

सप्तमः प्रभातः कविः वा सप्त सप्तः
प्रभातः प्रभातः मध्य भयरे प्रद्युम्नीटे स्थिता

सप्तमः प्रभातः पकडेयुगाय सप्तमः कारिदः
देवि ! सप्तक सयुता भगवती श्री शारिका पातु

नमः त्रिपुरसुन्दरी

75

Sakura iaki

700 3682258
Aunt
Aunt
700 3682759

MOUS

“Akhyatan”

स्तोत्र संग्रह

प्रद्युमंशिखरासीनां मातृ चक्रोपशोभिताम् ।
पीठेश्वरीं शिलारूपां शारिकां प्रणमाम्यहम् ॥

प्रकाशक

श्री श्री जगदम्बा श्री शारिका चक्रेश्वर संस्था
हारी-पर्वत श्री नगर-काशमीर
(हाल जम्मू)

चतुर्थ संशोधित संस्करण १९६६

सर्वाधिकार सुरक्षित

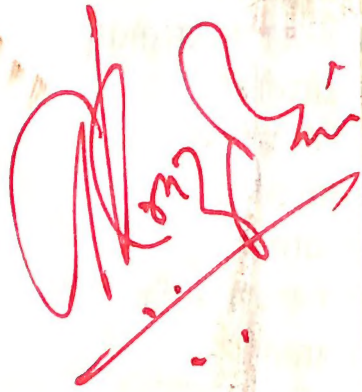
ALY 352

विषय सूचिका

श्री गणेशाय नमः

क्रं.	विषय	पृष्ठ संख्या
१.	मंगलश्लोकः	३
२.	गणेशस्तोत्रम्	५
३.	गणेशलीलास्तुति	८
४.	देवी ध्यानरत्नमाला	१०
५.	श्री राज्ञी स्तोत्रं	१५
६.	पञ्चस्तवी प्रथमो अध्यायः	२०
७.	पञ्चस्तवी द्वितीयो अध्यायः	२४
८.	पञ्चस्तवी तृतीयो अध्यायः	२६
९.	पञ्चस्तवी चतुर्थ अध्यायः	३३
१०.	पञ्चस्तवीपञ्चमो अध्यायः	३८
११.	भवानीनाम सहस्रस्तोत्रम्	४५
१२.	इन्द्राक्षीस्तोत्रम्	६२
१३.	श्री देवी ध्यानम्	६६
१४.	सौन्दर्य लहरी	६८
१५.	क्षमा याचना	७६
१६.	राजराजेश्वरी स्तुतिः	७७
१७.	देवी सक्तम्	७६
१८.	श्री शारिका ध्यानम्	८२
१९.	श्री शारिका स्तोत्रं	८३
२०.	श्री दुर्गा सप्तशती चतुर्थोऽध्यायः	८४
२१.	श्री दुर्गा सप्तशती एकादशोऽध्यायः	८६
२२.	अनुग्रहे नवश्लोकाः	९५
२३.	श्रमा प्रार्थना	९५

२४.	श्री चण्डी कवचम्	६६
२५.	श्री सरस्वती कवचम्	१०१
२६.	सप्तश्लोकी गीता	१०४
२७.	सप्तश्लोकी दुर्गा	१०५
२८.	एकश्लोकी रामायणं	१०६
२९.	एकश्लोकी भागवतं	१०६
३०.	श्री महामृत्यञ्जय मन्त्रः	१०७
३१.	महिम्नः स्तोत्रम्	१०८
३२.	श्री बहुरुपगर्भस्तोत्रम्	११५
३३.	श्री साम्बसदाशिव कवचम्	१२०
३४.	ब्रह्मीविद्या	१२६
३५.	श्री गौरी स्तुतिः	१२७

श्रीगिरिहरे

श्रीहरिं परमानन्दम्^३ उपदेष्टारमीश्वरम् ।

व्यापकं सर्वलोकानाम् कारणं तं नमाम्यहम् ॥
मगलश्लोक :

जेतं यस्त्रिपुरं हरेण हरिणा व्याजाद्वलेबन्धने
स्रष्टु वारिरुहोदभ्वेन विधिना शेषेण धर्तुं धराम् ।
पार्वत्या महिषासुर प्रमथने सिद्धाधिपैर्मुक्तये
ध्यातः पञ्चशरेण लोक विजये पायात्सनागाननः ॥

ध्यायेन्नित्यं महेशं रजत गिरिनिभं चारुचन्द्रावतंसं
रत्नाकल्पोज्जुलाडगं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नम् ।
पद्मासीनं समन्तात् स्तुतमऽमर गणै र्व्याघ्रकृतिं वसानं
विश्वाद्यं विश्ववन्द्यं निखिलभयहरं पञ्चवक्रं त्रिनेत्रम् ॥

देवि त्र्यम्बकपत्नि पार्वति सति त्रैलोक्यमातः शिवे
शर्वाणि त्रिपुरे मृडानि वरदे रुद्राणि कात्यायनि ।
भीमे भैरवि चण्डि शर्वरिकले कालक्षये शूलिनि
त्कत्पाद प्रणतानऽनन्यमनसः पर्याकुलान्पाहिनः ॥

लक्ष्मीं राजकुले जयां रणभुवि क्षेमङ्करीमध्वनि
क्रव्याद द्विपसर्पभाजि शवरीं कान्तार दुर्गे गिरौ ।
भूत प्रेत पिशाच जम्बुकभये स्मृत्वा महाभैरवीं
व्यामोहं त्रिपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोयप्लवे ॥

सौन्दर्य विभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य
सम्पत्ति कल्पतरवस्त्रिपुरे जयन्ति ।

एते कवित्व कुमुद प्रकरावबोध
पूर्णेन्दवस्त्वयि जगत्जननि प्रणामः ॥

देविस्तुतिव्यतिकरे कृतबुद्धयस्त
वाचस्पतिप्रभ्रतयोपि जडी भवन्ति ।

तस्मान्निसर्गं जडिमा कतमोऽहमत्र

स्तोत्रं तव त्रिपुरतापन पत्नि कर्तुम् ।

ब्रह्मन्द्रे रुद्र हरिचन्द्र सहस्ररश्मि

स्कन्दद्विपानन हुताशन वन्दितायै ।

वागीश्वरि त्रिभुवनेश्वरि विश्वमात—

रन्तर्बहिश्च कृतसंस्थितये नमस्ते ॥

अम्ब स्तवेषु तव तावदऽकर्त काणि ।

कुण्ठी भवन्ति बचसामऽपि गुम्फनार्नि ।

डिम्बस्य मे स्तुतिरसावऽसमजजसाऽपि

वात्सल्यनिघ्न हृदयां भवतीं धिनोति ॥

आविर्भवत्पुलकसन्ततिभिः शरीर

निष्पन्दमान सलिलैर्नयनैश्चनित्यम् ।

वाग्भिश्च गदगदाभिरुपासतेये

पादौतवाम्ब भुवनेषु त एव धन्याः ॥

वक्त्रं यदुद्यतमऽभिष्टुतये भवत्या—

स्तुभ्यं नमो यदपि देवि शिरः करोति ।

चेतश्च यत्तवयि परायणम्ब तानि

कस्यापि कैरपि भवन्ति तपोविशेषैः ॥

यावत्पदं पदसरोजयुगं त्वदीयं

नाडगी करोति हृदयेषु जगच्छरण्ये ॥

तावद्विकल्पजटिलाः कुटिलप्रकारा—

स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति ॥

॥ अथ गणेशस्तोत्रम् ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥

बिभ्रदक्षिणहस्तपदम्युगले दन्ताक्ष सूत्रे शुभे
वामे मोदकपूर्णपात्रपरशू नागोपवीती त्रिद्रक ।
श्रीमान्सिंहयुगासनः श्रुतियुगे शङ्खौ वहन्मौलिमा-
न्दिश्यादीश्वरपुत्र एष भगवांल्लम्बोदरः शर्म नः ॥

शुक्लाम्बरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसनन्वदनं ध्यायेत्सर्वं विघ्नोपशान्तये ॥
अभिप्रेतार्थसिद्धयर्थं पूजितो यः सुरैरपि ।
सर्वविघ्नच्छिदे तस्मै गणाद्यिपतिये नमः ॥

गणानामधिपश्चण्डो गजवक्त्रस्त्रिलोचनः
प्रसन्नो भवतान्नित्यं वरदाता विनायकः ॥
सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्नराजो विनायकः ॥

धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः ।
द्वादशैतानि नामानि गणेशस्य समाहितः ॥
यः पठेत्तु शिवोक्तानि स लभेत्सिद्धिमुत्तमाम् ।
विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ॥

संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ओं ॥
चिदचित्पदगम्भीरं गमागमपदोज्जितम् ।
गहनाकाशसंकाशं वन्दे देवं गणेश्वरम् ॥

श्रीसनत्कुमार उवाच ॥

शङ्कराब्रह्मणा प्राप्तं पदम्योनेर्भया प्रभोः
तदहं कीर्तयिष्यामि स्तोत्रं परमदुर्लभम् ।

षष्ठ्यां चतुर्थमष्टम्यां चतुर्दश्यां च भक्तिः ।

पूजयेच्च गणाध्यक्षं श्रद्धाभक्ति समन्वितः ॥

अर्धैःपष्पैस्तथा धुपैर्दीपैर्माल्यैश्च चामरैः

वरत्रैः कुण्डलकेयूरैर्मौलिभिश्च वितानकैः ॥

भक्ष्यैर्भोज्यैरपूपैश्च मत्स्यैर्मासैश्च मोदकैः

पानकै फलमूलैश्च होमैमंत्रादिभिस्तथा ॥

गंगाहृदे तु गांगेयं श्रीशैले तु गणेश्वरम्

वाराणस्यां गजमुखं गयायां टडकधारिणम् ॥

प्रयागे तु गणाध्यक्षं केदारं विक्टाननम् ।

लम्बोदरं कुरुक्षेत्रे नैमिषे च मदोत्कटम् ॥

जम्बकं दण्डकारण्ये लोकेशं हिमवदिग्रौ ।

विष्वक्सेनं च विन्ध्याद्रौ मलये हेमकुम्भकम् ॥

नायकं पुष्करद्वीपे विघ्नेशंशल्मलौ स्थितम् ।

इलावृते विश्वरुपं हरिवर्षे घटोदरम् ।

त्रिनेत्रं सिंहलद्वीपे श्वेतद्वीपे तुवामनम् ।

उज्जयिन्यां तु लम्बोष्टं मालवे शूर्पकर्णकम् ॥

सौराष्ट्रे वरदं नित्यं काश्मीरे भीमरुपिणम् ।

सिन्धुसागरयोर्मध्ये विज्ञेयं मन्त्रनायकम् ॥

हर्यक्षं यक्षभवने कैलासे परमेश्वरम् ।

महोदरं तु लुम्पायां चम्पायां शिखिवाहनम् ॥

पाशहस्तं त्रिकूटेषु पूजयेत्सर्वसिद्धिदम् ।

बलमग्निगुहायां तु पाटले सिंहवाहनम् ।

पौण्ड्रे रौद्रमुखं चापि कलापिग्रामके जयम्

मेरुपृष्ठे कामरुपं नन्दनं नन्दने वने ॥

विजयं वै गन्धवने देवदारुवने गणम् ।

आर्तानां विघ्नहरणं गङ्गासागरसंगमे ।

महापथे विरुपाक्षं चित्रसेनं तु पुष्करे ।
 दुर्जयं यमनातीरे स्तम्भनं गन्धमादने ॥
 अम्बरीषं भद्रवटे मोहनं हस्तिनः पुरे ।
 किष्किन्धायामुग्रकेतुं लंकायां तु विभीषणम् ॥

कलिंगे वरुणं चैव विन्ध्यपादे मदोत्कटम्
 अश्वत्थं च तुरुष्केषु चीनेषु त्रिशिखायुधम् ॥
 वज्रहस्तं कोसलेषु दाक्षिणात्येषु लोहितम् ।
 शूलोद्धतकरं चैव मध्यदेशे प्रकीर्तितम् ॥

एकदंष्ट्रं पश्चिमाद्रौ पूर्वदेशेऽपराजितम् ।
 उत्तरे चारुवक्रं च वरिष्ठं त्रिपुरेषु च ।
 हिरण्यकवचं चैव गिरिसन्धिषु संस्थितम् ।
 सुमुखं नागरन्धेषु नर्मदायां च षड्भुजम् ॥

मायापुर्यामहामायं भद्र कर्णहृदे शिवम् ।
 गोकर्णं गजकर्णं च कान्यकुब्जे वराननम् ॥
 पद्मासनं कामरूपे श्रीमुखं सर्वतः स्थितम् ।
 वेदवेदांगशास्त्रेषु चिन्तयेद्गणनायकम् ॥

अष्टाषष्टिस्तु नामानि स्तुतान्यदभूतकर्मणः ।
 नित्यं प्रभातकाले तु चिन्तयेत्सर्वसिद्धिदम् ॥
 एतत्स्तोत्रं पवित्रं तु मङ्गलं पापनाशनम्
 शस्त्रखर्खोदवेतालयक्षरक्षोभयापहम् ॥

चौरारण्यभयव्याघ्रव्याधिदुर्भिक्षनाशनम् ।
 कृत्यादिमायाशमनं सर्वशत्रुविमर्दनम् ॥
 त्रिसन्ध्यं यः पठेदेतत्स भवेत्सर्वसिद्धिभाक् ।
 गणेश्वरप्रासादेन लभते शांकरं पदम् ॥

इत्यादिपुराणे श्रीगणेशस्तोत्रम् ।

॥ अथ गणेशलीलास्तुति ॥

ॐ लाक्षासिन्दूर वर्ण सुरवरनमितं मोदकैर्मोदितास्यं
हस्ते दन्तं ददानं हिमकरसद्रशं तेजसोग्रं त्रिनेत्रम्
दक्षे रत्नाक्षसूत्रं वरपरशुधरं साखु सिंहासनस्थं
गांगेयं रौद्रमूर्तिं त्रिपुरवधकरं विघ्नभक्षं नमामि ॥

गौरीपुत्रं त्रिनेत्रं गजमुखसहितं नागयज्ञोपवीतं
पदमाक्षं सर्वभक्षं सकलजनप्रियं सर्वगन्धर्वपूज्यम् ।
संपूर्णभालचन्द्रं वरदमतिबलं हन्तृकं चासुराणां
हेरम्बमादिदेवं गणपतिममलं सिद्धिदातारमीडे ॥

यं ब्रह्म वेदान्तविदो वदन्ति परं प्रधानं पुरुषं तथान्ये ।
विश्वोद्भूतेः कारणमीश्वरं वा तस्मै नमो विघ्नविनाशकाय ॥

गजवदनमचिन्त्यं तीक्ष्णदन्तं त्रिनेत्रं
बृहदुदरमनन्तं दन्तमाले ददानम् ।
परशुघषकपदमद्वन्द्वहस्तारविन्दं
हरियुगलनिविष्टं श्रीगणेशं भजामि ॥

अभयवरदपाणिं लाङ्गुपात्रं सुदन्तं
नरपतिजपमालां नागपाशांकुशं च ।
कनकमयविचित्रं मुद्गरं पाणिपदमे
परशुमपि वहन्तं विघ्नराजं नमामि ॥

विघ्नेशं विश्ववन्द्यं सुविपुलयशसं लोकरक्षाप्रदक्षं
साक्षात्सर्वापदासु प्रशमनसुमतिं पार्वतीप्राणसूनुम् ।
प्रायः सर्वासुरेन्द्रैः ससुरमुनिगणैः साधकैः पूज्यमानं
कारुण्येनान्तरायामितभयशमनं विघ्नराजं नमामि ॥

उच्चैर्ब्रह्माण्डखण्डद्वितय सहचरं कुम्भयुग्मं दधानः
प्रेङ्खन्नागारि पक्षप्रतिभटविकट श्रोत्रतालाभिरामः ।

देव्याः शम्भोरपत्यं भुजगपतितनुस्पर्धिं वर्धिष्णुहस्तरत्रै-
लोक्याश्चर्यमूर्तिः स भवतु सततं भूतये कुञ्जरास्यः ॥

नमो नमो गजेन्द्राय एकदन्तधराय च ।

नमः ईश्वरपुत्राय गणेशाय नमो नमः ॥

माता यस्य उमादेवी पिता यस्य महेश्वरः ।

मूषको वाहनं यस्य स नः पायाद्गणाधिपः ॥

वन्दे वराभयपिनाककपालखड्गखट्वाङ्गदन्तमुसलाब्जकरं त्रिनेत्रम् ।

भीमं जटामुकुटिनं कमलासनस्थं काश्मीरवासममलं गणराजमाद्यम् ॥

रक्ताङ्गरागं परश्वक्षमालासुदन्तपाणिं सितलङ्कपात्रम् ।

गजाननं सिंहस्थाधिरुढं, गणेश्वरं विघ्नहरं नमामि ॥

संसिद्धयर्थनमत्सुरासुरमिलन्मौलिस्थितप्रोल्लसत्-

सद्रत्न प्रभव प्रकृष्ट विभव प्रेङ्खन्मयूखोज्ज्वलत् ।

श्रेयो विघ्नमहाभयप्रशमने दिव्यं यदेकौषधं

भ्यान्नो द्विरदाननाडिघ्नकमलद्वन्द्वं तदिष्टाप्तये ॥

बिभ्रत्पञ्चमुखानि योयमुदितः खातन्त्र्यमात्रात्मना

शक्तेर्वैभवतः परप्रतिहतद्वैताख्यविघ्नव्ययः ।

एकीभूतमुखः सकारणगणानुकारिणा तेजसा

देवःसंप्रति भासतां मयि यथा तत्त्वं गणाधीश्वरः ॥

हस्तीन्द्राननमिन्दुचूडमरुणच्छायं त्रिनेत्रं रसादाश्लिष्टं ।

प्रियया समपद्मद्यमकरया स्वांकस्थया सन्ततम् ।

बीजापूरगदाधनुस्त्रिशिखयुक्वक्राब्जपाशोत्पल-

व्रीह्यग्रस्थविषाणरत्न कलशान् हस्तैर्वहन्तं भजे ॥

देव स्थूलतनुं गजेन्द्रवदनं, लम्बोदर सुन्दरं

विघनेशं मदगन्धलोलमधुपव्यालोलगण्डस्थलम्-

दन्ताघातविदारिताहितजनं सिन्दूरशोभाकरं

वन्दे शैलसुतासुतं गणपतिं सिद्धिप्रदं कामदम् ॥

द्विचतुर्दशवर्णभूषितांगं मुसलाम्भोजधरं महोपवीतम् ।
 द्विमृगाधिपगामिनं त्रिनेत्रं हरपुत्रं द्विरदाननं भजेऽहम् ॥
 जटामुकुटमण्डितं त्रिनयनं भजे षड्भुजं
 सतीसरनिवासिनमसुरनाशनं लोहितम् ।
 वराभयपिनाकिनं त्वसिकपालभृच्छूलिनं
 गणैर्वृतगणेश्वरं कमलगं च मीमाकृतिम् ॥

गजाननं भूतगणाधिसेवितं
 कपित्थजाम्बूफलसारभक्षणम् ।
 उमापतेः शोकविनाशकारणं
 नमामि विश्वेश्वरमाशु सिद्धिदम् ॥

लम्बोदरैकवदनः कमलासनस्थश्—
 चन्द्रार्धमौलिरमलो भुजगेन्द्रहारः ।
 भीमोऽष्टबाहुरुदितार्कमरीचिरष्ट—
 सिद्धिप्रदो भवतु वाञ्छितसिद्धिदोनः ॥

योऽभ्यर्चितः सुरगणैर्वरसिद्धिहेतोश्छेत्तं
 भयानि च करे परशुं दधानः ।
 देवः स शम्भुदयितापरिवर्धित
 श्रीर्विघ्नान्निवारयतु वारणराजवक्त्रः ॥

श्री देवीध्यानरत्नमाला ॥

ॐ नमो भवान्यै ॥

भक्तानुग्रहकारिणी भगवती देवाधिदेवेश्वरी
 दीनानाथकृपावती स्वजननी भक्तानुरक्ता सती ।
 ॐ काराक्षरवासिनी सुरनुता सर्वेश्वरी सर्वदा
 भूयान्तो वरदा सदा ह्यभयदा कामेश्वरी कामदा ॥

वराङ्कुशौ पाशमभीतिमुद्रां करैर्वहन्तीं कमलासनस्थाम् ।
बालार्ककोटिप्रतिभां त्रिनेत्रां भजेहमाद्यां भुवनेश्वरीं ताम् ॥

माता भवानी च पिता भवानी बन्धुर्भवानी च गुरुर्भवानी ।
विद्या भवानी द्रविणं भवानी यतो यतो यामि ततो भवानी ॥

श्रीशङ्खचक्रमुसलाम्बुजयुग्महस्तां
नागेन्द्रहारबलयाङ्किकतकण्ठमालाम् ।
सिदूरकुंकुमसहस्रमरीचिदीप्तां
श्रीशारिकां त्रिनयनां हृदये स्मरामि ॥

बालार्ककोटिद्युतिमिन्दुचूडां, वरासिचक्राभयबाह्यमाद्याम् ।
सिंहाधिरुढां शिववामदेहलीनां भजे चेतसि शारिकेशीम् ॥
या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या श्वेतपद्मासना
या वीणावरदण्डमण्डितकरा या शुभ्रवस्त्रान्विता ।
या ब्रह्माच्युतशङ्करप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥

या श्रीर्वेदमुखी तपःफलमुखी, नित्यं च निद्रमुखी
नानारुपधरी सदा जयकरी, विद्याधरी शंकरी ।
गौरी पीनपयोधरी रिपुहरी, मालास्थिमालाधरी
सा मां पातु सरस्वती भगवती, निःशेषजाड्यापहा ॥

या देवी शिवकेशवादिजननी, यावैजगद्रूपिणी
या ब्रह्मादिपिपीलिकान्तजनतानन्दैकसंदायिनी ।
या पञ्चप्रणमन्त्रिलिम्पनयनी, या चित्कलामालिनी
सा पायात्परदेवता भगवती, श्रीराजराजेश्वरी ॥

या माया मधुकैटभप्रमथिनी, या माहिषोन्मूलिनी
या धूम्रेक्षणचण्डमुण्डमथिनी, या रक्तबीजाशनी ।
शक्तिः शुम्भनिशुम्भदैत्यदलिनी, या सिद्धलक्ष्मीः परा
सा देवी नवकोटिमूर्तिसहिता, मां पातु माहेश्वरी ॥

या खड्गं डमरुं त्रिशूलपरशू खट्वाङ्गपाशौ गदां
चक्रं मुद्गरचापबाणावरदाभीतीः कपालाङ्कुशौ ।
धत्ते तोमरपुस्तके च मुसुलं दोर्भिर्दशात्ताष्टभि-
र्देवीभिः परिवारिता शशिधरा सा शारिका पत्नु नः ॥

बीजैः सप्तभिरुज्ज्वलाकृतिरसौ या सप्तसप्तिद्युतिः
सप्तर्षिप्रणताङ्घ्रिपङ्कजयुगा या सप्तलोकार्तिहृत् ।
काश्मीरप्रववेशमध्यनगरीप्रद्यमन्पीठे स्थिता
देवीसप्तकसंयुता भगवती श्रीशारिका पातु नः ॥

ब्रह्माणं च पुरन्दरं शिवहरी देवान्समस्तान्मुनीन्
या द्रष्टया दयया विलोकयति सा देव्यम्बिका पार्वती ।
चक्रस्था निजबोधभासितजगच्छान्तात्मिका सर्वगा
सान्द्रानन्दप्रदा परा भगवती पायात्सदाशारिका ॥

भक्तानां सिद्धिदात्री नलिनयुगकरा श्वेतपद्मासन्स्था
लक्ष्मीरूपा त्रिनेत्रा हिमकरवदना सर्वदैत्येन्द्रहर्त्री ।
वागीशी सिद्धिकर्त्री सकलमुनिजनैः सेविता या भवानी
नौम्यहं नौम्यहं त्वां हरिहरप्रणतां शारिकां नौमि नौमि ॥

आरक्ताभां त्रिनेत्रां मणिमुकुटवतीं रत्नताटङ्ककरम्यां
हस्ताम्भोजैः सपाशाङ्कुशमदनधनुःसायकैर्विस्फुरन्तीम् ।
आपीनोत्तुङ्गवक्षोरुहतटविलुठत्तारहारोज्ज्वलाङ्गीं ।
ध्यायाम्यम्भोरुहस्थामरुणविवसंनामीश्वरीमीश्वरानाम ॥

ज्वालापर्वतसंस्थितां त्रिनयनां पीठत्रयाधिष्ठितां
ज्वालाडम्बरभूषितां सुवदनां नित्यामद्रश्यां जनैः ।
षट्चक्राम्बुजमध्यगां वरगदाम्भोजाभयान्बिभ्रतीं
चिद्रूपां सकलार्थदीपनकरीं ज्वालामुखीं नौम्यहम् ॥

(५) संसारार्णवतारिणीं रविशशिकोटिप्रभां सुप्रभां
पापातङ्कनिवारिणीं हरिहरब्रह्मादिभिः संस्तुताम् ।

→ दैत्यानां भटकोटिकोटिमुकुटा टोपानधः कुर्वती ॥
विघ्नानां कटकान्यतीव कटुकान्यापात्यन्ती स्फुटम् ।
भक्तानाम्भयं वरं च दधतीं शान्तात्मना सर्वदा
षड्वक्त्रेण जितां क्रियाविरहती ज्वालामुखीं नौम्यहम् ॥

ब्रह्माणं मधुकेटभौ वधपरो सन्त्रासयन्तौ परं
नानारूपधरोक्तौ व भयदौ स्थूलो क्षतो संयुगौ ॥
3) तौ हत्वा विभिः वर्तितां कृतवतीं तन्मेदसः मोदिनीं
सर्वेषां शुभदायिनीं भगवतीं^{३३} ज्वालामुखीं नौम्यहम् ॥
दारिद्र्यस्य विनाशिनीं सुकृतिनां जाड्यं हरन्तीं भृशम-
ज्ञानान्धमतेः कवित्वजननीं ज्वालामुखीं नौम्यहम् ॥

सैन्यानां महिषासुरस्य मृतिदां सिंहाधिरूढामुमां
नानाकारविशेषसौख्यजननीं देहान्तरैः संस्थिताम् ॥

5) बालामध्यमवृद्धरूपरमणीं श्रीसन्दरीं वैष्णवीं
स्त्रीरूपेण जगद्विमोहनकरीं ज्वालामुखीं नौम्यहम् ॥

6) ज्वालामुखि महाज्वाले ज्वालापिंगललोचने ।
ज्वालातेजे महातेजे ज्वालामुखि नमोस्तुते ॥
70) नमो भगवति ज्वाले कालि त्रिपुरसुन्दरि ।
सर्वबीजपालयत्रि ज्वालामुखि नमोस्तुते ॥

आकाशे चण्डिका देवी पाताले भुवनेश्वरी ।

मर्त्यलोके जयादेवी पायात्त्रिपुरसुन्दरी ॥

श्री श्रीशैले स्थिता या प्रहसितवदना, पार्वती शूलहस्ता
वहिन्सूर्येन्दुनेत्रा, त्रिभुवनजननी, षड्भुजा सर्वशक्तिः ।
शाण्डिल्येनोपनीता जयति भगवती, भक्तिगम्यानुयाता
सा नः सिंहासनस्था ह्यभिमतफलदा शरदा शं करोतु ॥

मूलाधाराद्भुतवहकलामिश्रितं भूर्भुवःस्व-

ब्रह्मस्थानात्परमगहनात्तत्सवितुर्वरण्यम् ।

भर्गो देवः शशिकलमयी धीमहीत्येकरूपं

धियो योनः परममृतं चोदयान्नः परं तत् ॥

प्रातःकाले कुमारी कुमुदकलिकया जप्यमालां जपन्ती
मध्याह्ने प्रौढरूपा विकसितवदना चारुनेत्रा विशाला ।
सन्ध्यायां वृद्धरूपा गलितकुचयुगे मुण्डमालां वहन्तीं
सा देवी दिव्यदेहा हरिहरनमिता पातु नो ह्यादिमुद्रा ॥

चतुर्भुजामर्कसहस्रकोटिभां त्रिलोचनां हारकिरीटशोभिताम् ।

चतुर्मुखाडकोपगतां महोज्ज्वलां वेदेश्वरीं पञ्चमुखीं नमाम्यहम् ॥

देवानां भयदायकौसुकृतिनीं शुभभौ निशम्भस्तथा, नानाशस्त्रधरो रिपू
धृतिहरौ तौ चण्डसुपडां कितौ । सङ्ग्रामेऽप्यपराजितौ रिपू धृतिहरौ
द्वौ रक्तबीजान्वितौ, हृदयैर्व सुवलां प्रसन्नवदनां ज्वालामुखीं

वेदैरनेकैरहमेव वेद्यो, वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ।

न पुण्यपापे मम नास्ति नाशो, न जन्म देहेन्द्रियबद्धिरस्ति

पद्मासनस्थां, करषडकजाभ्यां रक्तोत्पले सन्दधतीं त्रिनेत्राम् ।

सम्बिभ्रतीमाभरणानि रक्तां, पद्मावतीं पद्ममुखीं नमामि ॥

पद्मेशपद्मोदभ्रवपद्मबन्धुमुखाः सुराः पादरजोपि यस्याः ।

चिन्वन्त आप्ता न गताश्च पारं, पद्मावती सा मम सद्यग्मास्तात् ॥

देवी, शुद्धस्फटिकधवलां, पञ्चवक्त्रां त्रिनेत्रां

दोर्भिर्युक्तां, दशभिरभितः शोभितां रत्नहारैः ।

काद्यं मुण्डं, सृणिममसृणं, शूलमच्छाच्छधारं

सारात्सारं वरमनवरं, दक्षहरस्तैर्वहन्तीम् ॥

उत्खट्वाङ्गं, कठिनविकटं, टडकमूर्जस्वदकं

पाशं, ज्ञानामृतरसमयं, पुस्तकं चाभयं च ।

कामं वामैः, शुभकरतलैर्ब्रिभ्रतीं विश्ववन्द्यां

पद्मां प्रेतोपरिकृतपदां, सिद्धलक्ष्मीं नमामि ॥

इच्छाशक्तिप्रथमलहरीमम्बरान्तः प्रवाहाग्भीभूतां,

त्रिविधमुदितां, पञ्चधा प्रस्फुरन्तीम् ।

सम्यग्देवीं स्फटिकधवलां, शुद्धकुन्देन्दुवर्णां

रुद्रारूढां, दशभुजयुतां, क्षामगात्रीं नमामि ॥

उद्यद्भास्वत्समाभाविहितरविजयां, मुण्डखण्डावनद्धां

ज्योतिर्मौलिं त्रिनेत्रां, विविधमणिलसत्कुण्डलामण्डिताङ्गीम् ।

हारग्रैवेयकाञ्चीगुणमणिनिलयामेक चित्राम्बराढया-

मम्बां पाशाङ्कुशाढ्याभयवरदकरां सिद्धिदात्रीं नमामि ॥

सन्तःशंसन्त्यमुत्र, त्रिजगति जगतीमण्डलं सारभूतं

तत्रापि क्षमाधरं तं, त्रिभुवनजननी, जन्मने यं प्रपेदे

तत्राप्याहुः शुभानां, विघटितविपदां, वेश्म काश्मीरदेशं

त्वं तत्रानुग्रहार्थं, प्रवहसि भविनामो, नमस्ते वितस्ते ॥

गडगे त्रैलोक्यसारे, सकलसुखधूधौतविस्तीर्णतोये, सकलभय

पुण्ये ब्रह्मस्वरूपे, हरिचरणरजोहारिणि स्वर्गमार्गे,

I alone am the theme taught in different vedas
 I am the revealer of Vedanta jupanishads and I alone
 am the knower of real Vedas. For me there is
 neither merit nor demerit. I suffer no destruction. I have
 neither birth nor body nor sense organs
 प्रायश्चित्तं परं नस्तव जलकणिका ब्रह्महत्याद्यघाना नोत्थे mind -
 कस्त्वां स्तोतुं समर्थस्त्रिजगदघहरे देवि गडगे प्रसीद ॥ ^{intellect} Equipment

दृष्टा जन्मशताधर्मं स्पृष्टा जन्मशतत्रयम् ।
 स्नाता जन्मशतोत्थाघं हन्ति गडगा कलौ युगे ॥
 हरतीयं महापापं गडगेश्वरसमुदम्बा ।
 मातृपितृहिते गडगे हरिगडगे नमोस्तु ते ॥

AKM

अन्नपूर्णे सदापूर्णे शङ्करप्राणवल्लभे ।
 ज्ञानवैराग्यसिद्धयर्थं भिक्षां देहि नमोस्तु ते ॥
 नमः कल्याणदे देवि नमः शङ्करवल्लभे ।
 नमो भक्तिप्रेदे देवि अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥

Anpurna
 stotra

नित्यानन्दकरी वराभयकरी सौन्दर्यरत्नाकरी
 निर्धूताखिलघोरपावनकरी प्रत्यक्षमाहेश्वरी ।
 प्रालेयाचलवंशपावनकरी काशीपुराधीश्वरी
 भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेऽश्वरी ॥

उर्वी सर्वजनेश्वरी हिमवतः पुत्री कृपासागरी
 नारी नीलसमानकुन्तलधरी नित्यानन्दानेश्वरी ।
 सर्वत्राणकरी सदा सुखकरी काशीपुराधीश्वरी
 भिक्षां देहि कृपावलम्बन करी मातान्नपूर्णेऽश्वरी ॥

नित्य, अन्नदानेश्वरी

श्रीराज्ञी स्तोत्रम्

या द्वादशार्कपरिमण्डितमूर्तिरेकां
 सिंहासनस्थितिमतीमुरगैर्वृतां च ।
 देवीमनक्षगतिमीश्वरतां प्रपन्नां
 तां नौमि भर्गवपुष्पीं परमार्थराज्ञीम् ॥

उद्यद्दिवाकरसहस्ररुचिं त्रिनेत्रां
 सिंहासनोपरिगतामुरगोपवीताम् ।

THIS

खड्गाम्बुजाढ्यकलशामृतपात्रहस्तां
राज्ञीं भजामि विकसद्वदनारविन्दाम् ॥

यत्पादपङ्कजतलेऽमरमूर्धमौलि-

यस्तेन्द्रनीलमणिसन्ततयः पतन्ति ।

किञ्जल्कपानरतमुग्धमधुव्रतत्वं

राज्ञी सदा भगवती जननीव नोऽव्यात् ॥

शीतांशुबालार्ककृशानुनेत्रां

चतुर्भुजामेनृत्वदासनस्थाम् ।

शङ्खाब्जशूलासिधरां महेशीं

राज्ञीं भजेहं तुहिनाद्रिरूपाम् ॥

स्मृतैवान्तर्गतं पुसां हरन्तीं सकलं मलम् ।

जयत्येषा महाराज्ञी भक्तानां कामदायिनी ॥

त्रिजगन्मोहिनि ईड्ये मिहिरीभूतसदगुणे ।

नमोस्तुते महाराज्ञि पाहि मां शरणागतम् ॥

शेषाशेषमुखागुणे गुणे गुणगणप्रिये

॥ नमोस्तु ते० ॥

सुरासुरनरसिद्धवन्दनीयपदाम्बुजे

॥ नमोस्तु ते० ॥

चराचरजगत्सृष्टिस्थितिसंहारकारिणि

॥ नमोस्तु ते० ॥

भक्तकल्पलतेऽनलपवाङ्भाधुर्यजितामृते

॥ नमोस्तु ते० ॥

ब्रह्मविष्णुमहेशानवन्दिते गिरिनन्दिनि

॥ नमोस्तु ते० ॥

भक्तानां भीमसंसारपारावारप्रतारिणि

॥ नमोस्तु ते० ॥

निर्गुणे निष्क्रिये नित्ये सच्चिदानन्दरूपिणि

॥ नमोस्तु ते० ॥

राज्ञीस्तोत्रमिदं पुण्यं त्रिसन्ध्यं प्रयतः पठेत् ।

असंशयमशेषेण वशयेदखिलं जगत्

उद्यच्चन्द्रकलावतंसितशिखां, क्रींकारवर्णोज्ज्वलां
श्यामां श्याममुखीं रवीन्दुनयनां, क्रीवर्णरक्ताम्बराम् ।

भैंबीजाङ्कितमानसां शवगतां, नीलाम्बरोदभासितां
स्वाहालङ्कृतसर्वगात्रलतिकां, भैंभद्रकालीं भजे ॥

श्यामां श्याममुखीं विलोलवपुषं, सत्कोटरार्क्षीं शिवां
विंशत्युत्तररूपिणीं मधुमदोन्मत्तां च रक्ताम्बराम् ।
ब्रह्ममुण्डशिवादिविष्णुरशनाहस्तामनङ्गोज्ज्वलां
प्रेतस्थां हृदयाम्बुजे भगवतीं, भैंभद्रकालीं भजे ॥

गौराङ्गीं धृतपङ्कजां त्रिनयनां, श्वेताम्बरां सिंहगां
चन्द्रोदभासितशेखरां स्मितमुखीं, धुर्यां वहन्तीं धुरम् ।
विष्णिवन्द्रप्रणताकृतिं च त्रिदशैः, सम्पूजितांघ्रिद्वयीं
गौरीं मानसपङ्कजे भगवतीं, भक्तेष्टदां तां भजे ॥

ऐन्दव्या कलयाम्बुजसितशिरोविस्तारिनादात्मकं
तद्रूपं जननि स्मरामि परमं, सन्मात्रमेकं तव ।
यत्रोदेति पराभिधा भगवती, भासां च तासां पदं
पश्यन्तीमनु प्रथमां विहरति, स्वैरं च सा वैखरी ॥

कस्मादम्ब विलम्बसे कुरु कृपां, केनापि रूपेणमे
जिह्वाग्रे वस सन्निधेहिहृदये, वाग्देवि तुभ्यं नमः ॥
तन्निर्यान्तु ममास्यकुञ्जकुहराद्धारादिभूषातिरस-
कारिण्योरसपूरबन्धुरतया, चेतो हरन्त्यो गिरः ॥

बालार्कयुतभास्वरां त्रिनयनां, मन्दस्मितोद्यन्मुखीं
राजच्चन्द्रकलाधरां सुकवरीपुष्पालिवृन्दाकुलाम् ।
कस्तूरीतिलकां घनस्तनभरां पाशाङ्कुशावैक्षवं
कोदण्डं कुसुमेषुमेव दधतीं, हस्ताम्बुजैस्तां भजे ॥

सौवर्णाम्बुजमध्यगां त्रिनयनां, सौदामिनीसन्निभां
शंखंचक्रवराभयानि दधतीमिन्दोः कलां बिभ्रतीम् ।
ग्रैवेयाङ्गदहारकुण्डलधरामाखण्डलाद्यैः स्तुतां
ध्यायेद्विन्ध्यनिवासिनीं शशिमुखीं, पार्श्वस्थपञ्चाननाम् ॥

श्यामाङ्गी शशिशेखरां निजकरैर्दानं च रक्तोत्पलं
रत्नाढ्यं चषकं परं भयहरं, सम्बिभ्रतीं शाश्वतीम् ।
मुक्ताहारलसत्पयोधरघटीं, नेत्रत्रयोल्लासिनीं
वन्देहं हरिपूजितां हरवधूं, रक्तारविन्दस्थिताम् ॥

वक्त्रैकेन विराजितां त्रिनयनां, युग्मादिषट्त्रिंशता ।

बाहूदभासिमहायुधोद्यतकराम्भोजैश्च सिंहासनाम् ।

विश्वद्रुङ्महिषासुरस्य हृदयं, शूलेन निर्भेदिनीं

दुर्गाख्यां प्रणमामि लोकजननीं, त्वां रक्तगौरद्युतिम् ॥

मातर्मे मधुकैटभोग्रमहिषप्राणापहारोद्यते

हेलानिर्मितधूम्रलोचनवधे, हे चण्डमुण्डार्दिनि ।

निःशेषीकृतरक्तबीजदलिनि, नित्यं निसुम्भापहे

सुम्भुध्वंसिनि सहाराशु दुरिण, दुर्गे नमस्तेऽम्बिके ॥

आदिक्क्षान्तमूर्हर्निशं तु नदती, या शब्दराशिस्तथा

पश्चान्तं युतं पश्यन्ती, मध्यमा खुल परा, तस्याः परा वैखरी ।

सर्वप्राणिमयाऽखिलार्थजननी, त्वेका चतुर्धा स्थिता

मातः सा त्वमचिन्त्यरूपमहिमा, वागीश्वरीत्युच्यसे ॥

चापं पञ्चशरान्सृणिं विषधरं दोर्भिश्चतुर्भिः सदा

बिभ्रत्यदभूतरूपरक्तविभवैरेकानना सर्वदा ।

देयान्नोऽद्य सदाशिवस्थविलसद्रक्ताब्जसंस्था सदा

देवी श्रीत्रिपुरा पुरारिनिरता, सम्यग्वरं भूतये ॥

बालामिन्दुकलावतंसितशिखां, सूर्येन्दुवहनीक्षणां

मालापुस्तकचापपाशयुगलं, दोर्भिर्वहन्तीं सदा ।

उद्यत्सूर्यसहस्रदीप्तिसद्रशीं, स्मेराननाम्भोरूहां

ध्यायेहं त्रिपुरां परां भगवतीं, त्रैलोक्यरक्षापराम् ॥

मातः श्रीत्रिपुरे परात्परतरे देवि त्रैलोकीमहा

सौन्दर्यार्णवमन्थनोद्भवसुधाप्राचुर्यवर्णोज्ज्वलम् ॥

उद्यदभानुसहस्रनूतनजपापुष्पप्रभं ते वपुः स्वाप्ते ।

स्वान्तेमे स्फुरतु त्रिलोकनिलयं, ज्योतिर्मयं वाडमयम् ॥

रक्ताब्धौ रत्नपोते, रविदलकमलाभ्यन्तरे सन्निषण्णां

रक्ताङ्गीं रत्नमौलिं, स्फुरितशशिकलां, स्मेरवक्त्रां त्रिनेत्राम् ॥

बीजापूरेषु पाशां, कुशमदनधनुः, सत्कपालानिहस्तैः

बिभ्राणामानताङ्गीं, स्तनभरभरणाद्, ऽम्बिकामाश्रयामः ॥

चापं पाशाङ्कुशसरसिजान्यङ्कुशं पुष्पबाणा-

न्तिभ्राणांतां, करसरसिजैरत्नमौलिं त्रिनेत्राम् ।

हेमाब्जाभां, कुचभरनतां, रत्नमञ्जीरकाञ्ची-

प्रैवेयाद्यैर्विलसिततनुं, भावयेच्छक्तिमाद्याम् ॥

चन्द्रार्कानलकोटिनीरदरूचिं, पाशाङ्कुशौचाशुगान्-

मुण्डं खड्गमभीतिमीश्वरवरं, हस्ताम्बुजैरष्टभिः ॥

कामेशानशिवोपरिस्थितपदां, त्र्यक्षां वहन्तीं परां

श्री चिन्तामणिमन्त्रराजवपुषध्यायेन्महाषोडशीम् ॥

त्र्यर्णा त्र्यश्रनिविष्टमूर्तिरधिका, मुद्रात्रयोदभासिता

या धत्ते ऽङ्कुशपाशबाणनिचयं, चापं चतुर्भिर्भुजैः ।

देवोभिस्तिस्सुभिस्तथाष्टभिरथो, दिग्दिग्मनुख्यातिर्भि-

भिर्वस्वष्टप्रमिताभिरष्टभिरथो, जीयाज्जगन्मातृका ॥

या वहनीन्दुदिवाकराक्षिमधुरा, या रक्तपद्मासना

रत्नाकल्पविराजिताङ्घ्रिलतिका, बालेन्दुचूडोज्ज्वला ॥

अक्षसृक्सृणिपाशपुस्तककरा, या बालभानुप्रभा

तां वन्दे सुरसिद्धवन्दितपदामिष्टार्थसिद्ध्यै सदा ॥

रक्ताम्बरां, सिंहगतां, स्मितास्यां

पाशाङ्कुशौ, नैकवर्दीं दधानाम् ।

विद्यां त्रिशूलं, कमलं वहन्तीं

ध्यायामि त्वां, देवदेवीमपर्णाम् ॥

प्रातःकाले
(लम्बित)

या अष्टभिः

Devabhishta
Sri Lakshmi
Sri Lakshmi

वशातः

अरुणकिरणजालैरञ्जिताशावकाशा
विधृतजपवटीका पुस्तकाभीतिहस्ता ।
इतरकरवराद्यां, फुल्लकल्हारसंस्था
निवसतु हृदि बालादित्यकल्याणरूपा ॥

उद्गीर्णम्यपदपाठं कर्तुं सा मन्त्रम्
तिव श्री भगवती भवधारिणीय
वार्तासि सर्वजगतां अन्तर्गतम्

प्रसीद परदेवते, ममहृदि प्रभूतं तमो
विदारय दरिद्रतां, दलय देहि सर्वज्ञताम् ।
विधेहि करुणानिधे, चरणपद्मयुग्मं स्वकं
विदारितजरामृत्युं, त्रिपुरसुन्दरि श्रीशिवे ॥

॥ अथ पञ्चस्तवी ॥

लघुस्तवः प्रथमः ॥

ॐ नमः त्रिपुरसुन्दर्यै

ॐ ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभाम्
शौक्लीं कान्तिमनुष्णगौरिवशिरस्यातन्वती सर्वतः ।
एषाऽसौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहः स्थिता
छिन्द्यान्ः संहसा पदैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्भयी ॥ १ ॥

या मात्रा त्रपुसीलतातनुलसत्तन्तूस्थितिस्पर्धिनी
वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ।
शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापारबद्धोद्यमा
ज्ञात्वेत्थं न पनुःस्पृशन्ति जननी गर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥ २ ॥

दृष्ट्वा संभ्रमकारि वस्तुसहसा ऐ ऐ इति व्याहृतम्
येनाऽकूतवशादऽपीह वरदे! बिन्दुं विनाप्यक्षरम् ।
तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे
वाचःसूक्तिसधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात् ॥ ३ ॥

यन्नित्ये तव कामराजम्परं मन्त्राक्षरं निष्कलम्
 तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद् बुधश्चेद् भुवि ।
 आख्यानं प्रतिपर्व सत्यतपसा यत्कीर्तयन्तो द्विजाः
 प्रारम्भे प्रणवास्पद प्रणयितां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥ ४ ॥

यत्सद्यो वचसां प्रवृत्तिकरणे दृष्टप्रभावं बुधैः
 तार्तीयिकमहं नमामि मनसा त्वद् बीजमिन्दुप्रभम् ।
 अस्त्वौर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्याम्बुविच्छित्तये
 गौः शब्दो गिरि वर्तते सनियतं योगं विना सिद्धिदः ॥ ५ ॥

एकैकं तव देवि बीजमनघं सव्यजजनाऽव्यञ्जनम्
 कूटस्थं यदि वा पृथक् क्रमगतं यद्धारिस्थितं व्युत्क्रमात् ।
 यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितम्
 जप्तं वा सफली करोति सहसा तं तं समस्तं नृणाम् ॥ ६ ॥

वामे पुस्तकधारिणीमऽभयदां साक्षस्रजं दक्षिणे
 भक्तेभयो वरदानपेशलकरां कर्पूरकून्दोज्ज्वलाम् ।
 उज्जृम्भाम्बुजपत्रकान्तनयन स्निग्ध प्रभा लोकिनीं
 ये त्वामऽम्ब न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥ ७ ॥

ये त्वां पाण्डुर पुण्डरीक पटल स्पष्टाभिरामप्रभाम्
 सिञ्चन्तीमऽमृतद्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम्
 अश्रान्तं विकटस्फुटाक्षरपदा निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात्
 तेषां भारति! भारती सुरसरित् कल्लोललोलोर्मिवत् ॥ ८ ॥

ये सिन्दूरपरागपुञ्जजपिहिताम् त्वत्तेजसा घामिमाम्
 उर्वी चापि विलीनयावकरस प्रस्तार मग्नामिव ।
 पश्यन्ति क्षणमऽप्य नन्य मनस स्तेषाम्ऽनङ्गज्वर
 क्लान्तास्त्रस्तकुरङ्ग शावक दृशो वश्या भवन्ति स्फुटम् ॥ ९ ॥

चञ्चन्काञ्चन कुण्डलाङ्गदधरामाऽऽबद्धकाञ्ची स्रजम्
 ये त्वाँ चेतसि तद्गतेक्षणमपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थितिम्
 तेषां वेश्मसु विभ्रमाद्ऽहरहः स्फारी भवन्त्यश्चिरं
 माद्यत्कुञ्जर कर्णताल तरलः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ॥ १० ॥

आर्भट्या शशिखण्डमण्डितजटाजूटांनृमुण्डस्रजं
 बन्धूकप्रसवारुणाम्बरधरां प्रेतासनाध्यासिनीम् ।
 त्वाँ ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रनयनामाऽऽपीनतुङ्गस्तनीं
 मध्ये निम्नवलित्रयाङ्किततनुं त्वद्रूपसंवित्तये ॥ ११ ॥

जातोऽप्यऽल्प परिच्छदे क्षितिभुजां सामान्य मात्रे कुले
 निः शेषावनिचक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ।
 यद्विद्याधर वृन्दवन्दित पदः श्रीवत्सराजोऽभवत्
 देवि ! त्वच्चरणाम्बुज प्रणतिजः सोऽयंप्रसादोदयः ॥ १२ ॥

चण्डि ! त्वच्चरणाम्बुजार्चनविधौ बिल्वीदलोल्लुण्ठन
 त्रुट्यत्कण्टककोटिभिः परिचयं येषां न जग्मुः कराः
 ते दण्डाङ्कुशचक्रचापकुलिश श्रीवत्समत्स्याङ्कितैः
 जायन्ते पृथिवीभुजः कथमिवाम्भोजप्रभैः पाणिभिः ॥ १३ ॥

विप्राः क्षोणिभुजोविशस्तदितरे क्षीराज्यमध्वासवैः
 त्वां देवि त्रिपुरे ! पराऽपरमयीं सन्तर्प्य पूजाविधौ ।
 यां यां प्रार्थयते मनः स्थिरधियां तेषाम् त एवध्रुवं
 तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विध्नैरविध्नी कृताः ॥ १४ ॥

शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे
 त्वत्तः केशववासव प्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति स्फुटम् ।
 लीयन्ते खलु यत्र कल्पविरमे ब्रह्मादयस्तेप्यमी
 सा त्वं काचिदचिन्त्यरूपमहिमा शक्तिः परा गीयसे ॥ १५ ॥

देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वराः
 त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुष्करमथो त्रिब्रह्म वर्णास्त्रयः ।
 यत्किञ्चज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गात्मकं
 तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम मगवत्यन्वेति ते तत्त्वतः ॥ १६ ॥

लक्ष्मीं राजकुले जयां रणभुवि क्षेमंकरीमध्वनि
 क्रव्यादद्विपसर्पभाजि शवरीं कान्तारदुर्गे गिरौ ।
 भूतप्रेतपिशाचजम्बुकभये स्मृत्वा महाभैरवीं
 व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोयप्लवे ॥ १७ ॥

माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी
 मातंगी विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी ।
 शक्तिः शङ्करवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
 हींकारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारी त्यसि ॥ १८ ॥

आई पल्लवितैः परस्परयुतैर्द्वित्रि क्रमाद्यक्षरैः
 काद्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथो क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः ।
 नामानि त्रिपुरे ! भवन्ति खलु या न्यत्यन्तगुह्यानि ते
 तेभ्यो भैरवपत्निं विशतिसहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः ॥ १९ ॥

बोद्धव्या निपुणं बुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्गतं
 भारत्या स्त्रिपुरेत्यनन्यमनसो यत्राद्यवृते स्फुटम् ।
 एकद्वित्रिपदक्रमेण कथितस्तत्पाद संख्याक्षरैः
 मन्त्रोद्धारविधिर्विशेषसहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥ २० ॥

सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया
 नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति नरो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि ।
 सञ्जिघन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं सज्जायमानं हठात्
 त्वत्भक्त्या मुखरी कृतेन रचितं यस्मान्मयापि स्फुटम् ॥ २१ ॥

अथ चर्चस्तवो द्वितीयः ॥

नमस्त्रिपुरसुन्दर्ये

आनन्दसुन्दरपुरन्दर मुक्तमाल्यं
मौलौ हठेन निहितं महिषासुरस्य ।
पादाम्भुजं भवतु मे विजयाय मञ्जु
मञ्जीरशिञ्जितमनोहरमम्बिकायाः

॥ १ ॥

सौन्दर्यविभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य-
सम्पत्तिकल्पतरवस्त्रिपुरे जयन्ति ।
एतेकवित्त्व कुमुदप्रकरावबोध-
पूर्णेन्दवस्त्वयि जगतजननि प्रणामः

॥ २ ॥

देवि !स्तुतिव्यतिकरे कृतबुद्धयस्ते
वाचस्पतिप्रभृतयोपि जडीभवन्ति ।
तस्मान्निसर्गजडिमा कतमोहमऽत्र
स्तोत्रं तव त्रिपुरतापनपत्नि !कर्तुम्

॥ ३ ॥

मातस्तथापि भवती भवतीव्रताप
विच्छित्तये स्तुतिमहार्णवकर्णधारः ।
स्तोतुं भवानि ! स भवच्चरणारविन्द
भक्तिग्रहः किमपि मां मुखरी करोति

॥ ४ ॥

सूते जगन्ति भवती भवती बिभर्ति
जागर्ति तत्क्षयकृते भवती भवानि ।
मोहं भिनत्ति भवती भवती रूणद्धि
लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्याः

॥ ५ ॥

यस्मिन्मनागऽपि नवाम्बुजपत्रगौरि !
 गौरि ! प्रसादमधुरां दृशमाऽदधासि ।
 तस्मिन्निरन्तरमनङ्गशरावकीर्ण
 सीमन्तिनी नयन सन्ततयः पतन्ति

॥ ६ ॥

पृथ्वी भुजोऽप्युदयनप्रवरस्य तस्य
 विद्याधरप्रणतिचुम्बितपाद पीठः ।
 यच्चक्रवर्तिपदवीप्रणयः स एष
 त्वत्पादपङ्कजरजः कणजः प्रसादः

॥ ७ ॥

कल्पद्रुमप्रसवकल्पितचित्रपूजा—
 मुद्दीपितप्रियतमा मदरक्तगीतिम ।
 नित्यं भवानि ! भवतीमुपवीणयन्ति
 विद्याधरा कनकशैल गुहागृहेषु

॥ ८ ॥

लक्ष्मी वशीकरणकर्मणि कामिनीना—
 माऽकर्षणव्यतिकरेषु च सिद्धमन्त्रः ।
 नीरन्ध्रमोहतिमिरच्छिदुरप्रदीपो
 देवि ! त्वदऽङ्घ्रिजनितो जयति प्रसादः

॥ ९ ॥

देवि ! त्वदऽङ्घ्रिनखरत्नभुवो मयूखाः
 प्रत्यग्रमौकितकरुचो मुदमुद्ब्रह्मन्ति ।
 सेवानति व्यतिकरे सुरसुन्दरीणां
 सीमन्तसीम्नि कुसुमस्तवकायितं यैः

॥ १० ॥

मूर्ध्नि स्फुरत्तुहिनदीधितिदीप्तिदीप्तं
 मध्ये ललाटमऽमरायुधरश्मिचित्रम् ।
 हच्चक्रचुम्बि हुतभुक्कणिकानुरूपं
 ज्योतिर्यदेतादिदम्ब ! तव स्वरूपम

॥ ११ ॥

रूपं तव स्फुरितचन्द्रमरीचिगौर-
माऽलोकते शिरसि वाग्धिदैवतं यः ।
निःसीमसूक्तिरचनामृतनिर्भरस्य
तस्य प्रसादमधुराः प्रसरन्ति वाचः

॥ १२ ॥

सिन्दूरपांसुपटलच्छुरितामिव द्यां
त्वत्तेजसा जतुरसस्नपितामिवोर्वीम् ।
यः पश्यति क्षणमपि त्रिपुरे ! विहाय
ब्रीडां मृडानि ! सुदृशस्तमनुद्रवन्ति

॥ १३ ॥

मातर्मुहूर्तमपि यः स्मरति स्वरूपं
लाक्षा रसप्रसरतन्तुनिभं भवत्याः ।
ध्यायन्त्यनन्यमनसस्तमानङ्गितप्ताः
प्रद्युम्नसीम्नि सुभगत्वगुणं तरुण्यः

॥ १४ ॥

योऽयं चकास्ति गगनार्णवरत्नमिन्दु
योऽयं सुराऽसुरगुरुः पुरुषः पुराणः ।

यद्वाममर्धमिदमन्धकसूदनस्य यद् वामं अर्धं इदं अन्धकं सूदनस्य

देवि ! त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति

यद्वाममर्धमिदमन्धकसूदनस्य ॥ १५ ॥
सूदनस्य

इच्छानुरूपमनुसूतगुणप्रकर्षं ।

सङ्कर्षिणि ! त्वमनुसृत्य यदा विभर्षि ।

जायेत स त्रिभुवनैक गुरुस्तदानीं

देवः शिवोऽपि भुवनत्रयसूत्रधारः

॥ १६ ॥

रुद्राणि ! विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वाँ

ये चिन्तयन्त्यरूपकान्तिमनन्यरूपाम् ।

ये चिन्तयन्ति अरुण कान्तिम्
अनन्य रूपाम्

तानेत्य पक्षमल्दृशः प्रसभं भजन्ते

कण्ठावसक्तमृदुबाहुलतास्तरुण्यः

॥ १७ ॥

त्वद्रूपमुल्लसितदाडिमपुष्परक्तम्

उद्भावयेन्मदनदैवतमक्षरं यः ।

तं रूपहीनमपि मन्मथनिर्विशेष-

मालोकयन्त्युरुनितम्बभरास्तरूप्यः

॥ १८ ॥

ध्याताऽसि हैमवति ! येन हिमांशुरश्मि-

मालाऽमलद्युतिरऽकलमषमानसेन ।

तस्याऽबिलम्बमऽनवद्यमऽनल्पकल्प-

मल्पैर्दिनैः सृजसि सुन्दरि ! वाग्विलासम्

॥ १९ ॥

आधारमारूतनिरोधवशेन येषां

सिन्दूररंजितसरोजगुणानुकारि ।

तीव्रं हृदि स्फुरति देवि ! वपुस्त्वदीयं

ध्यायन्ति तानिह समीहितसिद्धसाध्याः

॥ २० ॥

त्वामैन्दवीमिव कलामनुभालदेश-

मुदभासिताम्बरतलामऽवलोकयन्तः ।

सद्यो भवानि ! सुधियः कवयो भवन्ति

त्वं भावनाहितधियां कुल कामधेनुः

॥ २१ ॥

त्वां व्यापिनीति सुमना इति कुण्डलीति

त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।

त्वां मालिनीति ललितेत्यपराजितेति

देवि ! स्तुवन्ति विजयेति जयेत्युमेति

॥ २२ ॥

ये चिन्तयन्त्यरूपमण्डलमध्यवर्ति

रूपं तवाम्ब ! नवयात्रिकपंकपिडगम् ।

तेषां सदैव कुसुमायुधबाणभिन्न-

वक्षःस्थला मृगदृशो वशगा भवन्ति

॥ २३ ॥

उत्तप्तप्रहेमरूचिरे ! त्रिपुरे ! पुनीहि
 चेतश्चिरन्तनमघोघवनं लुनीहि ।
 कारागृहे निगडबन्धनपीडितस्य
 त्वत्संस्मृतौ झटिति मे निगडास्त्रुटयन्तु

॥ २४ ॥

शर्वाणि ! सर्वजनवन्दितपादपदमे !
 पद्मच्छदच्छविविडम्बितनेत्रलक्ष्मि ! ।
 निष्पापमूर्ति जनमानसराजहंसि !
 हंसि त्वमापदमऽनेकविधां जनस्य

॥ २५ ॥

त्वत्पादपङ्कजरजः प्रणिपातपूतैः
 पुण्यैरनल्पमतिभिः कृतिभिः कवीन्द्रै ।
 क्षीरक्षपाकर दुकूलहिमावदाता
 कैरप्यवापि भुवनत्रितयेऽपि कीर्तिः

॥ २६ ॥

त्वद्रूपैकनिरूपणप्रणयितावन्धो दृशोस्त्वद्गुण-
 ग्रमाकर्णनरागिता श्रवनयोस्त्वत्संस्मृतिश्चेतसि ।
 त्वत्पादार्चनचातुरी करयुगे, त्वत्कीर्तनं वाचि मे
 कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता, मे देवि ! मा शाम्यतु

॥ २७ ॥

उद्दामकामपरमार्थसरोजषण्ड-
 चण्डद्युतिद्युतिमुपासितषट्प्रकाराम् ।
 मोहद्विपेन्द्रकदनोद्यतबोधसिंह-
 लीलागुहां भगवतीं त्रिपुरां नमामि

॥ २८ ॥

गणेशवटुकस्तुता रतिसहायकामान्विता
 स्मरारिवरविष्टरा कुसुमबाणबाणैर्युता ।
 अनङ्गकुसुमादिभिः परिवृता च सिद्धैस्त्रिभिः
 कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः

॥ २९ ॥

यः स्तोत्रमेतदनुवासरमीश्वरायाः
श्रेयस्करं पठति वा यदि वा श्रृणोति ।
तस्येप्सितं फलति राजभिरीड्यतेऽसौ
जायेत स प्रियतमो हरिणेक्षणानाम्

॥ ३० ॥

ब्रह्मेन्द्ररुद्रहरिचन्द्रसहस्ररश्मि-
स्कन्दद्विपाननहुताशनवन्दितायै ।
वागीश्वरि ! त्रिभुवनेश्वरि ! विश्वमातः
रन्तर्बहिश्च कूतसंस्थितये नमस्ते

॥ ३१ ॥

अथ तृतीयो घटस्तवः ॥

नमस्त्रिपुरसुन्यै

देवि ! त्र्यम्बकपत्नि ! पार्वति ! सति ! त्रैलोक्यमातः ! शिवे !
शर्वाणि ! त्रिपुरे ! मृडानि ! वरदे ! रुद्राणि ! कात्यायिनि !
भीमे ! भैरवि ! चण्डि ! शर्वरि ! कले ! कालक्षये ! शूलिनि !
त्वत्पादप्रणतानऽनन्यमनसः पर्याकुलान्पाहि नः

॥ १ ॥

उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासक्तमूर्च्छा इव
प्राप्तप्रौढमदा इवाति विरहग्रस्ता इवार्ता इव ।
ये ध्यायन्ति हि शैलराजतनयां, धन्यास्त एकाग्रत-
स्त्यक्तोपाधि विवृद्धरागमनसो, ध्यायन्ति वामभ्रुवः

॥ २ ॥

देवि ! त्वां सकृदेवयः प्रणमति, क्षोणीभृतस्तंनम-
न्याजन्मस्फुरदङ्घ्रिपीठविलुठकोटीरकोटिच्छटाः ।
यस्त्वामर्चति सोऽर्च्यते सुरगणैर्यः स्तौति स स्तूयते
यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्तिविधुरा, ध्यायन्ति वामभ्रुवः

॥ ३ ॥

ध्यायन्ति ये क्षणमपि, त्रिपुरे ! हृदि त्वां

लावण्ययौवनधनैरपि विप्रयुक्ताः ।

ते विस्फुरन्ति ललितायतलोचनानां

चित्तैकभित्तिलिखितप्रतिमाः पुमांसः विशाम्भस्याङ्गम ॥ ४ ॥

एतं किं नु दृशा पिबाम्युत विशाम्भस्याङ्गमैर्निजैः Yesiaangam

किं वामुं निगलाम्यनेन सहसा, किं वैकतामाश्रये ।
अंगार निजा

तस्येत्थं विवशो विकल्पघटनाकूतेन योषिज्जनः

किं तद्यन्न करोति देवि ! हृदये, यस्य त्वमावर्तसे ॥ ५ ॥

विश्वव्यापिनि यद्वदीश्वर इति, स्थाणौऽनन्याश्रयः

शब्दःशक्तिरिति त्रिलोकजननि ! त्वय्येव त्थ्यस्थितिः ।

इत्थं सत्यपि शक्नुवन्ति यदिमाः, क्षुद्रा रूजो बाधितुं

त्वदभक्तानऽपि न क्षिणोषि च रूषा, तद्देवि ! चित्रं महत् ॥ ६ ॥

इन्दोर्मध्यगतां मृगाडकसदृशच्छायां मनोहारिणीं

पाण्डूत्फुल्लसरोरूहासनगतां, स्निग्धप्रदीपच्छविम् ।

वर्षन्तीममृतं भवानि ! भवतीं, ध्यायन्ति ये देहिन-स

स्ते निर्मुक्तरूजो भवन्ति विपदः, प्रोज्झन्ति तान्दूरतः ॥ ७ ॥

पूर्णेन्दोः शकलैरिवातिबहलैः, पीयूषपूरैरिव ।

क्षीराब्धेर्लहरीभरैरिव सुधाप्रडकस्य पिण्डैरिव ।

प्रालेयैरिव निर्मितं तव वपुध्यायन्ति ये श्रद्धया

चित्तान्तर्निहतार्तितापविपदस्ते सम्पदं बिभ्रति ॥ ८ ॥

ये संस्मरन्ति तरलां सहसोल्लसन्तीं

त्वां ग्रन्थिपञ्चकभिदं तरुणार्कशोणाम् ।

रागार्णवे बहलरागिणि मज्जयन्तीं

कृत्स्नं जगद्धति चेतसि तान्मृगाक्ष्यः ॥ ९ ॥

लाक्षारसरुपितपङ्कजतन्तुतन्वी - म

मऽन्तः स्मरत्यनुदिनं, भवतीं भवानि ।

यस्तं स्मरप्रतिममऽप्रतिमरूपा

नेत्रोत्पलैर्मृगदृशो, भृशमऽर्चयन्ति

॥ १० ॥

स्तुमस्त्वां वाचमव्यक्तां

हिमकुन्देन्दुरोचिषम् ।

कदम्बमालां विभ्राणा

माऽऽपादतललम्बिनीम्

॥ ११ ॥

मूर्ध्नीन्दोः सितपङ्कजसङ्गतां, प्रालेयपाण्डुत्विषं
वर्षन्तीमऽमृतं सरोरुहभुवो, वक्त्रेऽपि रन्ध्रेऽपि च ।

अच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता, चाऽतिप्रसन्ना ऽपि च
त्वामेव स्मरतां स्मरारिदयिते ! वाक् सर्वतो वल्गति

॥ १२ ॥

ददातीष्टान्भोगान्क्षपयति रिपून्हन्ति विपदो

दहत्याधीन्व्याधीञ्छमयति सुखानि प्रतनुते ।

हठादऽन्तर्दुःखं दलयति पिनष्टीष्टविरहं

सकृद्धयाता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते

॥ १३ ॥

यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोकते चिन्तय-
त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति, स्तौत्याश्रयत्यर्चति ।

यश्च त्र्यम्बकवल्लभे ! तव गुणानाऽकर्णयत्यादरा-त

त्तस्य श्रीर्न गृहादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति

॥ १४ ॥

किं किं दुखं दनुजदलिनि ! क्षीयते न स्मृतायां

का का कीर्तिः कुलकमलिनि ! ख्याप्ते न स्तुतायाम् ।

का का सिद्धः सुरवरनुते ! प्राप्यते नार्चितायां

कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम्

॥ १५ ॥

२६, १६, १५

ये देवि ! दुर्धरकृतान्तमुखान्तरस्था
 ये कालि ! कालधनपाशनितान्त बद्धाः ।
 ये चण्डि ! चण्डगुरुकल्मषसिन्धुमग्ना-
 स्तान्पासि मोचयसि तारयसि स्मृतैव

॥ १६ ॥

लक्ष्मीवशीकरणचूर्णसहोदराणि
 त्वत्पादपङ्कजजरांसि चिरं जयन्ति ।
 यानि प्रणाममिलितानि नृणां ललाटे
 लुम्पन्ति दैवलिखितानि दुरक्षराणि

॥ १७ ॥

रे मूढः किमयं वृथैव तपसा कायः परिक्लिश्यते
 यज्ञैर्वाबहुदक्षिणैः किमितरे रिक्तीक्रियन्ते गृहाः ।
 भक्तिश्चेदऽविनाशिनी भगवती पादद्वयी सेव्यता-
 मुन्निद्राम्बुरुहातपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुरो धावति

॥ १८ ॥

याचे न कंचन न कंचन वञ्चयामि
 सेवे न कंचन निरस्तसमस्तदैन्यः ।
 श्लक्ष्णं वसे मधुरमद्यि भजे वरस्त्री-
 देवी हृदि स्फुरति मे कुलकामधेनुः

॥ १९ ॥

शब्दब्रह्ममयि ! स्वच्छे ! देवि ! त्रिपुरसुन्दरि ।
 यथाशक्ति जपं पूजां गृहाण परमेश्वरि

॥ २० ॥

नन्दन्तु साधकाः सर्वे विनश्यन्तु विदूषकाः ।
 अवरथा शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोऽस्तु गुरुः सदा

॥ २१ ॥

दर्शनात्पापशमनी जपान्मृत्युविनाशिनी ।
 पूजिता दुःखदौर्भाग्य हरा त्रिपुरसुन्दरी

॥ २२ ॥

नमामि यामिनीनाथलेखालङ्कृतकुन्तलाम् ।

भवानीं भवसन्तापनिर्वापणसुधानदीम् ॥ २३ ॥

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद् गतम् ।

त्वया तन्क्षम्यतां देवि ! कृपया परमेश्वरि ॥ २४ ॥

अथ अम्बस्तवोचतुर्थः ॥

नमस्त्रिपुरसुन्दर्यै

यामाऽऽमनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं

वद्येति यां श्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ।

तामऽर्धपल्लवितशङ्कररूपमुद्रां

देवीमऽनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये

॥ १ ॥

अम्ब ! स्तवेषु तव तावत्कर्तुकाणि

कुण्ठीभवन्ति वचसामऽपि गुम्फनानि ।

डिम्बस्य मे स्तुतिरसावऽसमञ्जसापि

वात्सल्यनिघ्नहृदयां भवतीं धिनोति

॥ २ ॥

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा-

रूपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति ।

निःष्यन्दमानसुखबोधसुधास्वरूपा

विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम्

॥ ३ ॥

आविर्भवत्पुलक सन्ततिभिः शरीरै-

र्निःष्यन्दमानसलिलैर्नयनैश्च नित्यम् ।

वाग्भिश्च गदगदपदाभिरूपासते ये

पादौ त्वाम्ब ! हृदयेषु त एव धन्या

॥ ४ ॥

वक्त्रं यदुद्यतमऽभिष्टुतये भवत्या—
स्तुभ्यं नमो यदपि देवि ! शिरः करोति ।
चेतश्च यत्त्वयिपरायणमम्ब ! तानि
कस्यापि कैरपि भवन्ति तपोविशेषैः

॥ ५ ॥

मूलालवाल कुहरादुदिता भवानि!
निर्भिद्य षट्सरसिजानि तडिल्लतेव ।
भूयोऽपि तत्रविशसि ध्रुवमण्डलेन्दु—
निःष्यन्दमानपरमामृततोयरूपा

॥ ६ ॥

दग्धं यदा मदनमेकमऽनेकधा ते
मुग्धः कटाक्षविधिरडकुरयांचकार ।
धत्ते तदाप्रभृति देवि ! ललाटनेत्रं
सत्यं ह्रियेव मुकलीं कृतमिन्दुमौलिः

॥ ७ ॥

अज्ञातसम्भवमनाकलितान्चवायं
भिक्षुं कपालिनमवाससमद्वितीयम् ।
पूर्वं करग्रहणमडगलतो भवत्याः
शुम्भूं क एव बुबुधे गिरिराजकन्ये ॥

॥ ८ ॥

चर्माम्बरं च शवभस्मविलेपनं च
भिक्षाटनं च नटनं च परेतभूमौ ।
वेतालसंहतिपरिग्रहता च शम्भोः
शोभां बिभर्ति गिरजे ! तव साहचर्यात्

॥ ९ ॥

कल्पोपसंहरणकेलिषु पण्डितानि
चण्डानि खण्डपरशोरपि ताण्डवानि ।
आलोकनेन तव कोमलितानि मात—
र्लास्यात्मना परिणमन्ति जगद्विभूतयै

॥ १० ॥

नृत्तलक्ष्मी

जन्तोरपश्चिमतनोः सति कर्मसाम्ये
निःशेषपाश पटलच्छिदुरा निमेषात् ।
कल्याणि ! दैशिक कटाक्षसमाश्रयेण
कारुण्यतो भवसि शाम्भवेददीक्षा

॥ ११ ॥

मुक्ताविभूषणवती नवविद्रुमाभा
यच्चेतसि स्फुरसि तारकितेव सन्ध्या ।
एकः स एव भुवनत्रयसुन्दरीणां
कन्दर्पतां व्रजति पञ्चशरीं विनापि

॥ १२ ॥

ये भावयन्त्यमृतवाहिभिरंशुजालै-
राप्यायमानभुवनाममृतेश्वरीं त्वाम् ।
ते लडघयन्ति ननु मातरऽलडघनीयां
ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि कालकक्ष्याम्

॥ १३ ॥

यः स्फाटिकाक्ष गुणपुस्तककुण्डिमाढ्यां
व्याख्यासमुद्यतकरां शरदिन्दुशुभ्राम् ।
पद्मासनां च हृदये भवतीमुपास्ते
मातः स विश्वकवितार्किक चक्रवर्ती

॥ १४ ॥

बर्हावतंस युतबर्बरकेशपाशां
गुञ्जावलीकृत घनस्तनहारशोभाम् ।
श्यामां प्रवाल वदनां सुकुमारहस्तां
त्वामेव नौमि श्वरीं श्वरस्य जायाम्

॥ १५ ॥

अर्धेन किं नवलताललितेन मुग्धे
क्रीतं विभोः परूषमर्धमिदं त्वयेति ।
आलीजनस्य परिहासवचांसि मन्ये
मन्दस्मितेन तव देवि ! जडी भवन्ति

॥ १६ ॥

ब्रह्माण्ड बुद्बुदकदम्बकसंकुलोऽयं
 मायोदधिविधदुःख तरङ्गमालः ।
 आश्चर्यमम्ब ! झटिति प्रलयं प्रयाति
 त्वद्ध्यानसन्तति महावडवामुखाग्नौ

॥ १७ ॥

दाक्षायणीति कुटलेति गुहारणीति
 कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ।
 एका सती भगवती परमार्थतोऽपि
 संदृश्यसे बहुविधा ननु नर्तकीव

॥ १८ ॥

आनन्दलक्षणमनाहतनाम्नि देशे
 नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ।
 प्रत्यङ्मुखेन मनसा परिचीयमान
 शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः

॥ १९ ॥

त्वं चन्द्रिका शशिनि तिग्मरुचौ रूचिस्त्वं
 त्वं चेतनासि पुरुषे पवने बलं त्वम् ।
 त्वं स्वादुतासि सलिले शिखिनि त्वमूष्मा
 निःसारमेव निखिलं त्वत् ऋते यदि स्यात्

॥ २० ॥

ज्योतीषि यदिवि चरन्तियदन्तरिक्षं
 सूतेपयांसि यदहिर्धरणीं च धत्ते ।
 यदवाति वायुरनलो यत्उदर्चिरास्ते
 तत्सर्वमम्ब ! तव केवलमाज्ञायैव

॥ २१ ॥

संकोचमिच्छसि यदा गिरिजे तदानीं
 वाक्तर्कयोस्त्वमसि भूमिरनामरूपा ।
 यद्वा विकासमुपयासि यदा तदानीं
 त्वन्नामरूपगणनाः सुकरीभवन्ति

॥ २२ ॥

भोगाय देवि भवतीं कृतिनः प्रणम्य
 भुकिङ्करीकृतसरोजगृहासहस्रा ।
 चिन्तामणिप्रचयकल्पितकेलिशैले
 कल्पद्रुमोपवन एव चिरं रमन्ते

॥ २३ ॥

हन्तुं त्वमेव भवसि त्वदधीनमीशे
 संसारतापमखिलं दययापशूनाम् ।
 वैकर्तनी किरणसंहतिरेव शक्ता
 घर्मं निजं शमयितुं निजयैव वृष्टया

॥ २४ ॥

शक्तिः शरीरमधिदैवतमऽअन्तरात्मा
 ज्ञानं क्रिया करणमासंजालमिच्छा ।
 ऐश्वर्यं मायतनमावरणानि च त्वं
 किं तन्नयदभवसि देवि शशाङ्कमौलेः

॥ २५ ॥

भूमौ निवृत्तिरूदिता पयसि प्रतिष्ठा
 विद्याऽनले मरुति शान्तिरतीतशान्तिः ।
 व्योम्नीति याः किलकलाः कलयन्ति विश्वं
 तासां विदूरतरम्ब ! पदं त्वदीयम्

॥ २६ ॥

यावत्पदं पदसरोजयुगंत्वदीयं
 नाङ्गीकरोति हृदयेषुजगच्छरण्ये ।
 तावद्विकल्प जटिलाः कुटिलप्रकारा-
 स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति

॥ २७ ॥

यद्देवयानपितृयानविहारमेके
 कृत्वा मनःकरणमण्डलसार्वभौमम् ।
 याने निवेश्य तव कारणपञ्चकस्य
 पर्वाणि पार्वति नयन्ति निजासनत्वम्

॥ २८ ॥

स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु मुर्तेः
 कस्याश्चनापि तव वैभवमम्ब यस्याः ।
 पत्या गिरामपि न शक्यत एव वक्तुं
 सासि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥ २६ ॥

कालाग्निकोटिरुचिमम्ब षडध्व शुद्धा-
 वाप्लावनेषु भवतीममृतौघवृष्टिम् ।
 श्यामां घनस्तनतटां सकलीकृतौ च
 ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भवन्ति ॥ ३० ॥

विद्यां परां कतिचिदम्बरमम्ब केचि- ।
 दानन्दमेव कतिचित्कतिचिच्च मायाम्
 त्वां विश्वमाहुरपरे वयमामनाम
 साक्षादपारकरूणां गुरुमूर्तिमेव ॥ ३१ ॥

कुवलयदलनीलं बर्बरस्निग्धकेशं
 पृथुतरकुचभाराक्रान्तकान्तावलग्नम् ।
 किमहि बहुभिरुक्तैस्त्वत्स्वरूपं परं नः
 सकलभुवनमातः सन्ततं सन्निधत्ताम ॥ ३२ ॥

अथ सकलजननीस्तवः पञ्चमः

नमस्त्रिपुरसुन्दर्ये

अजानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्यकल है-
 रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः ।
 जगन्मातर्जन्मज्वरभयतमः कौमुदि ! वयं
 नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुपयामो भगवतीम् ॥ १ ॥

वचस्तर्कागम्यस्वरसपरमानन्दविभव—

प्रभोधाकाराय द्युतिदलितनीलोत्पलरुचे ।
शिवस्याराध्याय स्तनभर विनम्राय सततं
नमो यस्मै कस्मैचन भवतु मुग्धाय महसे

॥ २ ॥

लुठद्गुञ्जाहारस्तनभरनमन्मध्यलतिका—

मुदञ्चतघाम्भिः कणगुणितनीलोत्पलरुचम् ।
शिवं पार्थत्राणप्रवणमृगयाकारगुणितं
शिवामन्वग्यान्तीं शवरमहमन्वेमि श्वरीम्

॥ ३ ॥

मिथः केशाकेशिप्रधननिधनास्तर्कघटना

बहुश्रद्धाभक्तिप्रणयविषयाश्चाप्तविधयः ।
प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते ! देहि शरणं
निरालम्बं चेतः परिलुठति पारिप्लवमिदम्

॥ ४ ॥

शुनां वा वहिनेर्वाखगपरिषदो वा यदशनं
कदा केन क्वेति क्वचिदपि न कश्चित्कलयति ।

अमुष्मिन्विश्वासं विजहिहि ममाहनाय वपुषि
प्रपद्येथाश्चेतः सकलजननीमेव शरणम्

॥ ५ ॥

अनाद्यन्ताभेद प्रणयरसिकापि प्रणयिनी

शिवस्यासीर्यत्त्वं परिणयविधौ देवि ! गृहिणी ।

सवित्री भूतानामपि यदुदभूः शैलतनया यद उदभू

तदेतत्संसार प्रणयन महानाटकसुखम्

॥ ६ ॥

ब्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति ! सदन्ये विदुरस—

त्परे मातः ! प्राहुस्तव सदसदन्ये सुकवयः।

परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि ! सुधिय—

स्तदेतत्त्वन्माया विलसितमशेषं ननु शिवे !

॥ ७ ॥

तडित्कोटिज्योतिर्द्युतिदलितषड्ग्रन्थिगहनं
 प्रविष्टंस्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टिवपुषा ।
 किमप्यष्टात्रिंशत्किरणसकली भूतमनिशं
 भजेधाम श्यामंकुचभरनतं बर्बरकचम्

॥ ८ ॥

चतुष्पत्रान्तः षड्दलभगपुटान्तरित्रवलय- *Niyuktakshu*
 स्फुरद्विद्युत्तवहिनद्युमणिनियुताभङ्गितियुते । *Yuktiyute*
 षडश्रंभित्त्वादौ दशदलमथद्वादशदलं

कलाश्रं च द्वयश्रं गतवति ! नमस्ते गिरिसुते !

॥ ९ ॥

कुलं केचित्प्राहुर्वपुरकुलमन्ये तव बुधाः
 परे तत्सम्भेदं समभिदधते कौलमपरे
 चतुर्णामप्येषामुपरि किमपि प्राहुरपरे
 महामाये ! तन्त्वं तव कथमग्निं निश्चिनुमहे
 तद्देव ।

॥ १० ॥

षड्ध्वारण्यानीं प्रलयरविकोटिप्रतिरूचा
 रूचा भस्मीकृत्य स्वपदकमलप्रहशिरसाम् ।
 वितन्वानः शैवं किमपि वपुरिन्दीवररुचिः
 कुचाभ्यामानम्रः शिविपुरुषाकारो विजयते

॥ ११ ॥

प्रकाशानन्दाभ्यामविदितचरीं मध्यपदवीं
 प्रविश्यैतदद्वन्द्वं रविशशिसमाख्यं कवलयन् ।
 प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदहनभस्मीकृतकुलाः
 प्रसादात्ते जन्तुः शिवमकुलमम्ब ! प्रविशति

॥ १२ ॥

प्रियंगु श्यामांगीमजरुण्तरवासः किसलयां
 समुन्मीलन्मुक्ताफलबहुलनेपथ्यकुसुमाम् ।
 स्तनद्वन्द्वस्फारस्तवकनमितां कल्पलतिकां
 सकृद्ध्यायन्तस्त्वां दधति शिवचिन्तामणिपदम्

॥ १३ ॥

skradya yantas twam

षडाधारावर्तेरपरिमितमन्त्रोर्मिपटलै-

श्चलन्मुद्राफेनैर्बहुविधलसद्दैवतझषैः ।

क्रमस्रोतोभिस्त्वं वहसि परनादामृतनदीं

भवानि ! प्रत्यग्र शिवचिदमृताब्धिप्रणयिनी

॥ १४ ॥

महीपाथोवहिन्श्वसनवियदात्मेन्दु रविभिः २

र्वपुर्भिर्ग्रस्तांशैरपि तव कियानम्ब ! महिमा ।

अमून्यालोक्यन्ते भगवति ! न कुत्राप्यणुतरा-

मवस्थां प्राप्तानि त्वयि तु परमव्योमवपुषि

॥ १५ ॥

मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुत इति लोकत्रयमिदं

भवाम्भोधौमग्नं त्रिगुणलहरी कोटिलुठितम् ।

कटाक्षश्चेदत्रक्वचन तव मातः करुणया

शरीरी सद्योऽयं ब्रजति परमानन्दतनुताम्

॥ १६ ॥

कलां प्रज्ञांमाद्यां समयमनुभूतिं समरसां

गुरुं पारम्पर्यं विनयमुपदेशं शिवकथाम् ।

प्रमाणं निर्वाणं परममतिभूतिं परगुहां

विधिं विद्यामाहुः सकलजननीमेव मुनयः

॥ १७ ॥

प्रलीने शब्दौघे तदनु विरते बिन्दुविभवे

ततस्तत्त्वे चाष्टध्वनिभिरनुपाधिन्नुपरते ।

श्रिते शाक्ते पर्वण्यनुकलितचिन्मात्र गहनां

स्वसंविधिं योगी रसयति शिवाख्यां परतनुम्

॥ १८ ॥

परानन्दाकारां निरवधिशिवैश्वर्यवपुषं

निराकारज्ञान प्रकृतिमनोच्छिन्नकरुणाम् ।

सवित्रीं भूतानां निरतिशयधामास्पदपदां

भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम्

॥ १९ ॥

दुर्गा

Dhanya uparte

Prakritiman
avachin

जगत्काये कृत्वा तमपि हृदये तच्च परुषे
पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि परनादाख्यगहने ।
तदेतज्ज्ञानाख्ये तदपि परमानन्दविभवे
महाव्योमाकारे ! त्वदनुभवशीलो विजयते

॥ २० ॥

विधे ! विद्ये ! वेद्ये ! विविधसमये ! वेदजननि !
विचित्रे ! विश्वाद्ये ! विनयसुलभे ! वेदगुलके ! ।
शिवाज्ञे ! शीलस्थे ! शिवपदवदान्ये ! शिवनिधे !
शिवे ! मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरूपमाम्

॥ २१ ॥

विधेर्मुण्डं हृत्वा यदकुरुत पात्रं करतले
हरिं शूलप्रोतं यदऽगमयदंसाभरणताम ।
अलंचक्रे कण्ठं यदपि गरलेनाम्ब ! गिरिशः
शिवस्थायाः शक्तेस्तदिदमखिलं ते विलसितम्

॥ २२ ॥

विरिंच्याख्या मातः ! सृजसि हरिसंज्ञा त्वम^३वसि
त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीश्वरदशाम् ।
भवन्ती सादाख्या शिवयसि च पाशौघदलिनी
त्वमेवैकाऽनेका भवसि कृतभेदैर्गिरिसुते

॥ २३ ॥

मुनीनां चेतोभिः प्रमृदितकषायैरपि मनाग्
अशक्ये संस्पृष्टुं चकितचकितैरम्ब ! सततम्
श्रुतीनां मूर्धानः प्रकृतिकठिनाः कोमलतरे
कथं ते विन्दन्ते पदकिसलये पार्वति ! पदम्

॥ २४ ॥

तडिद्वल्लीं नित्याममृत सरितं पाररहितां
मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृतिमगुणग्रन्थिगहनाम् ।
गिरां दूरां विद्यामडिवनतकुचां विश्वजननी-
मपर्यन्तां लक्ष्मीमभिदधति सन्तो भगवतीम्

॥ २५ ॥

शरीरं क्षित्यम्भः प्रभृतिरचितं केवलमिदं
सुखं दुःखं चायं कलयति पुमांश्चेतन इति ।
स्फुटं जानानोऽपि प्रभवति न देही रहयितुं
शरीराहंकारं तव समयबाह्यो गिरिसुते

॥ २६ ॥

पिता माता भ्राता सुहृदऽनुचरः सदम्बृहिणी
वपुः पुत्रो मित्रं धनमपि यदा मां विजहति ।
तदा मे भिन्दाना सपदि भयमोहान्धतमसं
महाज्योत्स्ने ! मातर्भवकरुणया सन्निधिकरी

॥ २७ ॥

सुता दक्षस्यादौ किल सकलमातस्त्वमुदभूः मातस त्वं उदभू
सदोषं तं हित्वा तदनु गिरिराजस्य तनया ।
अनाद्यन्ता शम्भोरपृथगपि शक्तिर्भगवती
विवाहाज्जायासीत्यहह चरितं वेत्ति तव कः

॥ २८ ॥

कणास्त्वद्दीप्तीनां रविशशिकुशानुप्रभृतयः
परं ब्रह्म क्षुद्रं तव नियतमाऽनन्दकणिका ।
शिवादिक्षित्यन्तं त्रिवलयतनोः सर्वमुदरे
तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि हृदिचित्रं भगवति

॥ २९ ॥

त्वया यो जानीते रचयति भवत्यैव सततं
त्वयैवेच्छत्यम्ब ! त्वमसि निखिलाः यस्य तनवः ।
गतः साम्यं शम्भुर्वहति परमं व्योम भवती
तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम्

॥ ३० ॥

पुरः पश्चादन्तर्बहिरपरिमेयं परिमितं
परं स्थूलं सूक्ष्मं सकुलमकुलंगुह्यमगुहम् ।
दवीयो नेदीयः सदसदि त, विश्वं भगवतीं
सदा पश्यन्त्याज्ञां वहसि भुवनक्षोभजननीम्

॥ ३१ ॥

मयूरवाः पूष्णीव ज्वलन इव तत्दीप्तिकणिकाः

पयोधौ कल्लोल प्रतिहतमहिम्नीव पृषतः ।

उदेत्योदेत्याम्ब ! त्वयि सह निजैस्तात्त्विककुलैः—

र्भजन्ते तत्त्वौघाः प्रशममनुकल्पं परवशाः

॥ ३२ ॥

विधुर्विष्णुर्ब्रह्मा^{३१}प्रकृतिर^{३१}गुरो^{३१}त्मादिनकरः

स्वभावो जैनेन्द्रः सुगतमुनिराकाशमनिलः ।

शिवः शक्तिचेति श्रुतिविषयतां तामुपगतां

विकल्पैरेभिस्त्वाम^{३१}भिदधति सन्तो भगवतीम्

॥ ३३ ॥

प्रविश्य स्वं मार्गं सहजदयया देशिकदृशा

षद्धवन्तौघच्छिदुरगणनातीतकरुणाम् ।

परानन्दाकारां सपदि शिवयन्तीमपि तनुं

स्वमात्मानं धन्याश्चिरमुपलभन्ते भगवतीम्

॥ ३४ ॥

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समयिनी

त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमणिमादिर्गुणगणः ।

अविद्या त्वं विद्यात्वमसि निखिलं त्वं किमपरं

पृथक्तत्त्वं त्वत्तो भगवति न वीक्षामह इमे

॥ ३५ ॥

असंख्यै प्राचीनैर्जननि जननैः कर्मविलयाद

गते जन्मन्यन्तं गुरुवपुषमासाद्यगिरिशम् ।

अवाप्याज्ञां शैवीं क्रमतनुरपि त्वां विदितवान्

न्येयं त्वत्पूजास्तुति विरचनेनैव दिवसान्

॥ ३६ ॥

यत्षट्पत्रं कमलमुदितं तस्य या कर्णिकाख्या

योनिस्तस्याःप्रथितमुदरे यत् तत्ॐकार पीठम् ।

तस्मिन्नऽन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रवृत्तां

श्यामाकारां सकलजननीं सन्ततं भावयामि

॥ ३७ ॥

भुवि पयसि कृशानौ मारुते खे शशाङके
 सवितरि यजमानेऽप्यष्टधा शक्तिरेका ।
 वहति कुचभराभ्यां या विनम्रापि विश्वं
 सकलजननि ! सात्वं पाहि मामित्यवश्यम् ॥

परिभाषा इति अक्षरान् शान्ति शान्ति शान्ति ॥३८॥
 K. S. J. S.

अथ भवानीसहस्रनामस्तोत्रम्

ॐ नमो भवान्यै ॥

ॐ अरिशङ्खकृपाणखेटबाणान्
 सुधनुः शूलकतर्जनीं दधाना ।
 भवतां महिषोत्तमाङ्गसंस्था
 नवदूर्वासदृशी श्रियेऽस्तु दुर्गा ॥

ॐ शङ्खशूलशरचापकरां त्रिनेत्रां
 तिग्मेतरांशुकलया विलसत्किरीटाम् ।
 सिंहस्थितामसुरसिद्धनुतां च दुर्गा
 दूर्वाभिर्दुरितदुःखहरां नमामि ॥

ॐ अकुलकुलपतन्ती चक्रमध्ये स्फुरन्ती ।

मधुरमधुपिबन्ती कण्टकान्भक्षयन्ती ॥

दुरितमपहरन्ती साधकान्पोषयन्ती ।

जयति जगति देवी सुन्दरी क्रीडयन्ती ॥

चतुर्भुजामेकवक्त्रां पूर्णेन्दुवदनप्रभाम् ।

खड्गशक्तिधरां देवीं वरदाभयपाणिकाम् ॥

प्रेतसंस्थां महारौद्रीं भुजगेनोपवीतिनीम् ।

भवानीं कालसंहारबद्धमुद्राविभूषिताम् ॥

जगत्स्थितिकरीं ब्रह्मविष्णुरुद्रादिभिः सुरैः ।

स्तुतां तां परमेशानीं नौम्यहं विघ्नहारिणीम् ॥

ओंनमो भवान्यै ॥

कैलासशिखरे रम्ये देवदेवं महेश्वरम् ।

ध्यानोपरतमासीनं प्रसन्नमुख पङ्कजम् ॥

सुरासुरशिरोरत्नरञ्जिताङ्घ्रियुगं प्रभुम् ।

प्रणम्य शिरसा नन्दी बद्धाञ्जलिरभाषत ॥

श्रीनन्दिकश्वर उवाच ॥

देवदेव जगन्नाथ संशयोस्ति महान्मम ।

रहस्यमेकमिच्छामि प्रष्टुंत्वां भक्तिवत्सलम् ॥

देवतायास्त्वया कस्याः स्तोत्रमेतद्विवानिशम् ।

पठ्यतेऽविरतं नाथ ! त्वत्तः किमपरः परः ॥

इति पृष्टस्तदा देवो नन्दिकेन जगद्गुरुः ।

प्रोवाच भगवानेको विकसन्नेत्रपङ्कजः ॥

श्रीभगवानुवाच ॥

साधु साधु गणश्रेष्ठ पृष्टवानसि मां च यत् ।

स्कन्दस्यापि च यद्गोप्यं रहस्यं कथ्यामि तत् ॥

पुरा कल्पक्षये लोकान्सिसृक्षुर्मूढचेतना ।

गुणत्रयमयी शक्तिर्मूलप्रकृसंज्ञिता ॥

तस्यामहं समुत्पन्नस्तत्त्वैस्तैर्महदादिभिः ।

चेतनेति ततः शक्तिर्माका प्यालिङ्ग्य तस्थुषी ॥

हेतुः सङ्कल्पजालस्य मनोधिष्टायिनी शुभा ।

इच्छेति परमा शक्तिरुन्मिल ततः परम् ॥

ततो वागिति विख्याता शक्तिः शब्दमयी परा ।

प्रादुरासीज्जगन्माता वेदमाता सरस्वती ॥

ब्राह्मी च वैष्णवी रौद्री कौमारी पार्वती शिवा ।

सिद्धिदा बुद्धिदा शान्ता सर्वमङ्गलदायिनी ॥

तयैतत्सृज्यते विश्वमनाधारं च धार्यते ।

तयैतन्त्पाल्यते सर्वं तस्यामेव प्रलीयते ॥

अर्चिता प्रणता ध्याता सर्वभावविनिश्चिता ।

आराधिता स्तुता सैव सर्वसिद्धिप्रदायिनी ॥

तस्या अनुग्रहादेव तामेव स्तुतवानहम् ।

सहस्रैर्नामभिर्दिव्यैस्त्रैलोक्यप्राणिपूजितैः ॥

स्त्वेनानेन सन्तुष्टा मामेव प्रविवेश सा ।

तदारभ्य मया प्राप्तमैश्वर्यं पदमुत्तमम् ॥

तत्प्रभावान्मया सृष्टं जगदेतच्चराचरम् ।

ससुरासुरगन्धर्वयक्षराक्षसमानवम् ॥

सपन्नगं ससमुद्रं सशैलवनकाननम् ।

सराशिग्रहन्क्षत्रं पञ्चभूतगुणान्वितम् ॥

नन्दिन्नामसहस्रेण स्त्वेनानेन सर्वदा ।

स्तुवे परापरां शक्तिं ममानुग्रहकारिणीम् ॥

इत्युक्तोपरतं देवं चराचरगुरुं विभुम् ।

प्रणम्य शिरसा नन्दी प्रोवाच परमेश्वरम् ॥

श्री नन्दिकेश्वर उवाच ॥

भगवन्देवदेवेश लोकनाथ जगत्पते ।

भक्तोस्मि तव दासोस्मि प्रसादः क्रियतां मयि ॥

देव्याः स्तवमिमं पुण्यं दुर्लभं यत्सुरैरपि ।

श्रोतुमिच्छाम्यहं देव प्रभावमपि चास्य तु ॥

श्रीभगवानुवाच ।

शृणु नन्दिन्महाभाग स्तवराजमिमं शुभम् ।

सहस्रैर्नामभिर्दिव्यैः सिद्धिदं सुखमोक्षदम् ॥

शुचिभिःप्रातरूत्थाय पठितव्यं समाहितैः ।

त्रिकालं श्रद्धया युक्तैर्नातः परतरः स्तवः ॥

ॐ

अस्य श्रीभवानीनामसहस्रस्तवराजस्य, महादेवऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, आद्या शक्तिः, भगवती भवानी देवता, ह्रीं बीजं, श्रीं शक्तिः, क्लीं कीलकं आत्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं, मनुकामनासिद्धयर्थे पाठे विनियोगः ।

अथ करन्यासः ।

ॐ एकवीरायै अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ॐ महामायायै तर्जनीभ्यां नमः,
ॐ पार्वत्यै मध्यमाभ्यां नमः, ॐ गिरिशप्रियायै अनामिकाभ्यां नमः, ॐ
गौवरैय कनिष्ठिकाभ्यां नमः, ॐ करालिन्यै करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ षडङ्गन्यासः ।

ॐ एकवीरायै हृदयाय नमः, ॐ महामायायै शिरसे स्वाहा, ॐ पार्वत्यै
शिखायै वषट्, ॐ गिरिशप्रियायै कवचाय हुम्, ॐ गौवरैय नेत्रत्रयाय
वौषट्, ॐ करालिन्यै अस्त्राय फट् ॥

॥ प्राणायामः ॥

॥ ध्यानम् ॥

बालार्कमण्डलाभासं चतुर्बाहुं त्रिलोचनाम् ।
पाशाङ्कुशशराश्चापं धारयन्तीं शिवां भजे ॥

अर्धेन्दुमौलिममलाम मराभिवन्द्याम्—

म्भोजपाशसृणिरक्तकपालहस्ताम् ।

रक्ताङ्गरागरशनाभरणां त्रिनेत्रां

ध्याये शिवस्य वनितां मधुविह्वलाङ्गीम् ॥

श्री शङ्खचक्र मुसलाम्बुजयुग्महस्तां
नागेन्द्रहारवलयडकितकण्ठ मालाम् ।
सिन्दूर कुडकुम सहस्रमरीचिदीप्तां
श्रीशारिकां त्रिनयनां हृदये स्मरामि ॥

याद्वादशार्क परिमण्डित मूर्तिरेकाँ
सिंहासनस्थितिमतीमुरगैर्वृतां च ।
देवीमनक्षगतिमीश्वरतां प्रपन्नां
तां नौमि भर्गवपुषीं परमार्थं राज्ञीम् ॥

ज्वालापर्वतसंस्थितां त्रिनयनां पीठत्रयाधिष्ठितां
ज्वलाडम्बर भूषितां सुवदनां नित्यामदृश्यां जनैः ।
षट्चक्राम्बुजमध्यगां वरगदाम्भोजाभयान्विभ्र्नीं
चिद्रूपां सकलार्थ दीपनकरीं ज्वाला मुखीं नौम्यहम् ॥
गणेशवटकस्तुता रतिसहाय कामान्विता
स्मरारिवरविष्टरा कुसुमबाणबाणैर्युता ।
अनङ्ग कुसुमादिभिःपरिवृता च सिद्धैस्त्रिभिः-
कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातुनः ॥

प्रथमं शैलपुत्री च द्वितीयं ब्रह्मचारिणी
तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ।
पञ्चमं स्कन्दमातेति षष्ठं कात्यायनीति च
सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमम्
नवमं सिद्धिदात्री च नव दुर्गाः प्रकीर्तिताः ॥

ॐबीजत्रयाय विद्यम्हे तत्प्रधानाय धीमहि, तन्नः शक्तिः प्रचोदयात् ॥३॥

मूलम् ॥

‘ॐ श्रीं श्रीं ॐ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीं भवानि हुं फट् स्वाहा’ ॥१०८॥

ॐ सुभगायै विद्यहे कामालिन्यै धीमहि ।

तन्नो दुर्गा प्रचोदयात् ॥ ॐ ॥३॥

॥श्री ईश्वर उवाच॥

ॐमहाविद्या जगन्माता महालक्ष्मी शिर्वप्रिया
विष्णुमाया शुभा शान्ता सिद्धा सिद्धसरस्वती ।
क्षमा कान्तिः प्रभा ज्योत्स्ना पार्वती सर्वमङ्गला
हिङ्गुला चण्डिका दान्ता पद्मा लहरिप्रिया ॥११॥

त्रिपुरानन्दिनी नन्दा सुनन्दा सुरवन्दिता
यज्ञविद्या महामाया वेदमाता सुधाधृतिः ।
प्रीतिप्रया प्रसिद्धा च मृडानी विन्ध्यवासिनी
सिद्धविद्या महाशक्तिः पृथ्वी नारदसेविता ॥१२॥

पुरुहूतप्रिया कान्ता कामिनी पद्मलोचना
प्रह्लादिनी महामाता दुर्गा दुर्गतिनाशिनी ।
ज्वालामुखी सुगोत्रा च ज्योतिः कुमुदहासिनी
दुर्गमा दुर्लभा विद्या स्वर्गति पुरवासिनी ॥१३॥

अपर्णा शाम्बरी माया मदिरा मृदुहासिनी
कुलवागीश्वरी नित्यानित्यकिल्न्ना कृशोदरी ।
कामेश्वरी च नीला च भीरुण्डा वहिन्वासिनी
लम्बोदरी महाकाली विद्याविद्येश्वरी तथा ॥१४॥

नरेश्वरी च सत्या च सर्वसौभाग्यवर्धिनी
सङ्कर्षणी नारसिंही वैष्णवी च महोदरी ।
कात्यायनी च चम्पा च सर्वसम्पत्तिकारिणी
नारायणी महानिद्रा योगनिद्रा प्रभावती ॥१५॥

प्रज्ञापारमिता प्रज्ञा तारा मधुमती मधु
क्षीरार्णवसुता हाला कालिका सिंहवाहना ।
ॐकारा चसुधाकारा चेतना कोपना कृतिः
अर्धबिन्दुधरा धारा विश्वमाता कलावती ॥१६॥

पद्मावती सुवस्त्रा च प्रबुद्धा च सरस्वती
कुण्डासना जगद्धात्री बुद्धमाता जिनेश्वरी ।

जिनमाता जिनेन्द्रा च शारदा हंसवाहना
राज्यलक्ष्मीवषट्कारा सुधाकारासुधात्मिका

॥७॥

राजनीतिस्त्रयीवर्ता दण्डनीतिः क्रियावती
सद्भूतिस्तारिणी श्रद्धा सद्गतिः सत्परायणा ।
सिन्धुर्मन्दाकिनी गङ्गा यमुना च सरस्वती
गोदावरी विपाशा च कावीरी च शतहृदा

॥८॥

सरयूश्चंद्रभागा च कौशिकी गण्डकी शुचिः

नर्मदा कर्मनाशा च चर्मण्वत्यथ देविका ।

वेत्रवती वितस्ता च वरदा नरवाहना

सती पतिव्रता साध्वी सुचक्षुः कुण्डवासिनी

॥९॥

एकचक्षुः सहस्राक्षी सुश्रेणिर्भगमालिनी
सेणाश्रेणिः पताका च सुव्यूहा युद्धकाङ्क्षिणी ।
पताकिनी दयारम्भा विपञ्ची पञ्चमप्रिया
परापरकलाकान्ता त्रिशक्तिर्मोक्षदायिनी

॥१०॥

ऐन्द्री माहेश्वरी ब्राह्मी कौमारी कुलवासिनी

इच्छा भगवती शक्तिः कामधेनुः कृपावती ।

वज्रायुधा वज्रहस्ता चण्डी चण्डपराक्रमा

गौरी सुवर्णवर्णा च स्थितिसंहारकारिणी

॥११॥

ऐकानेका महेज्या च शतबाहुर्महाभुजा ।

भुजङ्गभूषणा भूषा शट्चक्रमवासिनी ।

शट्चक्रभेदिनी श्यामा कायस्था कायवर्जिता

सुस्मिता सुमुखी क्षामा मूलप्रकृतिरीश्वरी

॥१२॥

अजा च बहुवर्णा च पुरुषार्थ प्रवर्तिनी

रक्ता नीला सिता श्यामा कृष्णा पीता च कर्बुरा ।

- क्षुधा तृष्णा जरा वृद्धा तरुणी करुणालया
 कला काष्ठा मुहुर्ता च निमेषा कालरूपिणी ॥१३॥
 सुवर्णरसनानासा चक्षुःस्पर्शवती रसा
 गन्धप्रिया सुगन्धा च सुस्पर्शा च मनोगतिः ।
 मृगनाभिर्मृगाक्षी च कर्पूरामोदधारिणी
 पद्मयोनिः सुकेशी च सुलिङ्गा भगरूपिणी ॥१४॥
- योनिमुद्रा महामुद्रा खेचरी खगगामिनी
 मधुश्रीर्माधवीवल्ली मधुमत्ता मदोद्धता ।
 मातङ्गी शुकहस्ता च पुष्पबाणेक्षुचापिनी
 रक्ताम्बरधरा क्षीबा रक्तपुष्पावतं सिनी ॥१५॥
 शुभ्राम्बरधरा धीरा महाश्वेता वसुप्रिया
 सुवेणी पद्महस्ता च मुक्ताहारविभूषणा ।
 कर्पूरामोदनिःश्वासा पद्मिनी पद्ममन्दिरा
 खड्गिनी चक्रहस्ता च भुशुण्डी परिघायुधा ॥१६॥
- चापिनी पाशहस्ता च त्रिशूलवरधारिणी
 सुबाणा शक्तिहस्ता च मयूरवरवाहना ।
 वरायुधधरा वीरा वीरपानमदोत्कटा
 वसुधा वसुधारा च जया शाकम्भरी शिवा ॥१७॥
 विजया च जयन्ती च सुस्तनी शत्रुनाशिनी
 अन्तर्वल्नी वेदशक्तिर्वरदा वरधारिणी ।
 शीतला च सुशीला च बालग्रह विनाशिनी
 कुमारी वसुपर्णा च कामाख्या कामवन्दिता ॥१८॥
- जालन्धरधराऽनन्ता कामरूपनिवासिनी
 कामबीजवती सत्या सत्यधर्मपरायणा ।
 स्थूलमार्गस्थिता सूक्ष्मा सूक्ष्मबुद्धिप्रबोधिनी
 षट्कोणा च त्रिकोणा च त्रिनेत्रा त्रिपुरसुन्दरी ॥१९॥

वृषप्रिया वृषरूढा महिषासुरघातिनी
 शम्भुदर्पहरा दीप्ता दीप्तपावकसन्निभा ।
 कपालभूषणा काली कपालमालभारिणी
 कपालकुण्डला दीर्घा शिवदूती घनध्वनिः ॥२०॥

सिद्धिदा बुद्धिदा नित्या सत्यमार्गप्रबोधिनी
 कम्बुग्रीवा वसुमती छत्रच्छायाकृतालया ।
 जगद्गर्भा कुण्डलिनी भुजगाकारशायिनी
 प्रोल्लसत्सप्तपद्मा च नाभिनालमृणालिनी ॥२१॥

मूलाधारा निराकारा वहिन्कुण्डकृतालया
 वायुकुण्डसुखासीना निराधारा निराश्रया ।
 श्वासोच्छ्वासगतिर्जीवाग्राहिणी वहिन्संश्रया
 वल्लीतन्तुसमुत्थाना षड्रसास्वादलोलुपा ॥२२॥

तपस्विनी तपःसिद्धिस्तपस्सःसिद्धि दायिनी
 तपोनिष्ठा तपोयुक्ता तापसी च तपःप्रिया ।
 सप्तधातुमयी मूर्तिः सप्तधात्वन्तराश्रया
 देहपुष्टिर्मनःपुष्टिरन्नपुष्टिर्बलोद्धता ॥२३॥

ओषधिर्वेद्यमाता च द्रव्यशक्तिः प्रभाविती
 वैद्या वैद्यचिकित्सा च सुपथ्या रोगनाशिनी ।
 मृगया मृगमांसादा मृगत्वङ्मृगलोचना
 वागुरा बन्धरूपा च वधरूपा वधोद्धता ॥२४॥

वन्दी वन्दिस्तुताकारा काराबन्धविमोचिनी
 शृङ्खला खलहा विद्यादृढबन्धविमोचिनी ।
 अम्बिकाऽम्बालिका चाम्बा स्वक्षा साधुजनार्चिता
 कौलिकी कुलविद्या च सुकुला कुलपूजिता ॥२५॥

कालचक्रभ्रमा भ्रान्ता विभ्रमा भ्रमनाशिनी
 वात्याली मेघमाला च सुवृष्टिः सस्यवर्धिनी ।

अकारा च इकारा च उकारैकाररूपिणी
ह्रींकारीबीजरूपा च कर्लींकाराम्बरवासिनी ।।२६।।

सर्वाक्षरमयोमूर्तिरक्षरा वर्णमालिनी
सिन्दूरारूणवर्णा च सिन्दूरतिलकप्रिया ।
वश्या च वश्यबीजा च लोकवश्यविभाविनी
नृपवश्या नृपैसेव्या नृपवश्यकरी प्रिया ।।२७।।

महिषी नृपमान्या च नृमान्या नृपनन्दिनी
नृपधर्ममयी धन्या धनधान्यविवर्धिनी ।
चतुर्वर्णमयी मूर्तिश्चतुर्वर्णेश्वपूजिता
सर्वधर्ममयी सिद्धिश्चतुराश्रमवासिनी ।।२८।।

ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या शूद्रा चावरवर्णजा
वेदमार्गरता यज्ञा वेदविश्वविभाविनी ।
अस्त्रशस्त्रमयीविद्या वरशस्त्रास्त्रधारिणी
सुमेधा सत्यमेधा च भद्रकाल्यऽपराजिता ।।२९।।

गायत्री सत्कृतिः सन्ध्या सावित्री त्रिपदाश्रया
त्रिसन्ध्या त्रिपदी धात्री सुपर्वा सामगायनी ।
पञ्चाली बालिका बाला बालक्रीडा सनातनी
गर्भाधारधरा शून्या गर्भाशयनिवासिनी ।।३०।।

सुरारिघातिनी कृत्या पूतना च तिलोत्तमा
लज्जा रसवती नन्दा भवानी पापनाशिनी ।
पट्टाम्बरधरा गीतिः सुगीतिर्ज्ञानलोचना
सप्तस्वरमयो तन्त्री षड्जमध्यमदैवता ।।३१।।

मूर्च्छाना ग्रामसंस्थाना स्वच्छ स्वस्थानवासिनी
अट्टाट्टहासिनी प्रेता प्रेतासननिवासिनी ।
गीतनृत्तप्रिया कामा तुष्टिदा पुष्टिदा क्षया
निष्ठा सत्यप्रिया प्रक्षया लोकेशी च सुरोत्तमा ।।३२।।

सुविषा ज्वालिनीज्वाला विषमोहार्तिनाशिनी
विषारिर्नागदमनी कुरुकुल्लाऽमृतोदभवा ।

भूतभीतिहरा रक्षा भूतावेशविनाशिनी

रक्षोघ्नी राक्षसीरात्रिर्दीघनिद्रा दिवागतिः

॥३३॥

चन्द्रिका चन्द्रिकान्तिश्र सूर्यकान्तिर्निशाचरी

डाकिनी शाकिनी शिष्या हाकिनी चक्रवाकिनी ।

सितासितप्रिया स्वडगा सुकुला वनदेवता

गुरुरूपधरा गुर्वी मृत्युमारी विशारदा

॥३४॥

महामारी विनिन्द्रा च तन्द्रा मृत्युविनाशिनी

चन्द्रमण्डलसङ्काशा चन्द्रमण्डलवासिनी ।

अणिमादिगुणोपेता सुस्पृहा कामरूपिणी

अष्टसिद्धिप्रदा प्रौढा दुष्टदानवघातिनी

॥३५॥

अनादिनिधना पुष्टिश्चतुर्बाहुश्चतुर्मुखी

चतुःसमुद्रशयना चतुर्वर्गफलप्रदा ।

काशपुष्पप्रती काशा शरत्कुमुदलोचना

भूता भव्या भविष्या च शैलजा शैलवासिनी ॥३६॥

वाममार्गरता वामा शिववामाङ्गवासिनी

वामाचारप्रिया तुष्टिलोपामुद्राप्रबोधिनी ।

भूतात्मा परमात्मा च भूतभव्यविभाविनी

मङ्गला च सुशीला च परमार्थप्रबोधिका

॥३७॥

दक्षिणा दक्षिणामूर्तिः सुदक्षिणा हरिप्रया

योगिनी योगियुक्ता च योगाङ्गा ध्यानशालिनी ।

योगपट्टधरामुक्ता मुक्तानां परमागतिः

नारसिंही सुजन्मा च त्रिवर्गफलदायिना ॥३८॥

धर्मदा धनदा चैका कामदा मोक्षदा द्युतिः

साक्षिणी क्षणदा दक्षा दक्षजा कोटिरूपिणी ।

क्रतुः कात्यायनी स्वच्छा स्वच्छन्दा च कविप्रिया
सत्यागमा बहिःस्था च काव्यशक्तिः कवित्वदा ॥३६॥

मीनापुत्री सतीमाता मैनाकभगिनी तडित्
सौदामिनी सुधामा च सुधामा धामशालिनी ।
सौभाग्यदायिनी द्यौश्च सुभगा द्युतिवर्धिनी
श्रीकृत्तिवसना चैव कडकाली कलिनाशिनी ॥४०॥

रक्तबीजवधोद्दृप्ता सुतन्तुर्बीजसन्ततिः
जगज्जीवा जगद्बीजा जगत्त्रयहितैषिणी ।
चामीकररुचिश्चान्द्री साक्षया षोडशीकला
यत्तत्पदानुबन्धा च यक्षिणी धनदार्यिता ॥४१॥

चित्रिणी चित्रमाया च विचित्रा भुवनेश्वरी
चामुण्डा मुण्डहस्ता च चण्डमुण्डवधोद्धुरा ।
अष्टम्येकादशी पूर्णा नवमी च चतुर्दशी
अमा कलशहस्ता च पूर्णकुम्भपयोधरा ॥४२॥

अभीरुर्भैरवी भीरा भीमा त्रिपुरभैरवी —
महारुण्डा च रौद्री च महाभैरवपूजिता ।
नर्मुण्डा हस्तिनी चण्डा करालदशनानना
कराला विकराला च घोराघुर्घुरनादिनी ॥४३॥

रक्तदन्तोर्ध्वकेशी च बन्धूककुसु मारुणा
कादम्बरी पटासा च काश्मीरी कुङ्कुमप्रिया ।
क्षान्तिर्बहुसुवर्णा च मतिर्बहुसुवर्णदा
मातङ्गिनी वरारोहा मत्तमातङ्गगामिनी ॥४४॥

हंसा हंसगतिर्हंसी हंसोज्ज्वलशिरोरूहा
पूर्णचन्द्रमुखी श्यामा स्मितास्या श्यामकुण्डला ।
मषी च लेखनी लेखा सुलेखा लेखकप्रिया
शङ्खिनी शङ्खहस्ता च जलस्था जलदेवता ॥४५॥

कुरुक्षेत्रावनिः काशी मथुरा काञ्च्यवन्तिका
 अयोध्या द्वारिकामाया तीर्था तीर्थकरप्रिया ।
 त्रिपुष्कराऽप्रमेया च कोशस्था कोशवासिनी
 कौशिकी तु कुशावर्ता कौशाम्बी कोशवर्धिनी ॥४६॥

कोशदा पद्मकोशाक्षी कुसुम्भ कुसुमप्रिया
 तोतुला च तुलाकोटिः कोटिस्था कोटराश्रया ।

स्वयम्भूश्च सुगुप्ता च स्वरूपा रूपवर्धिनी
 तेजस्विनी सुभिक्षा च बलदा बलदायिनी ॥४७॥

महाकोशी महावार्ता बुद्धिः सदसदात्मिका
 महाग्रहहरा सौम्या विशोका शोकनाशिनी ।
 सात्त्विकी सत्त्वसंस्था च राजसी च रजोवृता
 तामसी च तमोयुक्ता गुणत्रयविभाविनी ॥४८॥

अव्यक्ता व्यक्तरूपा च वेद विद्या च शाम्भवी
 शम्भुकल्याणिनी कल्पा मनःसङ्कल्पसन्ततिः ।

सर्वलोकमयी शक्तिः सर्वश्रवणगोचरा
 सर्वज्ञानवती वाञ्छा सर्वतत्त्वावबोधिनी ॥४९॥

जाग्रति च सुषुप्तिश्च स्वप्नावस्था तुरीयका
 त्वरा मन्दगतिमन्दा मदिरामोदधारिणी ।
 पानभूमिः पानपात्रा पानदानकरोद्यता
 अघूर्णारूणनेत्रा च किञ्चिदव्यक्तभाषिणी ॥५०॥

आशापूरा च दीक्षा च दक्षा दीक्षितपूजिता
 नागवल्ली नागकन्या भोगिनी भोगवल्लभा ।

सर्वशास्त्रमयी विद्या सुस्मृतिर्धर्मवादिनी
 श्रुतिः स्मृतिधरा ज्येष्ठा श्रेष्ठा पातालवासिनी ॥५१॥

मीमांसा तर्कविद्या च सुभक्तिर्भक्तवत्सला
 सुनाभिर्यातना जातिर्गम्भीराभाववर्जिता ।

नागपाशधरा मूर्तिरगाधा नागकुण्डला

सुचक्रा चक्रमध्यस्था चक्रकोणनिवासिनी ॥५२॥

सर्वमन्त्रमयी विद्या सर्वमन्त्राक्षरावलिः

मधुस्रवा स्रवन्ती च भ्रामरी भ्रमरालका ।

मातृमण्डलमध्यस्था मातृमण्डलवासिनी

कुमारजननी क्रूरा सुमुखी ज्वरनाशिनी ॥५३॥

अतीता विद्यमाना च भाविनी प्रीतिमञ्जरी

सर्वसौख्यवती युक्तिराहारंपरिणामिनी ।

निधानं पञ्चभूतानां भवसागरतारिणी

अक्रूरा च ग्रहवती विग्रहा ग्रहवर्जिता ॥५४॥

रोहिणी भूमिगर्भा च कालभूः कालवर्तिनी

कलङ्करहिता नारी चतुष्पष्ट्यमिधावती ।

जीर्णा च जीर्णवस्त्रा च नूतना नववल्लभा

अजरा च रतिः प्रीतिरतिरागविवर्धिनी ॥५५॥

पञ्चवातगतिभिन्ना पञ्चश्लेष्माशयाधरा

पञ्चपित्तवती शक्तिः पञ्चस्थानविभाविनी ।

उदक्या च वृषस्यन्ती बहिःप्रस्रविणी त्र्यहा

रजः शुक्रधराशक्तिर्जरायुर्गर्भधारिणी ॥५६॥

त्रिकालज्ञा त्रिलिङ्गा च त्रिमूर्तिः त्रिपुरवासिनी

अरागा शिवतत्त्वा च कामतत्त्वानुरागिणी ।

प्राचीवाची प्रतीचीदिगुदीचीदिग्विदिग्दिशा

अहंकृतिरहंकारा बालमाया बलिप्रिया ॥५७॥

स्रुक्स्रुवा सामिधेनी च सुश्रद्धा श्राद्धदेवता

माता मातामही तृप्तिःपितृमाता पितामही ।

स्नुषा दौहित्रिणी पुत्री पौत्री नप्त्री शिशुप्रिया

स्तनदा स्तनधारा च विश्वयोनिःस्तनन्धयी ॥५८॥

शिशूत्सङ्गधरा दोला दोलाक्रीडाभिनन्दिनी
 उर्वशी कदली केका विशिखा शिखिवर्तिनी ।
 खट्वाङ्गधारिणी खट्वा बाणपङ्खानुवर्तिनी
 लक्ष्यप्राप्तिः करालक्ष्या लक्ष्या च शुभलक्षणा

॥५६॥

वर्तिनी सुपथाचारा परिखा च खनिर्वृतिः
 प्राकारवलया वेला मर्यादा च महोदधौ ।
 पोषणी शोषणीशक्तिर्दीघकेशी सुलोमशा
 ललिता मांसला तन्वी वेदवेदाङ्गधारिणी

॥६०॥

नरासृक्पानमत्ता च नर मुण्डास्थिभूषणा
 अक्षक्रीडारतिः शारी शारिका शुकभाषिणी ।
 शाम्बरी गारुडीविद्या वारुणी वरुणार्चिता
 वाराही तुण्डहस्ता च दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धरा

॥६१॥

मीनमूर्तिधरा मूर्ता वदान्या प्रतिमाश्रया
 अष्टमूर्तिर्निधीशा च सालिग्रामशिला शुचिः ।
 स्मृतिः संस्काररूपा च सुसंस्कारा च संस्कृतिः
 प्राकृता देशभाषा च गाथा गीतिः प्रहेलिका ॥६२॥

इडा च पिङ्गला पिङ्गा सुषम्णा सूर्यवाहिनी
 शशिस्रवा च तालुस्था काकिनीमृतजीविनी ।
 अणुरूपा बृहद्रूपा लघुरूपा गुरुस्थिरा
 स्थावरा जङ्गमादेवी कृतकर्मफलप्रदा

॥६३॥

विषयाक्रान्तदेहा च निर्विशेषा जितेन्द्रिया
 विश्वरूपा चिदानन्दा परंब्रह्मप्रबोधिनी ।
 निर्विकारा च निर्वैरा विरतिः सत्यवर्धिनी
 पुरुषाज्ञान भिन्ना च क्षान्तिः कैवल्यदायिनी ॥६४॥

विविक्तसेविनी प्रज्ञाजनयित्री बहुश्रुतिः

निरीहा च समस्तैका सर्वलोकैकसेविता ।

सेवा सेवाप्रिया सेव्या सेवाफलविवर्धिनी
 कलौ कल्किप्रिया काली दुष्टम्लेच्छविनाशिनी ॥६५॥
 प्रत्यजचा च धनुर्यष्टिःखड्गधारा दुरानतिः
 अश्वप्लुतिश्च वल्गा च सृणिः सन्मत्तवारुणा ।
 वीरभूर्वीरमाता च वीरसूर्वीरनन्दिनी
 जयश्रीर्जयदीक्षा च जयस्था जयवर्धिनी ॥६६॥
 सौभाग्यसुभगाकारा सर्वसौभाग्यवर्धिनी
 क्षेमङ्करी सिद्धिरूपा सत्कीर्तिः पथिदेवता ।
 सर्वतीर्थमयीमूर्तिः सर्वदवेमयीप्रभा
 सर्वसिद्धिप्रदाशक्तिः सर्वमङ्गलमङ्गला ॥६७॥

— — —

सर्वमङ्गल मङ्गल्ये शिवे सर्वार्थ साधिके ।
 शरण्येत्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोस्तुते ॥
 शरणांगतदीनार्त परित्राण्परायणे ।
 सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोस्तुते ॥
 सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्ति समन्विते ।
 भयेभ्यस्त्राहिनो देवि दुर्गे देवि नमोस्तते ॥
 सर्वाबाधा प्रशमन त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ।
 एवमेवत्वयाकार्यमस्मदैत्रि विनाशनम ॥
 महाबले महोत्साहे महाभयविनाशिनि ।
 त्रहिमां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणां भयवर्द्धिनि ॥
 स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्ट संश्रया—
 तथा सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता ।
 करोतु सा नः शुभहेतुरीश्वरी
 शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ॥

रोगानशेषानपहंसि तुष्टा
 रूष्टा तुकामान् सकलानभीष्टान ।
 त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां
 त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥

देविप्रसीद परिपालय नोऽरिभीते-
 नित्यं यथा सुरवधादधुनैव सद्यः ।
 पापानि सर्व जगतां प्रशभं नयाशु-
 उत्पात पाकजनितांश्च महोप सर्गान् ॥

देविप्रपन्नार्तिहरे प्रसीद
 प्रसीद मातर्जगतोऽखिलस्य ।
 प्रसीद विश्वे श्वरिपाहिविश्वं
 त्वमीश्वरी देवि चराचरस्य ॥

यासाम्प्रतं चोद्धत दैत्यतापितैर-
 स्माभिरीशा च सरैर्नमस्यते ।
 या च स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति नः
 सर्वापदा भक्ति विनम्रमूर्तिभिः ॥

प्रणतानां प्रसीदत्वं देवि विश्वार्ति हारिणि ।
 त्रैलोक्य वासिनामीड्ये लोकानां वरदाभव ॥

— — —

पुण्यं सहस्रनामेदमम्बाया रूद्रभाषितम् ।
 चतुर्वर्ग प्रदं सत्यं नन्दिकेन प्रकाशितम् ॥

नातः परतरो मन्त्रो नातः परतरः स्तवः ।
 नातः परतरा विद्या तीर्थं नातः परं परम् ॥

ते धन्याः ऋतपुण्यास्ते त एव भुवि पूजिताः ।
 एकभावं मुदा नित्यं येऽर्चयन्ति महेश्वरीम् ॥

देवतानां देवता या ब्रह्माद्यैर्या च पूजिता ।

भूयात्सा वरदा लोके साधूनां विश्वमङ्गला ॥

एतामेव पुराराध्य विद्यां त्रिपुरभैरवीम् ।

त्रैलोक्यमोहनं रूपमकार्षीदभगवानहरिः ॥

प्राया

अनेन मन्त्रपाठेन आत्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं श्रीइष्टदेवी प्रीत्यर्थं भगवती अमा, कामा, चार्वङ्गी, टडकधारिणी, तारा, पार्वती, यक्षिणी, श्रीशारिकाभगवती, श्रीमहाराज्ञी भगवती, श्रीज्वालाभगवती, व्रीडाभगवती, वैखरीभगवती, वितस्ताभगवती, गङ्गाभगवती, यमुनाभगवती, कालिकाभगवती, सिद्धलक्ष्मीः, महालक्ष्मीः, महात्रिपुरसुन्दरी, सहस्रनाम्नी, देवी भवानी, सपरिवारा सवाहना सायुधा साङ्गा प्रीयतां प्रीता स्तु ॥ इति श्रीरुद्रयामले तन्त्रे नन्दिकेश्वरसंवादे महाप्रभावो भवानीनामसहस्रस्तवराजः समाप्तः ॥

अथ इन्द्राक्षीस्तोत्रम् ॥

ॐ अस्य श्रीइन्द्राक्षीस्तोत्रमन्त्रस्य, पुरन्दर ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, श्रीइन्द्राक्षीभगवती देवता, भुवनेश्वरी शक्तिः, माहेश्वरी कीलकं, गायत्री सावित्री सरस्वती कवचं, आत्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं मनूकामना सिद्ध्यर्थं पाठे विनियोगः ॥

अथ करन्यासः ॥

लक्ष्म्यै अङ्गुष्ठाभ्यां नमः, भुवनेश्वर्यै तर्जनीभ्यां नमः, माहेश्वर्यै मध्यमाभ्यां नमः, वज्रहस्तायै अनामिकाभ्यां नमः, सहस्रनयनायै कनिष्ठिकाभ्यां नमः, इन्द्राक्षीभगवत्यै करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ षडङ्गन्यासः ॥

लक्ष्म्यै हृदयाय नमः ॥ भुवनेश्वर्यै शिरसे स्वाहा ॥ माहेश्वर्यै शिखायै
वषट् ॥ वज्रहस्तायै कवचाय हुं ॥ सहस्रनयनायै नेत्राभ्यां वौष्ट् ॥
इन्द्राक्षीभगवत्यै अस्त्राय फट् ॥

॥ प्राणायामः ॥

मूलम

ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं क्लूं इन्द्राक्ष्यै नमः ॥१०८॥

॥ ध्यानम् ॥

ॐ इन्द्राक्षीं द्विभुजां देवीं पीतवस्त्रधरां शुभाम् ।

वामे वज्रधरां सव्यहस्तेऽभयवरप्रदाम् ॥

सहस्रनेत्रां सूर्याभां नानालङ्कारभूषिताम् ।

प्रसन्नवदनां नित्याम्भरोगणसेविताम् ॥

श्रीदुर्गां सौम्यवदनां पाशाङ्कुशधरां परम् ।

त्रैलोक्यमोहिनीं देवींभवानीं प्रणमाम्यहम् ॥

इन्दुग्निसूर्यनयनां पाशाङ्कुशधरां परां ।

द्विभुजां सिंहमध्ययस्थां भजेहमऽभयङ्करीम् ॥

मूलमंत्रः ॥

शचीपतये विध्महे पाकशासनाय धीमहि तन्नोइन्द्रः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥

॥ इन्द्र उवाच ॥

इन्द्राक्षी नाम सा देवी देवता समुदाहता ।

गौरी शाकम्भरी देवी दुर्गानाम्नेति विश्रुता ॥

कात्यायनी महादेवी चन्द्रघण्टा महातपाः ।

सावित्री सा च गायत्री ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी ॥

नारायणी भद्रकाली रूद्राणी कृष्णपिङ्गला ।

अग्निज्वाला रूद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी ॥

मेघश्यामा सहस्राक्षी विष्णुमाया जलोदरी ।

महोदरी मुक्तकेशी घोररूपा महाबला ॥

आनन्दा भद्रजानन्ता रोगहर्त्री शिवप्रिया ।

शिवदूती कराली च प्रत्यक्षा परमेश्वरी ॥

सदा सम्मोहिनी देवी सुन्दरी भुवनेश्वरी ।

इन्द्रणी चन्द्ररूपा च इन्द्रशक्ति परायणा ॥

महिषासुरसंहर्त्री चामुण्डा गर्भदेवता ।

वाराही नारसिंही च भीमा भैरवनादिनी ॥

श्रुतिः स्मृतिर्धृतिर्मेधाः विद्या लक्ष्मीः सरस्वती ।

अनन्ता विजया पूर्णा मनस्तोषऽपराजिता ॥

भवानी पार्वती दुर्गा हैमवत्यम्बिका शिवा ।

शिवा भवानी रूद्रणी शङ्करार्धशरीरिणी ॥

त्रनेत्रा त्रपुरा रूद्रा शर्वानी यति कामदा ।

चंडी भगवी बद्रा सिद्ध बद्रा समनियत्वा ॥

सर्व मङ्गलमङ्गलेय शिवे सर्वाथसाधिके ।

शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तुते ॥

महाबले महोत्साहे महाभय विनाशनि ।

त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रुणां भयवर्द्धिनी ॥

एतैर्नामपदैर्दिव्यैः स्तुता शक्रेण धीमता ।

आयुरारोग्यमैश्वर्यमऽक्षयसम्पत्तिकारकम् ॥

क्षयापरस्मारकुष्ठादितापज्वर निवारकम् ।

शतमावर्तयेद्यस्तु मुच्यते व्याधिबन्धनात् ॥
आवर्तयेत्सहस्रेण लभते वाञ्छितं फलम् ।
सायं शतं पठेन्नित्यं षण्मासात्सिद्धिरुच्यते ॥
राजा वशमवाप्नोति सत्यमेव न संशयः ।
लक्षमेकं जपेद्यस्तु साक्षादेवीं स पश्यति ॥
त्रिकालं पठते नित्यं धनधान्यांश्च सम्पदः ।
अर्धरात्रे पठेन्नित्यं मुच्यते व्याधिबन्धनात् ॥
ऐन्द्रस्तोत्रमिदं पुण्यं जपे तु फलवर्धनम् ।
विनाशाय तु रोगाणामपमृत्युं हराय च ॥
राज्यार्थी लभते राज्यं धनार्थी विपुलं धनम् ।
इच्छाकामं तु कामार्थी धर्मार्थी धर्ममव्ययम् ॥
विद्यार्थी लभते विद्यां मोक्षार्थी परमं पदम् ।
इन्द्रेण कथितं स्तोत्रं सत्यमेव न संशयः ॥

या माया मधुकैटभप्रमथिनी या माहिषोन्मूलिनी ।
या धूम्रेक्षणचण्डमुण्डमथिनी या रक्तबीजाशनी ॥
शक्तिः शुम्भनिशुम्भदैत्यदलिनी या सिद्धलक्ष्मीःपरा ।
सा देवी नवकोटिमूर्तिसहिता मां पातु माहेश्वरी ॥
जप्तं पापहरं नुतं बलकरं सम्पूजितं श्रीकरं ।
ध्यातं मानकरं स्तुतं धनकरं सम्भाषितं सिद्धिदम् ॥
गीतं सुन्दरि वाञ्छितं प्रतनुते ते पादपदम्वयं ।
भक्तानां भवभीतिभञ्जनकरं सिद्धचष्टदं पातु नः ॥

माया कृण्डलिनी क्रिया मधुमती
काली कला मालिनी
मातङ्गी विजया जया भगवती
देवी शिवा शाम्भवी ।

शक्तिः शङ्करवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
हीं कारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसि ॥

अनेन मन्त्रपाठेन आत्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं
श्रीइष्टदेवी प्रीत्यर्थं भगवती अमा, कामा, चार्वङ्गी, टडकधारिणी, तारा
पार्वती, यक्षिणी, श्रीशारिकाभगवती, श्रीमहाराज्ञी भगवती, श्रीज्वालाभगवती
व्रीडाभगवती, वैखरीभगवती, वितस्ताभगवती, गङ्गाभगवती, यमुनाभगवती
कालिकाभगवती, सिद्धलक्ष्मीः, महालक्ष्मीः, महात्रिपुरसुन्दरी, सहस्रनाम्नी
देवी भवानी, सपरिवारा सवाहना सायुधा साङ्गा प्रीयतां प्रीता स्तु ।
इति इन्द्राक्षीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री देवी ध्यानम् ॥

ॐ ह्रीं अक्षमालिकार्यै नमः

सृष्टौ संस्थपनाय, त्वऽपहरणविधौ, मोहनेऽनुग्रहेपि
सर्वेषामर्गलानां, निजमहिमवशादक्रमेणैव याऽलम् ।
नित्यं क्रीडाप्रसक्ता, रचयति सकलं, स्वात्मशक्त्या प्रपञ्चं
सा नस्त्राणाय भूयादऽभिमत्तफलदा, भद्रकाली च काली ॥१॥

कालाम्बुवाहद्युतिमिन्दुवक्त्रां
तारावलीशोभिपयोधराढ्याम् ।

कपालपाशांकुशशूलहस्तां
नीलाम्बरां यामवतीं, नमामि ॥२॥

खड्गं चक्रगदेषुचापवरिघाञ्छुलं भुसुण्डीं शिरः
शङ्खंसन्दधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वाङ्गभूषावृताम् ।
यामस्तौत्स्वपितेकहरौ कमलजो हन्तुं मधुं कैटभम
नीलाश्मद्युतिमास्य पाद दशकां सेवे महाकालिकाम ॥३॥

अक्षस्रकपरशुंगदेषुकुलिशंपद्यं धनुष्कुण्डिकां

2 दण्डं शक्तिमसिञ्च चर्म जलदं घण्टां सुराभाजनम् ।

जलजं

शूलं पाशसुदर्शने च दधतीं हस्तैः प्रवालप्रभां

सेवेसौरिभमर्दिनीमिह महालक्ष्मीं सुरोजोदभ्वाम् ॥४॥

उद्यदाभानुसहस्रकान्तिमरुणक्षौमां शिरोमालिकां

सरोजस्थिताम्

३ रक्तालिप्तपयोधरां जपवटीं विद्यामभीतिं वरम् ।

हस्ताब्जैर्दधतीं त्रिनेत्रविलसद्वक्त्रारविन्दश्रियं

देवीं बद्धहिमांशुरत्नमुकुटां, वन्देऽरविन्दस्थिताम् ॥५॥

कालाभ्राभां कटाक्षैररिकुलभयदां मौलिबद्धेन्दुरेखां

५ शङ्खं चक्रं कृपाणं त्रिशिखमपि करैरुद्वहन्तीं त्रिनेत्राम् ।

सिंहस्कन्धाधिरूढां त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूरयन्तीं

ध्यायेद दुर्गां जयाख्यां त्रिदशपरिवृतां सेवितां सिद्धिकामैः ॥६॥

घंटाशूलहलानि शङ्खमुसले चक्रं धनुः सायकं

हस्ताब्जैर्दधतीं घनान्तविलसच्छीतांशुतुल्यप्रभाम् ।

गौरीदेहसमुदभवां त्रिजगतामाधारभूतांमहा-

पूर्वामत्र सरस्वतीमनुभजे शुम्भादिदैत्यार्दिनीम् ॥७॥

सिंहस्था शशिशेखरा मरकतप्रख्यैश्चतुर्भिर्भुजैः

शङ्खं चक्रधनुःशरांश्च दधती नेत्रैस्त्रिभिः शोभिता ।

आमुक्ताङ्गदहारकङ्कणरणत्कांश्चीरणन्पूरा

दुर्गा दुर्गतिहारिणी भवतु नो रत्नोल्लसत्कुण्डला ॥८॥

ध्यायेयं रत्नपीठे शुककलपठितं शृण्वतीं श्यामलाङ्गीं

७ न्यस्तैकाङ्घ्रि सरोजैशशिशकलधरां वल्लकीं वादयन्तीम् ।

कहलाराबद्धमालानियमितविलसच्चूलिकां रक्तवस्त्रां

मातङ्गीं शङ्खपात्रां मधुरमधुमदां चित्रकोदभासिभालाम् ॥९॥

नागाधीश्वरविष्टरां फण्फणोत्तंसोरुरत्नावली

६ भास्वदेहलतां दिवाकरनिभां नेत्र त्रयोदभासिताम् ।

मालाकुम्भकपालनीरजकरा चन्द्रार्धचूडां परां

सर्वज्ञेश्वरभैरवाङ्कनिलयां पाद्मावतीं चिन्तये ॥१०॥

- बन्धूककाञ्चननिभांरूचिराक्षमालां
 १ पाशाङ्कुशौ च वरदां, निजबाहुदण्डैः ।
 बिभ्राणमिन्दुसकलाभरणं त्रिनेत्राम—
 ३१ धाम्बिकेशमनिशं, वपुराश्रयामि ॥११॥
 उत्तप्तहेमरूचिरां, रविचन्द्रवहिनि—
 १० नेत्रां धनुशशरयुताङ्कुशपाशशूलम् ।
 रम्यैर्भुजैश्च दधतीं शिवशक्तिरूपां
 कामेश्वरीं हृदि भजामि धृतेन्दुलेखाम् ॥१२॥
 बालरविद्युतिमिन्दुकिरीटां
 ११ तुङ्गकुचां, नयनत्रययुक्ताम् ।
 स्मेरमुखीं, वरदाङ्कुशपाशा—
 भीतिकरां प्रभजे भुवनेशीम् ॥१३॥
 ✓ विद्युद्धामसमप्रभां मृगपतिस्कन्धस्थितां भीषणां
 कन्याभिः करवालखेटविलसद्धस्ताभिरासेविताम् ।
 हस्तैश्चक्रगदासिखेटविशिखांश्चापं गुणं तर्जनीं
 बिभ्राणामनूलात्मिकां शशिधरां दुर्गां त्रिनेत्रां भजे ॥१४॥
 १३ बालार्कमण्डलाभासांचतुर्बाहुं त्रिलोचनाम् ।
 पाशाङ्कुशशरांश्चापं धारयन्तीं शिवां भजे ॥१५॥
 पद्यासनस्थां करपकङ्जाभ्यां रक्तात्पले सन्दधतीं त्रिनत्राम् ।
 सम्बिभ्रतीमाभरणानि रक्तां पद्यावतीं पद्यमुखीं नमामि ॥१६॥

अथ शकडराचार्यकृता सौन्दर्य लहरी

ॐ नमश्चिच्छक्त्यै ॥

शिवः शक्तया युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं
 न चेदेवं देवो न खलु कुशलः स्पन्दितुमपि ।

सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते
मणिद्वीपे नीपोपवनवति चिन्तामणिगृहे ।
शिवाकारे मञ्चे परमशिवपर्यङ्कनिलयां
भजन्ती त्वां धन्याः कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥८॥

महीं मूलाधारे कमपि मणिपूरे हुतवहंसि—

स्थितिं स्वाधिष्ठाने हृदि मरुतमाकाशमुपरि ।

मनोपि भ्रूमध्ये सकर्ममपि भित्त्वा कुलपथं
सहस्रारे पदमे सहस्रहसि पत्या विहरसि ॥६॥

सुधाधारासारैश्चरणयुगलान्तर्विगलितैः

प्रपञ्च सिञ्चन्तीं पुनरपि रसाम्नायमहसा ।

अवाप्य स्वां भूमिं भुजगानिभमध्युष्टवलयं

स्वमात्मानं कृत्वा स्वपिषि कुलकुण्डे कुहरिणि ॥१०॥

चतुर्भिः श्रीकण्ठैः शिवयुवतिभिः पञ्चभिरथो मिरपि

प्रभिन्नाभिः शमभोर्नवभिरिति मूलप्रकृतिभिः । ५

त्रयश्चत्वारिंशद्वसुदलकलास्रत्रिवलय—

त्रिरेखाभिः सार्धं तव भुवनकोणाः परिणताः ॥११॥

त्वदीयं सौन्दर्यं तुहिनगिरिकन्ये तुलयितुं

कवीन्द्राः कल्पन्ते कथमपि विरिञ्चाप्रभतयः ।

यदालोक्यौत्सुक्यादभरललना यान्ति मनसा

तपोभिर्दुष्प्रापामपि गिरिशसायुज्यपदवीम् ॥१२॥

नरंवर्षीयासं नयनविरसं नर्मसु जडं

तवापाङ्गालोके पतितमनुधावन्ति शतशः ।

गलद्वेणीबन्धा कुचकलशविस्त्रस्तसिचया

हठात्त्रुट्यत्काञ्च्यो विगलितदुगूला युवतयः ॥१३॥

क्षितौषट्पञ्चाशद्विद्वसमधिकपञ्चाशद्दुदके

हुताशेष्टाषष्टिश्चतुरधिकपञ्चाशदनिले ।

दिवि द्विःषट्त्रिंशन्मनसि च चतुःषष्टिरिति ये
मयूखास्तेषामप्युपरि तव पादाम्बुजयुगम् ॥१४॥

शरज्ज्योत्स्नाशुभ्रां शशियुतजटाजूटमुकुटां
वरत्रासत्राणस्फटिकघुटिकापुस्तककराम् ।
सकृन्नत्वा न त्वां कथमिव सतां सन्निदधते
मधुक्षीरद्राक्षामधुरिमधुरीणा भणितयः ॥१५॥

कवीन्द्राणां चेतःकमलवनबालातपरुचिं
भजन्ते ये सन्तः कतिचिदरूणामेवभवतीम् ।
विरिञ्चिप्रेयस्यास्तरलतरशृङ्गारलहरी
गभीराभिर्वाग्भिर्विदधति सतां रञ्जनममी ॥१६॥

तनुच्छायाभिस्ते तरुणतरणिश्रीसरणिभि-
र्दिवं सर्वामुर्वीमरूणिमनिमगनां स्मरति यः ।

भवन्त्यस्य त्रस्यद्वेनहरिणशालीननयनाः
सहोर्वश्या वश्याः कतिकति न गीर्वाणगणिकाः ॥१७॥

मुखं बिन्दुं कृत्वा कुचयुगमधस्तस्य तदधो
हरार्धं ध्यायेद्यो हरमहिषि ते मन्मथकलाम् ।
स सद्यः संक्षोभं नयति वनिता इत्यतिलघु
त्रिलोकीमप्याशु भ्रमयति रवीन्दुस्तनयुगाम् ॥१८॥

किरन्तीमङ्गेभ्यः किरणनिकुरम्बामृतरसं
हृदि त्वाभाधत्ते हिमकरशिलामूर्तिमिव यः । इव सा

स सर्पाणां दर्पं शमयति शकुन्ताधिप इव
ज्वरप्लुष्टं दृष्ट्या सुखयति सुधासारसिरया ॥१९॥

तडिल्लेखातन्वीं तपनशशिवैश्वानरमयीं
निषण्णां षण्णामप्युपरिकमलानां तव कलाम् ।

महापद्माटव्यामृदितमलमायेन मनसा
महान्तः पश्यन्तोः दधित परमाह्लादलहरीमः ॥२०॥

सवित्रीभिर्वाचां शशिमणिशिलाभङ्गिरूचिभि—२
 र्वशिन्याद्याभिस्त्वां सह जननि संचिन्तयति यः ।
 स कर्ता काव्यानां भवति कवि ताभङ्गिसुभर्गे—२
 र्वचोभिर्वाग्देवीवदनकमलामोदमधुरैः ॥२१॥

भवानी त्वां दासे मयि वितर दृष्टिं सकरूणा—
 मिति स्तोतुं वाञ्छन्कथयति भवानी त्वमिति यः ।
 तदैव त्वं तस्मै दिशसि निजसायुज्यपदवीं
 मुकुन्दब्रह्मन्द्रस्फुटमुकुटनीराजितपदाम् ॥२२॥

त्वया हत्वा वामं वपुरपरितृप्तेन मनसा
 शरीरार्धं शम्भोरपरमपि शङ्के हतमभूत् ।
 तथाहि त्वद्रूपं सकर्मलमरूणाभं त्रिनयनं
 कुचाभ्यामानम्रं कुटिलशशिचूडालमुकुटम् ॥२३॥

जगत्सूते धाता हरिरवति रुद्रः क्षिपयते
 तिरस्कुर्वन्नैतत्स्वमपि वपुरीशस्तिरयति ।
 सदापूर्वः सर्वं तदिदमनुगृह्णाति च शिव—
 स्तवाज्ञामालम्ब्य क्षणचलितयोर्भूलतिकयोः ॥२४॥

त्रयाणां देवानां त्रिगुणजनितानां परशिवे
 भवेत्पूजा पूजा तैव चरणयोर्या विरचिता ।
 तथाहि त्वत्पादोद्वहनमणिपीठस्य निकटे
 स्थिता ह्येते शश्वन्मुकुलितकरोत्तंसमुकुटाः ॥२५॥

विरिञ्चिः पञ्चत्वं व्रजति हरिराप्नोति विरतिं
 विनाशं कीनाशो भजति धनदो याति निधनम् ।
 वितन्द्रा माहेन्द्री विततिरपि संभिलिति दृशां
 महासंहारेऽस्मिन्विलसति सति त्वत्पतिरसौ ॥२६॥

जपो जल्पः शिल्पं सकलमपि मुद्राविरचनं
 गतिः प्रादक्षिण्यक्रमणमऽशनाद्याहुतिविधिः ।

प्रणामः संवेशः सुखमखिलमात्मार्पणदशा

सपर्यापर्यायस्तव भवतु यन्मे विलसितम् ॥२७॥ =

ददाने दीनेभ्यः श्रियमनिशमाशानुसदृशीम-

मन्दं सौन्दर्यप्रकरमकरन्दं विकिरति ।

तवास्मिन्मन्दारस्तवकसुभगे यातु चरणे

निमज्जन्मज्जीवः करणचरणैः षट्चरणताम् ॥२८॥

सुधामप्यास्वाद्य प्रतिभयजरामृत्युहरणीं

विपद्यन्ते विश्वे विधिशतमुखाद्या दिविषदः ।

करालं यत्क्ष्वेडं कवलितबतः कालकलना

न शम्भोरतन्मूलं जननि तव ताटडकमहिमा ॥२९॥

किरीटु वैरिञ्चं परिहर पुरः कैटभभिदः

कठोरे कोटीरे स्खलसि जहि जम्भारिमुकुटम ।

प्रणम्रेष्वेतेषु प्रसभमभियातरस्य भवनं

हरस्याभ्युत्थाने तव परिजनोक्तिर्विजयते ॥३०॥

चतुःषष्ट्या तन्त्रैः सकलमत्तिसन्धाय भुवनं

स्थितस्तत्तत्सिद्धिप्रसवपरतन्त्रैः पशुपतिः । *Sithitas tat tat Sithi*

पुनस्तवन्निर्बन्धादखिलपुरुषार्थैकघटनात्-

स्वतन्त्रं ते तन्त्रं क्षितितलमवातीतरदिदम ॥३१॥

शिवः शक्तिः कामः क्षितिरथ रविः शीतकिरणः

स्मरो हंसः शक्रस्तदनु च परामारहरयः ।

अमी हल्लेखाभिस्तृप्तसृभिः रसानेषु घटिता

भजन्ते वर्णास्ते तव जननि नामावयवताम् ॥३२॥

स्मरं योनिं लक्ष्मीं त्रितयमिदमादौ तव मनोऽ

विधायैके नित्ये निरवधिमहाभोगरसिकाः ।

जपन्तिं त्वां चिन्तामणिगुणनिबद्धाक्षवलयः

शिवाग्नौ जुहन्तः सुरभिघृतधाराहुतिशतैः ॥३३॥

90

शरीरं त्वं शम्भोः शशिमिहिरवक्षोरुह्युगं
तवात्मानं मन्ये भगवति नवात्मानमा^अनघम् ।

अतः शेषः शेषीत्ययम^अभयसाधारणतया

स्थितः सम्बन्धोवां समरसपदानन्दपरयोः ॥३४॥

मनस्त्वं व्योम त्वं मरुदसि मरुत्सारथिरसि थिर असि

त्वमापस्त्वं भूमिस्त्वयि परिणतायां नहि परम् ।

त्वमेव स्वात्मानं परिणमयितुं विश्ववपुषा

चिदानन्दाकारं हरमहिषिभावेन विभृषे ॥३५॥

शिवशुक्ति भावेन

तवाज्ञाचक्रस्थं तपनशशिकोटिद्युतिधरं

परं शम्भुं वन्दे परिमिलितपाश्वं परचिता ।

यमाराध्यन्भक्तया रविशशिशुचीनामविषये

निरालोके लोको निवसति हि भालोकभुवने ॥३६॥

विशुद्धौ ते शुद्धस्फटिकसदृशं व्योमजनकं

शिवं सेवे देवीमपि शिवसमानव्यसनिनोम् ।

यियोः कात्या यात्या शशिकिरणसारूप्यसरणिः

vidost, aantar, dwanta विधूतान्तध्वान्ता विलसति चकोरीव जगती ॥३७॥

समुन्मीलत्संवित्कमलमकरन्दैकरसिकं

भजे हंसद्वन्द्वं किमपि महतां मानसचरम् ।

यदालापादष्टादशगुणितविद्यापरिणतिः

यदादत्ते दोषाद्गुणमखिलमदभ्यः पय इव ॥३८॥

तव स्वाधिष्ठाने हुतवहमधिष्ठाय निभृतं

तमीडे संवर्त जननि महतीं तां च समयाम् ।

यदालोके लोकान्दहति महति क्रोधकलिले

दयार्द्रा त्वदृष्टिः शिशिरमुपचारं रचयति ॥३९॥

तद्वित्वन्तं शक्त्या तिमिरपरिपन्थिस्फुरणया

स्फुरन्नानारत्नाभरणपरिणद्धेन्द्रधनुषम् ।

तव श्यामं मेघं कमपि मणिपूरैकशरणं

निषेवे वर्षन्तं हरमिहिरत्पत्तं त्रिभुवनम् ॥४०॥

तवाधारे मूले सह ^{समयया} (समया) लास्यपरया ^{सम यया}

नवात्मानं वन्दे नवरसमहाताण्डवनटम् ।

उभाभ्यामेताभ्यामुदयविधिमुदियं दयया ^{sh}

सनाथाभ्यां जज्ञे जनकजननीमज्जगदिदम् ॥४१॥

Jagadidam

घ दृशा द्राघीयस्या दरदलितनीलोत्पलरूचा
दवीयांसं दीनं स्नपय कृपया मामपि शिवे ।

(57)

अनेनायं धन्यो भवति नच ते हानिरियता

वने वा हर्म्ये वा समकरनिपातो हिमकरः ॥४२॥

श्रुतीनां मूर्धानो दधति तव यौ शेखरतया

ममाप्येतौ मातः शिरसि दयया देहि चरणौ ।

(84)

ययोः पाद्यं पाथः पशुपतिजटाजूटतटिनी

ययोर्लाक्षालक्ष्मीररूणहरिचूडामणिरुचिः ॥४३॥

कृपापाडगालोकं वितर सहसा साधुचरिते

न ते युक्तोपेक्षा मयि शरणदीक्षामुपगते ।

न चेदिष्टं दद्यादमुपदमहो कल्पलतिका

विशेषः सामान्यैः कथमितरवल्लीपरिकरैः ॥४४॥

अयः स्पर्शं लग्नं सपदि लभते हेमपदवीं

यथा रथ्यापाथः शुचि भवति गाङ्गौघमिलितम् ।

तथा तत्तत्पापैरतिमलिनमन्तर्यदि मम

त्वयि प्रेम्णा सक्तं कथमिव न जायेत विमलम् ॥४५॥

क्षमा याचना

विधेरज्ञानेन द्रविणविरहेणालसतया
 विधेयाशक्यत्वात्तव चरणयोर्या च्युतिरभूत् ।
 तदेतत्क्षन्तव्यं जननि सकलोद्धारिणि शिवे
 कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥

पृथिव्यां पुत्रास्ते जननि बहवः सन्ति सरलाः
 परं तेषां मध्ये विरलतरलोऽहं तव सुतः
 मदीयोऽयं त्यागः समुचितमिदं नो तव शिवे
 कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥

जगन्मातर्मातस्तव चरणसेवा न रचिता
 न वा दत्तं देवि द्रविणमपि भूयस्तव मया ।
 तथापि त्वं स्नेहं मयि निरूपमं यत्प्रकुरुषे
 कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥

दुर्गा त्वां च सरस्वतीं भगवतीं ज्वालामुखीं शारदां ।
 राज्ञीं शारिकया युतामघहरीं त्वां भद्रकालीं शिवाम् ॥
 वागीशो त्रिपुरां भजामि समयां पीठेश्वरी सिद्धिदां
 गायत्रीं कमलासनस्य वनितां श्रीकृब्जिकां कालिकाम् ॥
 तव च काकिलन स्तुतिरम्बिके सकलशब्दमयी किल ते तनुः ।
 निखिलमूर्तिषु मे भवदन्वयो मनसिजासु बहिःप्रसरासु च ।
 इति विचिन्त्य शिवे शमिताशिवे जगति जातमयत्नवशादिदम्
 स्तुति जपार्चन चिन्तन वर्जिता नखलु काचन काल कलास्ति मे ॥

क रें ई ल हीं बहसक हल हीं

७७

श्रीराजराजेश्वरी स्तुतिः

सकल

हीं स य

ध्यायेत् नमो भवान्यै

ॐ छन्दः पादयुगा निरुक्तसुमुखा शिक्षा च जंघायुगा
ऋग्वेदोरुयुगा युजुःसुजघना या सामवेदोदरा ।
तर्कन्यायकुचा श्रुतिस्मृतियुक् काव्यादिवेदानना
वेदान्तामृतलोचना भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥१॥

ईशाधीश्वरयोगिवृन्दविधृता स्वानन्दभूता परा
पश्यन्तीत्यनुमध्यमा विलसती श्रीवैखरीरूपिणी ।
आत्मानात्मविचारिणी त्रिनयना विद्यावती भारती
श्रीचक्रप्रियबिन्दुतर्पणपरा श्रीराजराजेश्वरी ॥२॥

कल्याणायुतपूर्णबिम्बवदना पूर्णेश्वरी नन्दिनी
पूर्णा पूर्णतरा परेशमहिषी पूर्णामृतास्वादिनी ।
सम्पूर्णा परमोत्तमामृतकला विद्यावती भारती

①

॥ श्रीचक्र० ॥३॥ ✓

एकाकारमनेकवर्णविविधाकारैकचिद्रूपिणी
चैतन्यात्मकएकचक्ररचिता चक्रांगएकाकिनी ।
भावाभावविभाविनी भयहरा सदभक्तचिन्तामणिः

②

॥ श्रीचक्र० ॥४॥

लक्ष्यालक्ष्यनिरीक्षणां निरूपमा रूद्राक्षमालाधरा
साक्षात्कारणदक्षवंशकलितां दीर्घातिदीर्घेश्वरी ।
भद्रां भद्रवरप्रदा भगवतीं भद्रेश्वरी भद्रदा

④

॥ श्रीचक्र० ॥५॥ ✓

ह्रीं बाजानलनादबिन्दुभरता सत्कार (ओंकार) नादात्मिका
ब्रह्मानन्दघनोदरी गुणवती ज्ञानेश्वरी ज्ञानदा ।
इच्छाज्ञानक्रियावती जितवती गन्धर्वसंसेविता

⑤

॥ श्रीचक्र० ॥६॥

या देवी शिवकेशमा
दिजननी यावैजगद्
पिनी, या ब्रह्मादिपि
पीली कान्त जगता
नन्दैकसंदायिनी ।
या पञ्च प्रणमनि नलि
म्पनशुनी, या चित्क-
लागलिनी, सा पायात्
प्रदेक्ता भगवती
श्री राजराजेश्वरी ॥

③

हर्षोन्मत्तसुवर्णपात्रभरिता पार्श्वोन्नता घूर्णिता
 हुंकारप्रियशब्दब्रह्म (राशि) निरता स्वारस्वतोल्लासिनी ।
 सारासारविचारचारुचरिता वर्णाश्रमाकारिणी

6

॥ श्रीचक्र० ॥ ७ ॥

सर्वज्ञानकलावती सकरुणा सन्नादिनी नन्दिनी
 सर्वान्तर्गतशालिनी शिवतनूसन्दीपिनी दीपिनी ।
 संयोगप्रयरूपिणी प्रियवती प्रीता प्रतापोन्नता

7

॥ श्रीचक्र० ॥ ८ ॥

कर्माकर्मविवर्जिता कुलवती कर्मप्रदा कौलिनी
 कारुण्यावधि सर्वकर्मनिरता सिन्धुप्रिया शालिनी ।
 पूर्णब्रह्मसनातनान्तरगता ज्ञेया स्वयोगात्मिका

8

॥ श्रीचक्र० ॥ ९ ॥

हरितकुम्भसदृक्पयोधरविरा पीनोन्नता नम्रगा
 हाराद्याभरणा सुरेन्द्रविनुता शृङ्गाटपीठालया ।
 योन्याकारकयोनिमुद्रितकरा नित्यं सुवर्णात्मिका

9

॥ श्रीचक्र० ॥ १० ॥

लक्ष्मीलक्षणपूर्णकुम्भरवदा लीलाविनोदस्थिता
 लाक्षारञ्जितपद्मपादयुगला ब्रह्माण्डसंसेविता ।
 लोकालोकितलोककामजयिनी लोकाश्रयाडकाश्रया

10

॥ श्रीचक्र० ॥ ११ ॥

ह्रींकाराडकितशङ्करप्रियतनुः श्रीयोगपीठेश्वरी
 माङ्गल्यायुतपङ्कजभनयना माङ्गल्यसिद्धिप्रदा ।
 तारुण्यात्तपसार्चिता तरुणिका तन्त्रोपमातन्विता

11

॥ श्रीचक्र० ॥ १२ ॥

सर्वशाङ्गविहारिणी सकरुणा सर्वेशरी सर्वगा
 सत्या सर्वमयी सहस्रदलगा सप्तार्णवोपस्थिता ।
 सङ्गासङ्गविवर्जिता सुखकरी बालार्ककोटिप्रभा

12

॥ श्रीचक्र० ॥ १३ ॥

लक्ष्मीशादिविरिञ्चक्रमुकुटा द्यष्टाङ्गपीठार्चिता
 सूर्येन्दुरिनमयैकपीठनिलया चिन्मात्रकौलेश्वरी ।

14

~~श्रीयोगपीठेश्वरी~~
 श्रीयोगपीठेश्वरी
 श्रीयोगपीठेश्वरी

Suryando varanam
 ayaiik pith nilya

गोप्त्री गुर्विणिगर्विता गगनगा गङ्गा गणेशप्रिया ॥ श्रीचक्र० ॥१४॥

कादिकान्तसुवर्णबिन्दुसुतनुः स्वर्णादिसिंहासना
नानारत्नविचित्ररचिता चातुर्यचिन्तामणिः ।

13

चित्तानन्दविधायिनी सुविपुला कोटित्रयीश्याम्बिका ॥ श्रीचक्र० ॥१५॥

ह्रींकारत्रयरूपिणी समयिनी संसारिणी हंसिनी
वामाचारपरायणी सुमुकुटा बीजावती मुद्रिणी ।

15

कामाक्षी करुणाविचित्ररचिता श्री श्री त्रिमूर्त्यात्मिका ॥ श्रीचक्र० ॥१६॥

सा बिम्बप्रतिबिम्बलम्बित लसत् बिम्बाधरा याम्बिका
जम्बीरोत्पलकर्णशोभितमुखा जम्बूफल श्रीकुचा ।

16

नानारत्नकिरीटदीप्तिलसिता प्रत्यक्षदीक्षात्मिका ॥ श्रीचक्र० ॥१७॥

यत्तेजो निधिभिस्त्वनन्तघृणिभिर्नोपाह्यते प्रेरितुम् ।

हार्द ध्वान्तमपास्य सिक्षणपि तद्ध्यान मात्रा दृशा ॥

17

यत्सदभादनुभाति सर्वमुदितं भानुं यथा पद्मिनी ।

प्रत्यग्धाम नमाम तत्तव वपुः श्रीराजराजेश्वरी ॥१८॥

अथ देवी सक्तम

आसीना सरसीरुहे स्मितमुखी हस्ताम्बुजैर्बिभ्रती
दानं पद्मयुगाभयौ च वपुषा सौदामिनीसन्निभा ।
मुक्ताहारविराजमानविपुलस्तुङ्गरस्तनोदभासिनी
पायान्नः कमलाकटाक्षविभवैरानन्दयन्ती हरिम् ॥

नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ।

नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्मताम् ॥

रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नम ।
ज्योत्स्नायै चेन्दुरुपिण्यै सुखायै सततं नमः ॥

कल्याण्यै प्रणतां वृद्धयै सिद्धयै कुर्मो नमो नमः ।
नैर्ऋत्यै भुभृतां लक्ष्म्यै शर्वाण्यै ते नमो नमः ॥

दुर्गायै दुर्गपारायै सारायै सर्वकारिण्यै ।
ख्यात्यै तथैव कृष्णायै धूम्रायै सततं नमः ॥

अतिसौम्यातिरौद्रायै नतास्तस्यै नमो नमः ।
नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥

या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शबिदता ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

यादेवी सर्वभूतेषु चेतनेत्यभिधीयते ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

या देवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

या देवी सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

या देवी सर्वभूतेषु च्छायारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

या देवी सर्वभूतेषु तृष्णारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

इन्द्रियाणामधिष्ठात्री भूतानां चाक्षिलेषु या ।

भूतेषु सततं तस्यै व्याप्तिदेव्यै नमो नमः ॥

चित्तिरूपेण या कृत्स्नमेतद्व्याप्य स्थिता जगत् ।

नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥

स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रयात्तथा सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता ।

करोतु सा नः शुभहेतुरीश्वरी शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ॥

या साम्प्रतं चोद्धतदैत्यतापितैरस्माभिरिशा च सुरैर्नमस्यते ।

या च स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति नः सर्वापदो भक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥

श्री शारिकाध्यानम्

बीजैः सप्तभिरुज्ज्वलाकृतिरसौ या सप्तसप्तिद्युतिः

सप्तर्षिप्रणताङ्घ्रिपङ्कजयुगा या सप्तलोकार्तिहृत्

काश्मीरप्रववेशमध्यनगरेप्रद्युमन्पीठे स्थिता

देवीसप्तकसंयुता भगवती श्रीशारिका पातु नः ॥

जय भगवति, विन्ध्यवासिनी, कैलासवासिनी, श्मशानवासिनी,
हुडकारिणी, कालायनि, कात्यायनि, हिमगिरितनये, कुमारमातः,
गोविन्दभगिनि, शितिकण्ठकण्ठाभरणे, अष्टादशभुजे, भुजङ्गवलयमण्डिते,
केयूरहाराभरणे, ऽजेय खड्ग, त्रिशूल, डमरूमूद्गर, चषककलशशरचापवराऽभयपाश,
पुस्तक कपाल, खट्वाङ्ग गदा, मुसुल, तोमरचक्रहरस्ते, कृपापरे, प्रभूत,
विविधायुधे, चण्डिके, चण्डघण्टे, किरातवेशे, ब्रह्माणि, रूद्राणि,
नारायणि, ब्रह्मचारिणि, दिव्यतपोविधायिनि, वेदमातः, गायत्रि, सावित्रि,
सरस्वति, सर्वाधारे, सर्वेश्वरि, विश्वेश्वरि, विश्वकर्त्रि, समाधिविश्रान्तिमये,
चिन्मये, चिन्तामणिस्वरूपे, कैवल्ये, शिवे, निराश्रये, निरूपाधिमये,
निरामयपदे, ब्रह्मविष्णुमहेश्वरन्मिते, मोहिनि, तोषिणि, भयंकरभयनाशिनि,

दितिसुतप्रमथिनि, काले, कालकिंकरमथिनि, कालाग्निशिखे, कालरात्रि,
अजे, नित्ये, सिंहस्थे, योगरते, योगेश्वरनमिते, भक्तजनवत्सले,
सुरप्रियकारिणि, दुर्गे, दुर्जये, हिरण्ये, शरण्ये, कुरु, मां दयाम, कुरु मां
कृपाम ॥

श्रीशारिके शरण्ये त्वां मयि दासे कृपां कुरु ।

ऋणं रोगं भयं शोकं रिपून्नाशय सत्वरम् ॥

प्रद्युमनशिखरासीनां मातृचक्रोपशोभिताम् ।

पीठेश्वरीं शिलारूपां शारिकां प्रणमाम्यहम् ॥

अमा चैवतु कामा च चार्वङ्गी टडक्धारिणी ।

तारा च पार्वती चैवयाद्यक्षिणी शारिकाष्टमी ॥

शान्तिं नयस्याशु जनस्य पापं रिक्तत्वमर्थेन निराकरोषि ।

कायं निषिञ्चस्यपि भाग्यपूरैः प्रगीयसेऽतः खुल शारिकात्वम् ॥

॥ अथ श्रीशारिकास्तोत्रं ॥

अम्बे सुरेशि योगीन्द्रामृतपायनतत्परे ॥

श्रीशारिके नमस्तेऽस्तु पाहिं मां शरणागतम् ॥१॥

कामे कामिकामानां पूरणे पूर्णताप्रदे ॥ श्रीशारिके० ॥२॥

चार्वङ्गी कोटिकन्दर्पलावण्ये विश्वमोहिनि ॥ श्रीशारिके० ॥३॥

टडक्धारिणि शत्रूणां तिलशो देहखण्डिनि ॥ श्रीशारिके ॥४॥

तारे निसर्गगम्भीरभ्रवसागरतारिणि ॥ श्रीशारिके० ॥५॥

पार्वति त्रिजगन्मातर्ह्रमवद्वंशपावने ॥ श्रीशारिके ॥६॥

यक्षिणीष्ठाष्टसिद्धीनां दायिनी देवपूजिते ॥ श्रीशारिके० ॥७॥

सत्तादिशबलेऽनन्तब्रह्माण्डजन्नीश्वरि ॥ श्रीशारिके० ॥८॥

कलानिधिकलाकान्तकिरीटकण्डलोज्ज्वले ॥ श्रीशारिके० ॥९॥

श्रीशारिका जगन्माताऽनाथनाथा सुरेश्वरी ।

प्रीयतां पादयोरेतत्स्तोत्रपुष्पसमर्पणात्

॥१०॥

— — —

रक्षणीयं वर्धनीयं बहुमूल्यमिदं प्रभो ।

संसारदुर्गतिहरं भवदभक्तिमहाधनम् ॥

यदुन्मीलनयुक्त्यैव, विश्वमुन्मीलति क्षणात् ।

तामभीष्टफलोदारकल्पवल्लीं शिवां भजे ॥

दुर्गाऽवतु विवादे वा, श्रीचक्रं सर्वदाऽवतु ॥

सर्वत्र सर्वदा देवी, पातु मां शारिका परा ।

धनं पुत्रं सुतान्दारानुगृहं यद्यत्तु मामकम् ॥

तत्तन्मम शिवः पातु, वामदेवो चिदीश्वरः ॥

चतुर्थोऽध्यायः

इन्द्रादि देवताओं द्वारा देवी की स्तुति

अथ ध्यानम्

ॐ कालाभ्राभां कटाक्षैरिकुलभयदां मोलिबद्धेन्दुरेखां

शंखं चक्रं कृपाणं त्रिशिखमपि करैरुद्वहन्तीं त्रिनेत्राम् ।

सिंहस्कन्धाधिरूढां त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूरयन्तीं

ध्यायेद्दुर्गां जयाख्यां त्रिदशपरिवृतां सेवितां सिद्धिकामैः ॥

ॐ ह्रीं ऋषिरुवाच ॥१॥

ॐ शक्रादयः सुरगणा निहतेऽतिवीर्ये

तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिबले च देव्या ।

तां तुष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरांसा

वाग्भिः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः ॥२॥

ध्यायेद्दुर्गां
जयाख्यां
त्रिदशपरिवृतां

देव्या यया ततमिदं जगदात्मशक्त्या

निश्शेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ।

तामम्बिकामखिलदेवमहर्षिपूज्यां

भक्त्या नताःस्म विदधातु शुभानि सा नः ॥३॥

यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननन्तो

ब्रह्मा हरश्च नहि वक्तुमलं बलं च ।

सा चण्डिका खिलजगत्परिपालनाय

नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥४॥

या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः

पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ।

श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा

तां त्वां नताःस्म परिपालय देवि विश्वम् ॥५॥

किं वर्णयाम तव रूपमचिन्त्यमेतत्—

किञ्चातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ।

किं चाहवेषु चरितानि तवादभुतानि

सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥६॥

हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दीषै—

र्नज्ञायसे हरि हरादिभिरप्यपारा ।

सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूत—

मव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाद्या ॥७॥

यस्याः समस्तसुरतासमुदीरणेन

तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मखेषु देवि ।

स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतु—

रुच्चार्यसेत्वमत एव जनैः स्वधा च ॥८॥

या मुक्तिहेतुरविचिन्त्य महाव्रता च

अभ्यस्यसे सुनियतेन्द्रियतत्त्वसारैः ।

मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषै-

र्विद्यासि सा भगवती परमा हि देवि ॥६॥

शब्दात्मिका सुविमलर्ग्यजुषां निधान-

मुद्गीथरम्यपदपाठवतां च साम्नाम् ।

देवी त्रयी भगवती भवभाषाय *भवभावनाय*

वार्ता च सर्वजगतां परमार्तिहन्त्री ॥१०॥

मेधासि देवि विदिताखिलशास्त्रसारा

दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसङ्गा ।

श्रीः कैटभारिहृदयैककृताधिवासा

गौरी त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥११॥

ईषत्सहासममलं परिपूर्णचन्द्र-

बिम्बानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तम् ।

अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरूषा तथापि

वकत्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेण ॥१२॥

दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भुकुटीकराल-

मुद्यच्छशांकसदृशच्छवि यन्न सद्यः ।

प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीव चित्रं

कैर्जीव्यते हि कुपितान्तकदर्शनेन ॥१३॥

देवि प्रसाद परमा भवती भवाय

सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि ।

विज्ञातमेतदधुनैव यदस्तमेतन् *यदस्तमेतन्*

नीतं बलं सुविपुलं महिषासुरस्य ॥१४॥

ते सम्मता जनपदेषु धनानितेषां

तेषां यशांसि न च सीदति धर्मवर्गः

धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा

येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥१५॥

धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्माणा
 प्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ।
 स्वर्गं प्रयाति च ततो भवतीप्रसादा-

अल्लोकत्रयेऽपि फलदा ननु देवि तेन ॥१६॥

दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः
 स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभांददासि ।
 दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या
 सर्वोपकारकरणाय सदाऽर्द्रचित्ता ॥१७॥

एभिर्हतैर्जगदुपैति सुखं तथैते
 कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम् ।
 संग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयान्तु
 मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि ॥१८॥
 (दृष्टैव) किं न भवती प्रकरोति भस्म
 सर्वासुरानरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रम्
 लोकानप्रयान्तु रिपवोऽपिहि शस्त्रपूता
 इत्थं मतिर्भवति तेष्वपि तेऽतिसाध्वी ॥१९॥

खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैः

शूलाग्रकान्तिनिवहेन दृशोऽसुराणाम् ।

यन्नागता विलयमंशुमन्दुखण्ड-

योग्याननं तव विलोकयतां तदेतत् ॥२०॥

दुर्वृत्तवृत्तशमनं तव देवि शीलं
 रूपं तथैतदविचिन्त्यमतुल्यमन्धैः ।

वीर्यं च हन्तृहतदेवपराक्रमाणां

वैरिष्वपि प्रकटितैव दया त्वयेत्थम् ॥२१॥

केनोपमा भवतु तेऽस्य पराक्रमस्य

रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारि कुत्र ।

चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्टा
त्वय्येव देवि ! वरदे ! भुवनत्रयेऽपि ॥२२॥

त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन
त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेऽपि हत्वा ।
नीता दिवं रिपुगणा भयमप्यपास्तम-
स्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥२३॥

शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके ।

घण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥२४॥

प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ।

भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥२५॥

सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ।

यानि चात्यर्थघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥२६॥

खड्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तेऽम्बिके ।

करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मान् रक्ष सर्वतः ॥२७॥

ऋषिरूवाच ॥२८॥

एवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोदभवैः ।

अर्चिता जगतां धात्री तथा गन्धानुलेपनैः ॥२९॥

भक्तया समस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैस्तु धूपिता ।

प्राह प्रसादसुमुखी समसतान्प्रणतान् सुरान् ॥३०॥

देव्युवाच ॥३१॥

त्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोऽभिवाञ्छितम् ॥३२॥

देवा ऊचुः ॥३३॥

भगवत्या कृतं सर्वं न किञ्चिदवशिष्यते ॥३४॥

यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥३५॥

यदि चापि वरो देयस्त्वयास्माकं महेश्वरि

संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमोपदः ।

यश्च मर्त्यः स्तवैरेभिस त्वां स्तोष्यत्यमलानने ॥३६॥

तस्य वित्तर्द्धिविभवैर्धनदारादिसम्पदाम् ।

वृद्धयेऽस्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वदाम्बिके ॥३७॥

ऋषिरूवाच ॥३८॥

इति प्रसादिता देवैर्जगतोऽर्थे तथाऽत्मनः ।

तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवान्तर्हिता नृप ॥३९॥

इत्येतत्कथितं भूप सम्भूता सा यथा पुरा ।

देवी देवशरीरेभ्यो जगत्त्रयहितैषिणी ॥४०॥

पुनश्च गौरी देहात्सा समुद्भूता यथाभवत् ।

वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुम्भनिशुम्भयोः ॥४१॥

रक्षणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी ।

तच्छृणुष्व मयाऽख्यातं यथावत्कथयामिते ॐ ह्रीं ॐ ॥४२॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये शक्रादिस्तुतिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥४॥

एकादशोऽध्यायः

देवताओं द्वारा देवी की स्तति तथा देवी द्वारा
देवताओं को वरदान
अथ ध्यानम्

ॐ बालरविद्युतिमिन्दुकिरीटां तुङ्गकुचां नयनत्रयुक्ताम्
स्मेरमुखीं वरदाङ्कुशपाशाभीतिकरां प्रभजे भुवनेशीम् ॥

ॐ क्लीं ऋषिरूवाच ॥१॥

ॐ देव्या हते तत्र महासुरेन्द्रे

सेन्द्राः सुरा वहन्पिुरोगमास्ताम् ।

कात्यायनीं तुष्टुवुरिष्टलाभा-

द्विकासिवक्त्राब्ज विकासिताशाः ॥२॥

देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद
 प्रसीद मातर्जगतोऽखिलस्य ।
 प्रसीद विश्वेश्वरि पाहि विश्वं
 त्वमीश्वरी देवि चराचरस्य ॥३॥

आधारभूता जगतस्त्वमेका
 महीस्वरूपेण यतः स्थितासि ।
 अपां सवरूपस्थितया त्वयैत-
 दाप्यायते कृत्स्नमलङ्घ्यवीर्ये ॥४॥

त्वं वैष्णवी शक्तिरनन्तवीर्या
 विश्वस्य बीजं परमासि माया ।
 सम्मोहितं देवि समस्तमेतत्
 त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतुः ॥५॥

विद्या समस्तास्तव देवि भेदाः
 स्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु ।

तवयैकया पूरितमऽम्बयैतत्-
 का ते स्तुतिः स्तव्यपरा परोक्तिः ॥६॥

सर्वभूता यदा देवि स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी ।
 त्वं स्तुता स्तुतये का वा भवन्तु परामोक्तयः ॥७॥

सर्वस्य बुद्धिरूपेण जनस्य हृदि संस्थिते ।
 स्वर्गापवर्गदे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥८॥

कलाकाष्ठादिरूपेण परिणामप्रदायिनी ।
 विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥९॥

सर्वमङ्गलमङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।
 शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१०॥

सृष्टिस्थितिविनाशानां शक्तिभूते सनातनि ।
 गुणाश्रये गुणमये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥११॥

शरणागत दीनार्तपरित्राणपरायणे ।

सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१२॥

हंसयुक्तविमानस्थे ब्रह्माणीरूपधारिणि ।

कौशाम्भःक्षरिके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१३॥

त्रिशूलचन्द्राहिधरे महावृषभवाहिनी ।

माहेश्वरीस्वरूपेण नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१४॥

मयूरकुक्कुटवृते महाशक्तिधरेऽनघे ।

कौमारीरूपसंस्थाने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१५॥

शङ्खचक्रगदाशाङ्गर्गृहीतपरमायुधे ।

प्रसीद वैष्णवीरूपे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१६॥

गृहीतोग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धरे ।

वराहरूपिणि शिवे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१७॥

नृसिंहरूपेणोग्रेण हन्तुं दैत्यान् कृतोद्यमे ।

त्रैलोक्यत्राणसहिते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१८॥

किरीटिनि महावज्रे सहस्रनयनोज्ज्वले ।

वृत्रप्राणहरे चैन्द्रि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१९॥

शिवदूतीस्वरूपेण हतदैत्यमहाबले ।

घोररूपे महारावे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२०॥

दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभूषणे ।

चामुण्डे मुण्डमथने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२१॥

लक्ष्मि लज्जे महाविद्ये श्रद्धे पुष्टिस्वधे ध्रुवे ।

महारात्रि महाविद्ये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२२॥

मेधे सरस्वति वरे भूति वाभ्रवितामसि ।

नियते त्वं प्रसीदेशे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२३॥

सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते ।

भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥२४॥

एतत्तेवदनं सौम्यं लोचनत्रयऽभूषितम् ।

पातु नः सर्वभूतेभ्यः कात्यायनि नमोऽस्तु ते ॥२५॥

ज्वालाकरालमत्युग्र मशेषासुर सूदनम् ।

त्रिशूलं पातु नो भीतेर्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥२६॥

हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्यथा जगत् ।

सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्योऽनः सुतानिव ॥२७॥

असुरासृग्वसापडक्चर्चितस्ते करोज्ज्वलः ।

शुभाय खड्गो भवतु चण्डिके त्वां नता वयम् ॥२८॥

रोगानशेषानपहंसि तुष्टा

रुष्टा तु कामान् सकलानभीष्टान् ।

त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां

त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥२९॥

एतत्कृतं यत्कदनं त्वयाद्य

धर्मद्विषां देवि महासुराणाम् ।

रूपैरनेकैर्बहुधाऽऽत्मूर्तिं

कृत्वाम्बिके तत्प्रकरोति कान्या ॥३०॥

विद्यासु शास्त्रेषु विवेकदीपे—

ष्वाद्येषु वाक्येषु च का त्वदन्या ।

ममत्वगर्तेऽतिमहान्धकोरे

बिभ्रामयत्येतदतीव विश्वम् ॥३१॥

रक्षांसि यत्रोग्रविषाश्च नागा

यत्रारयो दस्युबलानि यत्र ।

दावानली यत्र तथाब्धिमध्ये

तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥३२॥

विश्वेश्वरी त्वं परिपासि विश्वं

विश्वात्मिका धारयसीति विश्वम् ।

विश्वेशवन्द्या भवति भवन्ति

विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनम्राः ३३ ।।

देवि प्रसीद परिपालय नोऽरिभीते-

र्नित्यं यथासुरवधादधुनैव सद्यः ।

पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु

उत्पातपाकजनिताँश्च महोपसर्गान् ।।३४।।

प्रणतानां प्रसीद त्वं देवि विश्वार्तिहारिणि ।

त्रैलोक्यवासिनामीड्ये लोकानां वरदा भव ॥३५॥

देव्युवाच ॥३६॥

वरदाहं सुरगणा वरं यन्मनसेच्छथ ।

तं वृणुध्वं प्रयच्छामिजगतामुपकारकम् ॥३७॥

देवा ऊचुः ॥३८॥

सर्वाबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ।

एवमेव त्वयाकार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥३९॥

देव्युवाच ॥४०॥

वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमे युगे ।

शुम्भो निशुम्भश्चैवान्यावुत्पत्स्येते महासुरौ ॥४१॥

नन्दगोपगृहे जाता यशोदागर्भसम्भवाः ।

ततसतौ नाशयिष्यामि विन्ध्याचलनिवासिनी ॥४२॥

पुनरऽप्यतिरौद्रेण रूपेण पृथिवीतले ।

अवतीर्य हनिष्यामि वैप्रचित्तांस्तु दानवान् ॥४३॥

भक्षयन्त्याश्च तानुग्रान् वैप्रचित्तान्महासुरान् ।

रक्ता दन्ता भविष्यन्ति दाडिमीकुसुमोपमाः ॥४४॥

ततो मां देवताः स्वर्गे मर्त्यलोके च मानवाः ।

स्तुवन्तो व्याहरिष्यन्ति सततं रक्तदन्तिकाम् ॥४५॥

भुयश्च शतवार्षिकयामऽनावृष्ट्यामऽनम्भसि ।

मुनिभिः संस्तुता भूमौ सम्भविष्याम्य योनिजा ।४६।

ततः शतेन नेत्राणां निरीक्षिष्यामि यन्मुनीन् ।

कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मां ततः ।४७।

ततोऽहमखिलं लोकमात्मदेहसमुदम्बैः ।

भरिष्यामि सुराः शाकैरावृष्टेः प्राणधारकैः ।४८।

शाकम्भरीति विख्यातिं तदा यास्याम्यहं भुवि ।

तत्रैव च वधिष्यामि दुर्गमाख्यं महासुरम् ।४९।

दुर्गा देवीति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति ।

पुनश्चाहं यदा भीमं रूपं कृत्वा हिमाचले ।५०।

रक्षांसि भक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् ।

तदा मां मुनयः सर्वे स्तोष्यन्त्याऽनम्रमूर्तयः ।५१।

भीमा देवीति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति ।

यदारूणाख्यस्त्रैलोक्ये महाबाधां करिष्यति ।५२।

तदाहं भ्रामरं रूपं कृत्वासंख्येयषट्पदम् ।

त्रैलोक्यस्य हितार्थाय बधिष्यामि महासुरम् ।५३।

भ्रामरीति च मां लोकास्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः ।

इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था भविष्यति ।५४।

तदा तदा वतीर्याहं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ।ॐ । ।५५।।

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये देव्याः स्तुतिर्नामैकादशोऽध्यायः ।।११।।

अनुग्रहे नवश्लोकाः

१. ॐ विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थितिसंहारकारिणीं
करोतुसा नः शुभहेतुरीश्वरी शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ।
२. ॐ स्तुतासुरैः पूर्वमऽभीष्ट संश्रयात्तथा सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता । करोतु०
३. ॐ या साम्प्रतं चोद्धत दैत्यतापितैरऽस्माभि रीशा च सुरैर्नमस्यते । करोतु०
४. ॐ या च स्मृतातत्क्षणमेव हन्ति नः सर्वापदोभक्ति विनम्रमूर्तिभिः । करोतु०
५. ॐ सर्वाबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि । करोतु०
६. ॐ सर्वमङ्गल मंगल्ये शिवेसर्वार्थ साधिके । करोतु०
७. ॐ सृष्टि स्थिति विनाशानां शक्ति भूतेसनातनि । करोतु०
८. ॐ शरणागतदीनार्त परित्राण परायणे । करोतु०
९. ॐ सर्वस्वरूपे सर्वशे सर्वशक्ति समन्विते ।
करोतुसा नः शुभहेतुरीश्वरी शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ॥

क्षमा प्रार्थना

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया ।
दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वरि ॥१॥
आवाहनं न जानामि नैवजानामि पृजन्म् ।
विसर्जनम् न जानामि क्षम्यतां परमेश्वरि ॥२॥
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वरि ।
यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ॥३॥

अपराधशतं कृत्वा जगदम्बेति चोच्चरेत् ।
 यां गतिं समवाप्नोति न तां ब्रह्मादयः सुराः ॥४॥
 सापराधोऽस्मि शरणं प्राप्तस्त्वां जगदम्बिके ।
 इदानीमनुकम्प्योऽहं यथेच्छसि तथा कुरु ॥५॥
 अज्ञानाद्विस्मृतेभ्रान्त्या यन्नयूनमधिकं कृतम् ।
 तत्सर्वं क्षम्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥६॥
 कामेश्वरि जगन्मातः सच्चिदानन्दविग्रहे ।
 गृहाणार्चामिमां प्रीत्या प्रसीद परमेश्वरि ॥७॥
 गुह्यातिगुह्यगाप्त्री त्वं गृहाणास्मस्कृतं जपम् ।
 सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादात्सुरेश्वरि ॥८॥

श्री गणेशाय नमः ॥

अथ श्री चण्डी कवचम् ॥

ॐ अस्य श्री चण्डी कवचस्य ब्रह्मा ऋषिः अनुष्टुप् छन्दः
 चामुण्डा देवता श्री जगदम्बा प्रीत्यर्थं सप्तशती पाठे विनियोगः ॥
ॐ नमश्चण्डिकायै ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ॐ यद्गुह्यं परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् । यन्नकस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि
 पितामह! ॥

ब्रह्मोवाच ॥

अस्ति गुह्यतमं विप्र! सर्वभूतोपकारकम् ।
 देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने! ॥९॥
 प्रथमं शैलपुत्री च द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ।
 तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥१०॥

पञ्चमं स्कन्दमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ।

सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमम् ॥३॥

नवमं सिद्धि दात्री च नव दुर्गाः प्रकीर्तिताः ।

उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥४॥

अग्निना दह्य मानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे ।

विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं गताः ॥५॥

न तेषां जायते किञ्चिदशुभं रणसंकटे ।

नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखभयं न हि ॥६॥

यैस्तुभक्त्या स्मृता नूनं तेषां वृद्धिः प्रजायते ।

ये त्वां स्मरन्ति देवेशि! रक्षसे तान्न संशयः ॥७॥

प्रेतसंस्था तु चामुण्डा वाराही महिषासना ।

ऐन्द्री गजसमारूढा वैष्णवी गरूडासना ॥८॥

माहेश्वरी वृषारूढा कौमारी शिखिवाहना ।

लक्ष्मीः पद्मासना देवी पदम्हस्ता हरिप्रया ॥९॥

श्वेतरूपधरादेवी ईश्वरी वृषवाहना ।

ब्राह्मी हंससमारूढा सर्वाभरणभूषिता ॥१०॥

इत्येता मातरः सर्वाः सर्वयोगसमन्विताः ।

नानाभरणशो भाढ्या नानारत्नोपशोभिताः ॥११॥

दृश्यन्ते रथमा रूढा देव्यः क्रोधसमाकुलाः ।

शङ्खं चक्रं गदा शक्तिं हलं च मुसलायुधम् ॥१२॥

खेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ।

कुन्तायुधं त्रिशूलं च शार्ङ्गमायुधमुत्तमम् ॥१३॥

दैत्यानां देहनाशाय भक्तानामभयाय च ।

धारयन्त्यायुधानीत्थं देवानां च हिताय वै ॥१४॥

नमस्तेऽस्तु महारौद्रे महाघोरपराक्रमे ।

महाबले महोत्साहे महाभय विनाशिनि ॥१५॥

त्राहि मां देवि दुष्प्रक्ष्ये शत्रूणां भयवर्द्धिनी ।

प्राच्यां रक्षतु मामैन्द्री आग्नेय्यामग्निदेवता ॥१६॥

दक्षिणेऽवतुवाराही नैर्ऋत्यां खड्गधारिणी ।

प्रतीच्यां वारुणी रक्षेद्वायव्यां मृगवाहिनी ॥१७॥

उदीच्यां पातु कौमारी ईशान्यां शूलधारिणी ।

ऊर्ध्वं ब्रह्माणी मे रक्षेदधस्ताद्वैष्णवी तथा ॥१८॥

एवं दशदिशो रक्षेच्चामुण्डः शववाहना ।

जया मे चाग्रतः पातु विजया पातु पृष्ठतः ॥१९॥

अजितावाम पार्श्वे तु दक्षिणे चापराजिता ।

शिखामुद्योतिनी रक्षेदुमामूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥२०॥

मालाधरी ललाटे च भ्रुवौ रक्षेद्यशस्विनी ।

त्रिनेत्रा च भ्रुवोर्मध्ये यमघण्टा च नासि के ॥२१॥

शङ्खिनी चक्षुषोर्मध्ये श्रोत्रयोद्धार वासिनी ।

कपोलौ कालिका रक्षेत्कर्णमूले तु शाड्वरी ॥२२॥

नासिकायां सुगन्धा च उत्तरोष्ठे च चर्चिका ।

अधरेचामृतकला जिह्वायां च सरस्वती ॥२३॥

दन्तान्नाक्षतु कौमारी कण्ठदेशे तु चण्डिका ।

घण्टिकां चित्रघण्टा च महा माया च तालुके ॥२४॥

कामाक्षी चिबुकं रक्षेद्वाचं मे सर्वमंगला ।

ग्रीवायां भद्रकाली च पृष्ठवंशे धनुर्धरी ॥२५॥

नीलग्रीवा बहिष्कण्ठे नलिकां नलकूबरी ।

स्कन्धयोः खड्गिनी रक्षेद्बाहू मे वज्रधारिणी ॥२६॥

हस्तयोर्दण्डिनी रक्षेदम्बिका चाङ्गुलीषु च ।

नखाञ्छूलेश्वरी रक्षेत् कुक्षौ रक्षेत्कुलेश्वरी ॥२७॥

स्तनौ रक्षेन्महादेवी मनः शोकविनाशिनी ।

हृदयेललिता देवी उदरे शूलधारिणी ॥२८॥

नाभौ च कामिनी रक्षेद्गुह्यं गुह्येश्वरी तथा ।
पूतना कामिका मेढ्रं गुदे महिषवाहिनी ॥२६॥

कट्यां भगवती रक्षेज्जानुनी विन्ध्यवासिनी ।

जङ्घे महाबला रक्षेतसर्वकामप्रदायिनी ॥३०॥

गुल्फयोर्नारसिंही च पादपृष्ठे तु तैजसी ।

पादङ्गुलीषु श्री रक्षेत्पादाधः स्थलवासिनी ॥३१॥

नखान्दंष्ट्रा कराली च केशाँश्चैवोर्ध्वकेशिनी ।

रोमकूपेषु कौमारी त्वचं वागीश्वरी तथा ॥३२॥

रक्तमृज्जावसा^{३१}मांसान्यस्थिमेदांसि पार्वती ।

अन्त्राणि कालरात्रिश्च पित्तं च मुकुटेश्वरी ॥३३॥

पद्मावती पदम्कोशे कफे चूडामणिस्तथा ।

ज्वालामुखी नसाजालमभेद्या सर्वसन्धिषु ॥३४॥

शुक्रं ब्रह्माणी मे रक्षेच्छायां छत्रेश्वरी तथा ।

अहङ्कारं मनो बुद्धिं रक्षन्मे धर्मधारिणी ॥३५॥

प्राणापानौ तथा व्यानमुदानञ्च समानकम् ।

वज्रहस्ता च मे रक्षेत्प्राणं कल्याणशोभना ॥३६॥

रसे रूपे च गन्धे च शब्दे स्पर्शे च योगिनी ।

सत्त्वं रजस्तमश्चैव रक्षेत्रारायणी सदा ॥३७॥

आयू रक्षतु वाराही धर्म रक्षतु वैष्णवी ।

यशः कीर्तिं च लक्ष्मीं च धनं विद्यां च चक्रिणी ॥३८॥

गोत्रमिन्द्राणि मे रक्षेत्पशून्मे रक्ष चण्डिके ।

पुत्रान्रक्षेन्महालक्ष्मीर्भायां रक्षतु भैरवी ॥३९॥

पन्थानं सुपथा रक्षेन्मार्गं क्षेमकरी तथा ।

राजद्वारे महालक्ष्मीर्विजया सर्वतःस्थिता ॥४०॥

रक्षाहीनं तु यत्स्थानं वर्जितं कवचेन तु ।

तत्सर्वं रक्ष मे देवि जयंती पापनाशिनी ॥४१॥

यदीशे शुभम आत्मनः
१००

पदमेकं न गच्छेत्तु यदीच्छेच्छुभमात्मनः ।
कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्रैव गच्छति ॥
तत्र तत्रार्थलाभश्च विजयः सर्वकामिकः ।
यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥
परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यते भूतले पुमान् ।
निर्भयो जायते मर्त्यः संग्रामेष्वपराजितः ।
त्रैलोक्ये तु भवेत्पूज्यः कवचेनावृतः पुमान् ॥
इदं तु देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभम् ।
यः पठेत्प्रयतो नित्यं त्रिसन्ध्यं श्रद्धयान्वितः ॥
दैवीकला भवेत्तस्य त्रैलोक्येष्वपराजितः ।
जीवेद्वर्षं शतं साग्रमपमृत्यु विवर्जितः ॥
नश्यन्ति व्याधयः सर्वे लूताविस्फोटकादयः ।
स्थावरं जंगमं चैव कृत्रिमं चापि यद्विषम् ॥
अभिचाराणि सर्वाणि मन्त्र यन्त्राणि भूतले ।
भूचराः खेचराश्चैव कुलजाश्चोपदेशिकाः ॥
सहजाः कुलजा माला डाकिनी शाकिनी तथा ।
अन्तरिक्षचरा घोरा डाकिन्यश्च महाबलाः ॥
ग्रहभूत पिशाचाश्च यक्षगन्धर्वराक्षसाः ।
ब्रह्मराक्षसवेतालाः कूष्माण्डा भैरवादयः ॥
नश्यन्ति दर्शनात्तस्य कवचे हृदि संस्थिते ।
मानोन्नतिर्भवेद्राज्यन्तेजोवृद्धि करं परम् ॥
यशसा वर्द्धते सोऽपि कीर्तिमण्डित भूतले ।
जपेत्सप्तशतीं चण्डीं कृत्वा तु कवचं पुरा ॥
यावद्भूमण्डलं धत्ते सशैलवनकाननम् ।
तावत्तिष्ठति मेदिन्यां सन्ततिः पुत्रपौत्रकी ॥
देहान्ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ।

प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥

लभते परमं रूपं शिवेन सह मोदते उ० ॥

इति वाराहपुराणे हरिहरब्रह्मविरचितं देव्याः कवचं समाप्तम् ॥

अथ सरस्वती कवचम्

ब्रह्मोवाचः ॥

शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कवचं सर्व कामदम् ।

श्रुतिसारं श्रुतिसुखं श्रुत्युक्तं श्रुतिपूजितम् ॥१॥

उक्तं कृष्णेन गोलोके मह्यं वृन्दावने वने ।

रासेश्वरेण विभुना रासने रासमण्डले ॥२॥

अतीवगोपनीयं च कल्पवृक्षसमं परम् ।

अश्रुताद्भुतमन्त्राणां समूहैश्च समन्वितम् ॥३॥

यद्धृत्वा पठनाद्ब्रह्मन बुद्धिमाँश्च बृहस्पतिः ।

यद्धृत्वा भगवाञ्छुक्रः सर्वदैत्येषु पूजितः ॥४॥

पठनाद्धारणाद्वाग्मी कवीन्द्रो वाल्मिको मुनिः ।

स्वायम्भुवो मनुश्चैव यद्धृत्वा सर्वपूजितः ॥५॥

कणादो गौतमः कण्वःपाणिनिःशाकटायनः ।

ग्रंथं चकार यद्धृत्वा दक्षः कात्यायनः स्वयम् ॥६॥

धृत्वा वेदविभागं च पुराणान्यखिलानि च ।

चकार लीलामात्रेण कृष्णद्वैपायनः स्वयम् ॥७॥

शातातपश्च संवर्तो वसिष्ठश्च पराशरः ।

यद्धृत्वा पठनाद् ग्रन्थं याज्ञवल्क्यश्चकार सः ॥८॥

ऋष्यशृङ्गो भारद्वाजश्चास्तीको देवलस्तथा ।

जैगीषव्योऽथ जाबालिर्यद्धृत्वा सर्वपूजितः ॥९॥

कवचस्यास्य विप्रेन्द्र ऋषिरेष प्रजापतिः ।

स्वयं बृहस्पतिश्छन्दो देवो रासेश्वरः प्रभुः ॥१०॥

सर्वतत्त्व परिज्ञानसर्वार्थसाधनेषु च ।

कवितासु च सर्वासु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥११॥

ॐ ह्रीं सरस्वत्यै स्वाहा शिरो मे पातु सर्वतः ।

ॐ श्रीं वाग्देवतायै स्वाहा भालं मे सर्वदावतु ॥१२॥

ॐ सरस्वतयै स्वाहिति श्रोतं पातु निरन्तरम् ॥

ॐ श्रीं ह्रीं भारत्यै सवाहा नेत्रयुग्मं सदावतु ॥१३॥

ॐ ह्रीं वाग्वादिन्यै स्वाहा नासां मे सर्वतोऽवतु ।

ॐ ह्रीं विद्याधिष्ठातृदेव्यै स्वाहा ओष्ठं सदावतु ॥१४॥

ॐ श्रीं ह्रीं ब्राह्म्यै स्वाहेति दन्तपङ्क्तीः सदावतु ।

ॐ ऐमित्येकाक्षरो मन्त्रो मम कण्ठं सदावतु ॥१५॥

ॐ श्रीं ह्रीं पातु मे ग्रीवां स्कन्धं मे श्री सदावतु ।

ॐ श्रीं विद्याधिष्ठातृ देव्यै स्वाहा वक्षः सदावतु ॥१६॥

ॐ ह्रीं विद्यास्वरूपायै स्वाहा मे पातु नाभिकाम् ।

ॐ ह्रीं ह्रीं वाण्यै स्वाहेति मम पृष्ठं सदावतु ॥१७॥

ॐ सर्ववर्णात्मिकायै पदयुग्मं सदावतु ।

ॐ रागाधिष्ठातृदेव्यै सर्वाङ्गं मे सदावतु ॥१८॥

ॐ सर्वकण्ठवासिन्यै स्वाहा प्राच्यां सदावतु ।

ॐ ह्रीं जिह्वाग्रवासिन्यै स्वाहाऽग्निदिशि रक्षतु ॥१९॥

ॐ ऐं ह्रीं श्रीं सरस्वत्यै बुधजनन्यै स्वाहा ।

ॐ सततं मन्त्रराजोऽयं दक्षिणे मां सदावतु ॥२०॥

ॐ ह्रीं श्रीं त्र्यक्षरो मन्त्रो नैर्ऋत्यां मे सदावतु ।

ॐ कविजिह्वाग्र वासिन्यै स्वाहा मां वारुणेऽवतु ॥२१॥

ॐ सदाम्बिकायै स्वाहा वायव्य मां सदावतु ।

ॐ गद्यपद्यवासिन्यै स्वाहा मामुत्तरेऽवतु ॥२२॥

ॐ सर्वशास्त्रवासिन्यै स्वाहेशान्यां सदावतु ।

ॐ ह्रीं सर्वपूजितायै स्वाहा चोर्ध्वं सदावतु ॥२३॥

ओं ऐं ह्रीं पुस्तकवासिन्यै स्वाहाधो मां सदावतु ।

ॐ ग्रन्थबीजस्वरूपायैस्वाहा मां सर्वतोऽवतु ॥२४॥

इति ते कथितं विप्र सर्वमन्त्रोघविग्रहम् ।

इन्द्र विश्वजयं नाम कवचं ब्रह्मरूपिणम् ॥

पुराश्रुतं धर्म वक्त्रात् पर्वते गन्धमादने ।

तव स्नेहान्मयाख्यातं प्रवक्तव्यं न कस्यचित् ॥

गुरुमभ्यर्च्य विधिवद्वस्त्रालंकारचन्दनैः ।

प्रणमेद्वण्डवद् भूमौ कवचं धारयेत्सुधीः ॥

पञ्चलक्षजपेनैव सिद्धं तु कवचं भवेत् ।

यदि स्यात् सिद्धकवचो बृहस्पतिसमो भवेत् ॥

महा वाग्मी कवीन्द्रश्च त्रैलोक्यविजयी भवेत् ।

शक्नोति सर्वं जेतुं स कवचस्य प्रसादतः ॥

इति ते काण्वशाखोक्तं कथितं कवचं मुने ।

स्तोत्रं पूजाविधानं च ध्यानं च वन्दनं तथा ॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे प्रकृतिखण्डे नारायणनारदसंवादे सरस्वतीकवचं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥

राम नाम लंकायि डास करनावतम्, शक्य पावनम् नेन्द्रे वेध
कौम्ब करनस नेन्द्रे पुजनावतम् ईश्वर हावतम् पन्नी गध

दृगं खगुन कौह, गत दोहलौसनावतम्, खम खौर वस खौर त्रैहृ तय
रस रस पन्ने वति पकनावतम्, ईश्वर हावतम् पन्नी गध

मर करनके मर तन मन नावतम् असस नास्तम् तद्व्या नामि स
मर मर वलिहेम त गरि गत रावतम् ईश्वर - -

मुहभायाधि हुन्क मरुग चकतम् सूदग शब्दस रघतम् चेरध
काश गालिश पत बोट बुद्धनावतम् ईश्वर - -

मरुग नावतम् मरुग नावतम् मरुग नावतम् मरुग नावतम् मरुग नावतम्
कुलरम् डलमा त उला रतनावतम् ईश्वर - -

अथ सप्तश्लोकी गीता

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ।

यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥१॥

स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ।

रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसंघाः ॥२॥

सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ।

सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठितम् ॥३॥

कविं पुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ।

सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूपमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥४॥

ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ।

छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित् ॥५॥

सर्वस्य चाहं हृदि सन्निविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च ।

वेदैश्व सर्वैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृतवेद विदेव चाहम् ॥६॥

मन्मना भव मदभक्तो मंघ्राजी मां नमस्कुरु ।

मामेवैष्यसि युक्तवैवमात्मां मत्परायणः ॥७॥

इति श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सप्तश्लोकीगीता समाप्ता ॥

अथ सप्तश्लोकी दुर्गा ।

शिव उवाच ॥

देवि त्वं भक्तसुलभे सर्वकार्यविधायिनी ।
कलौ हि कार्यसिद्ध्यर्थमुपायं ब्रूहि यत्नतः ।

देव्युवाच ॥

शृणु देव प्रवक्ष्यामि कलौ सर्वेष्टसाधनम् ।
मया तवैव स्नेहेनाप्यम्बास्तुतिः प्रकाशयते ।

ॐ अस्य श्रीदुर्गासप्तश्लोकीस्तोत्रमन्त्रस्य नारायण ऋषिः अनुष्टुप्
छन्दः श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः श्रीदुर्गाप्रीत्यर्थं
सप्तश्लोकीदुर्गापाठे विनियोगः ॥

ॐ ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ।
बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥१॥

दुर्गे समृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः
स्वस्थै स्मृता मतितमीव शुभां ददासि ।
दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या
सर्वोपकारकरणाय सदार्द्रचिता ॥२॥

सर्वमङ्गलमङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।
शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥३॥

शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ।
सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥४॥

सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते ।

भयभ्यस्त्रहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥५॥

रोगानशेषानपहंसि तुष्टा रूष्टा तु कामान् सकलानभीष्टान् ।

त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥६॥

सर्वाबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ।

एवमेव त्वया कार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥७॥

अथ एकशलोकी रामायणं

आदौ राम तपोवनादि गमनं हत्वा मृगं कांचनं ।

वैदेही हरणं जटायु मरणं सुग्रीव सम्भाषणम् ॥

बाली निर्दलनं समुद्र तरणं लङ्कापुरी दाहनं ।

पश्चात् रावण कुम्भकर्ण हननं चैतत्हि रामायणम् ॥

अथ एकशलोकी भागवतम्

आदौ देवकी देव गर्भ जननं, गोपी ग्रहे वरधनं ।

माया पूतनि जीव ताप हरणम्, गोवरधनो धारणं ॥

कंस छेदन! कुरुऽवादि हन्म, कुंती सुता पालनं ।

ऐतत् भागवतं पुराण कथितम्, श्री कृष्ण लीला सुमरंत ॥

श्री महा मृत्युञ्जय मन्त्रः

ॐ नमो देवाय रूदाय शर्वाय च नमो नमः

इशानाय वृषाडकाय! भीमाय च नमो नमः

महादेवाय गुपताय! वासुदेवाय परायच

वासुदेवाय शान्ताय! तथो मां पतये नमः

कृत्वा तुषार लिगंस्य! पूजा भक्ति पुरा सरं

प्रार्थयेदञ्जलिं बद्धवा! मूर्ध्नि भक्ति समन्विते

ॐ प्रणतोऽस्मि महादेव प्रपन्नोऽस्मि सदाशिव

निवारय महा मृत्युं मृत्युञ्जय नमोऽस्तुते

गौरी पते! विरूपाक्ष! शरणागत वत्सल ॥ निवारय० ॥

काल कूट धर शम्भो! काल काल कृपानिधो ॥ निवारय० ॥

ऋग्युजसामरूपेश! त्रिलोचन सुरीत्तम ॥ निवारय० ॥

अनन्त पूर्ण कल्याण! कल्याण गुणभाडन ॥ निवारय० ॥

चन्द्रशेखर! विश्वात्मत! करुणाकर शडकर ॥ निवारय० ॥

सुरेश्वर! सुराराधय! शर्व! त्रिपुरनाशन ॥ निवारय० ॥

पाशाडकुशधर श्रीमन! नमो डमरूभूषण ॥ निवारय० ॥

भस्मोदभासित र्सवांग! हर निवृत्तकल्मष ॥ निवारय० ॥

प्रदर्शय महा शूलिन्संसार भयनाशक ॥ निवारय० ॥

भुजंगभूषण श्रीमन! वृषभध्वज विश्वपर ॥ निवारय० ॥

प्रसीद गिरिजानाथ! करुणारसवऽरिधे ॥ निवारय० ॥

अनाथनाथ देवेश! शर्णागत^वत्सल ॥ निवारय० ॥

त्रशोलपाणि पापारे! भगर्ख्याशिवापसि ॥ निवारय० ॥

त्राहिमां त्राहिमां नाथ! तं इव परमागति ॥ निवारय० ॥

निवारय महा मृत्युं मृत्युञ्जय नमोऽस्तुते ॥

Kenfesee-1

ॐ त्र्यम्बं यजामहे सुगन्धिं रयिपोषणम्
उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात् ॥३॥

अथ श्री शिव महिम्नःस्तोत्रम्

ॐ नमः शिवाय

आधीनामगधं दिव्यं व्याधीनां मूलकृन्तनं
उपद्रवाणां दलन महादेवमुपास्महे ।१।

अहं पापी पाप क्षपण निपुणाः शंकर! भवान्
अहं भीतो भीताभयवितरणे ते व्यसनिता ।
अहं दीनो दीनोद्धरण विधि सज्जस्त्वमितरन्
न जानेऽहं वक्तुं कुरु सकल शोच्ये मयि कृपाम् ।२।

जुनस्त्वत्पादाब्जश्रवणमननध्याननिपुणः

स्वयं ते निस्तीर्णा न खलु करुणा तेषु करुणा ।
भवे लीने दीने मयि मननहीने न करुणा
कथं नाथ ख्यातस्त्वमसि करुणासागर इति ।३।

ॐ श्रीं पुष्पदन्त उवाच ॥

ॐ महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्यसदृशी
स्तुर्तिब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः
अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिनामावधि गृणन्
ममाप्येष स्तोत्रे हर! निरपरवादः परिकरः ॥१॥

परिमाणवधि

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोर-
तद्व्यावृत्त्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
पदेत्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥२॥

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवतस्—
तव ब्रह्मन् किं वागऽपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।

ममत्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः

पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन! बुद्धिर्व्यवसिता ॥३॥

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत् ।

त्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु ।

अभव्यानामस्मिन्चरद! रमणीयामरमणीं

विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ॥४॥

किमीहः किंकायः स खुल किमुपायस्त्रिभुवनं

किमाधारो धाता सृजति किमुपादानमिति च ।

अतर्केश्वर्यं त्वय्यऽनवसुरदुःस्थो हतधियः

कुतर्कोयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगताम् ॥५॥

अजण्मानो लोकाः किमऽवयववन्तोऽपि जगता—

मधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति ।

अनीशो वा कुर्यादभुवनजनने कः परिकरो परिकरं

यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥६॥

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति

प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।

रुचीनां वैचित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषां

नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥७॥

महोक्षः खट्वांगं परशुरजिनं भस्म फणिनः

कपालं चेतीयत्तव वरद तन्त्रोपकरणम् ।

सुरास्तां तामृद्धिं विदधतितु भवद्भ्रूप्रणिहितां

नहि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥८॥

ध्रुवं कश्चित् सर्वं सकलमपरस्तु ध्रुवमिदं

परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।

समस्तेऽप्येतस्मिन्पुरमथन! तैर्विस्मित इव

स्तुवञ्जिह्वेमित्वां न खलुननु धृष्टा मुखरता ॥६॥

तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरि विरिञ्चो हरिरधः

परिच्छेत्तुं यातावनलमनलस्कन्दवपुषः ।

ततो भक्ति श्रद्धाभरगुरु गृणद्भ्यां गिरिश! यत्

स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥१०॥

अयत्नादासाद्य त्रिभुवनमवैरिव्यतिकरं

दशास्यो यद्बाहूनभृत रणकण्डूपरवशान् ।

शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणाम्भोरूहबलेः

स्थिरायास्त्दभक्तेस्त्रिपुरहर! विस्फूर्जितमिदम् ॥११॥

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं

बलात्कैलासेपि त्वदधिवसितौ विक्रमयतः ।

अलभ्या पातालेऽप्यलसचलितांगुष्ठशिरसि

प्रतिष्ठा त्वय्यासीदध्रुवमुपचितो मुह्यति खलः ॥१२॥

यदृद्धिं सुत्राम्णो वरद! परमोच्चैरपिसतीम्—

धश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः ।

न तच्चित्रं तस्मिन्वरिवसितरि तवच्चरणयो—

र्नकस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥१३॥

अकाण्ड ब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपा

विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन! विषं संहतवतः ।

स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो

विकारोपि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्गव्यसनिनः ॥१४॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे

निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।

स पश्यन्नीश ! त्वामितरसुरसाधारणमभूत्

स्मरः समर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥१५॥

मही पादाघाताद्व्रजति सहसा संशयपदं
 पदं विष्णोभ्राम्यद्भुजपरिघरूग्णग्रहगणम् ।
 मुहुर्घोर्घोस्थं यात्यऽनिभृजटाताडिततटा
 जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥१६॥

वियद्ब्यापी तारागणगुणितफेनोद्गमरूचिः
 प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
 जगदद्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि-
 त्यनेनैवोन्नेयं धृत्तमहिम ! दिव्यं तव वपुः ॥१७॥

रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो-
 रथाङ्गो चन्द्रार्को रथचरणपाणिः शर इति ।
 दिधक्षोस्ते कोयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधि-
 र्विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥१८॥

हरिस्ते साहस्रं कमल बलिमाधाय पदयो-
 र्यदेकोने तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलम् ।
 गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा-
 स्त्रयाणांरक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम् ॥१९॥

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां
 क्वकर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।
 अतस्त्वां उत्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदान प्रतिभुवं
 श्रुतो श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसु जनः ॥२०॥

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृता-
 मृषीणामात्विज्यं शरणद्! सदस्याः सुरगणाः ।
 क्रतुभ्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो
 ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः ॥२१॥

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं
 गतं रोहिद्भूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।

धनुष्पाणेर्यातं दविमऽपि सपत्राकृतमुमं
त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न भृगव्याधरभसः ॥२२॥

अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते विमृशतां
मुनीनां दाराणां समजनि स कोपव्यतिकरः । कौऽप्यव्यतिकरः
यतोभग्ने गुह्ये सकृदऽपि सपर्यां विदधतां
ध्रुवं मोक्षोऽश्लीलं किमऽपि पुरुषार्थं प्रसवि ते ॥२३॥

मोक्षो लीला स्वलावण्याशंसा धृतधनुषमहनाय तृणवत्-
पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्धघटना-
दवैति त्वामद्धावत वरद मुग्धा युवतयः ॥२४॥

श्मशानेष्वाक्रीडा स्मरहर पिशाचाः सहचरा-

श्चिताभस्मालेपः स्रगापि नृकरोटीपरिकरः ।

अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं

तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥२५॥

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायान्तमरुतः

प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्सञ्चितदृशः । ज

यदालोक्याह्लादं हृद इव निमज्ज्यामृतमये

दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥२६॥

त्वमूर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह-

स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमुधरणिरात्मा त्वमिति च ।

परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणतां बिभ्रति गिरं

न विद्यम्स्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥२७॥

त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरान-

काराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत्तीर्णविकृति ।

तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरून्धानमणुभिः

समस्तव्यस्तं त्वां शरणद् गृणात्योमिति पदम् ॥२८॥

भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहां—
स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम् ।

अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि

प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योस्मि भवते ॥२६॥

वपुष्पादुर्भावादऽनुमितमिदं जन्मनि पुरा
पुरारे! नैवाहं क्वचिदपि भवन्तं प्रणतवान् ।

नमन्मुक्तः सम्प्रत्यतनुरऽहमऽग्रेप्यनतिमान्
महेश ! क्षन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥३०॥

नमो नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो

नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।

नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो

नमः सर्वस्मै ते तदिदमिति सर्वाय च नमः ॥३१॥

बहलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः ।

प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ॥

जनसुखकृते सत्त्वोद्रिक्तौ मृडाय नमो नमः ।

प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥३२॥

कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्वचेदं

क्वच तव गुणसीमोल्लङ्घिणी शश्वदृद्धिः ।

इति चकितमऽमन्दीकृत्य मां भक्तिराऽधा—

द्वरद चरणयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥३३॥

सुरभुजगनरेन्द्रैरर्चितस्येन्दुमौलेः

प्रथितगुणगरिम्णो ज्ञानकारुण्यमूर्तेः ।

सकलगुणवरेण्यः पुष्पदन्ताऽभिधानो

व्यदधदऽलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतद्गरीयः ॥३४॥

असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे

सुरतरुवरशाखा · खेलनी पत्रमुर्वी ।

लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं
तदपि तव गुणानामीश! पारं न याति ॥३५॥

असुरसुरमुनीद्वैरर्चितस्येन्दुमौलेः
प्रथितगुणमहिमनो ज्ञानकारुण्यमूर्ते
सकलगुणवरिष्ठः सकलगुणवरेण्यः पुष्पदन्ताभिधानो
रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतत् चकार ॥३६॥

अहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत्—

पठति परमभक्त्या शुद्धचितः पुमान्यः ।

स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथाऽत्र

प्रचुरतरधनायुः पुत्रवान्कीर्तिमांश्च ॥३७॥

दीक्षा दानं तपस्तीर्थस्नानं योगादिकाः क्रियाः ।

महिमन्स्तव पाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥

महेशान्नापरी देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः ।

अघोरान्नापरो मन्त्रोः नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥३८॥

कुसुमदशननामा सर्वगन्धर्वराजः

शिशुधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः ।

स गुरुनिजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात्—

स्तवनमिदमकार्षीद्विव्यदिव्यं महिम्नः ॥३९॥

सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं

पठति यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः ॥

व्रजति शिवसमीपं किन्नरैः स्तूयमानः

स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥४०॥

श्रीपुष्पदन्त मुखपङ्कजनिर्गतेन

स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।

कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन

सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेशः ॥४१॥

इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छङ्करपादयोः अर्पिता तेन मे देवः प्रीयतां च सदाशिवः

बहुरूपगर्भस्तोत्रम् ।

ॐ नमः स्वच्छन्दभैरवाय

ॐ ब्रह्मादिकारणातीतं स्वशक्तयानन्दनिर्भरम् ।
नमामि परमेशानं स्वच्छन्दं वीरनायकम् ॥१॥
कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ।
पप्रच्छ प्रणता देवी भैरवं विगतामयम् ॥२॥

“श्रीदेव्युवाच”

प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु समयोल्लङ्घनेषु च ।
महाभयेषु घोरेषु तीव्रोपद्रवभूमिषु ॥३॥
च्छिद्रस्थानेषु सर्वेषु सदुपायं वद प्रभो ।
येनायासेन रहितो निर्दोषश्च भवेन्नरः ॥४॥

“श्रीभैरवः”

शृणु देवि परं गुह्यं रहस्यं परमादभुतम् ।
सर्वपापप्रशमनं सर्वदुःखनिवारणम् ॥५॥
प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु तीव्रेष्वऽपि विमोचनम् ।
सर्वच्छिद्रापहरणं सर्वार्तिविनिवारकम् ॥६॥
समयोल्लङ्घने घोरे जपादेव विमोचनम् ।
भोगमोक्षप्रदं देवि सर्वसिद्धिफलप्रदम् ॥७॥
शतजाप्येन शुद्ध्यन्ति महापातकिनोऽपि ये ।
तदऽर्धं पातकं हन्ति तत्पादेनोपपातकम् ॥८॥
कायिकं वाचिकं चैव मानसं स्पर्शदोषजम् ।
प्रमादादिच्छया वाऽपि सकृज्जाप्येन शुद्ध्यन्ति ॥९॥
यागारम्भे च यागान्ते पठितव्यं प्रयतन्तः ।

नित्ये नैमित्तिके काम्ये परस्याप्याऽत्मनोऽपि वा ॥१०॥
 निश्छिद्रकरणं प्रोक्तं स्वभावपरिपूरणम् ।
 द्रव्यहीने मन्त्रहीने यज्ञयोगविवर्जिते ॥११॥
 भक्तिश्रद्धाविरहिते शुद्धिशून्ये विशेषतः ।
 मनोविक्षेपदोषे च विलोपे पशुवीक्षिते ॥१२॥
 विधिहीने प्रमादे च जप्तव्यं सर्वकर्मसु ।
 नाऽतः परतरो मन्त्रो नातः परतरा स्तुतिः ॥१३॥
 नातः परतरा काचित्सम्यक्प्रत्यङ्गिः प्रिये ।
 इयं समयविद्यानां राजराजेश्वरीश्वरी ॥१४॥
 परमाऽप्यायनं देवि भैरवस्य प्रकीर्तितम् ।
 प्रीणनं सर्वदेवानां सर्वसौभाग्यवर्धनम् ॥१५॥
 स्तवराजमिमं पुण्यं शृण्वष्वाऽवहिता प्रिये ॥१६॥

"अस्य श्रीबहुरूपभट्टारकसतोत्रस्य श्रीवामदेव ऋषिः अनुष्टुप्छन्दः
 श्रीबहुरूपभट्टारको देवता आत्मनो वाङ्मनः कायो पार्जितपापनिवारणार्थं
 चतुर्वर्गसिद्धयर्थं पाठे विनियोगः ॥

न्यासं कृत्वा प्राणायामः ॥

ध्यानम्

वामे खेटकपाशशार्ङ्गविलसद्दण्डं च वीणाण्टिके
 विभ्राणं ध्वजमुदरौ स्वनिभदे व्यंकं कुठारं करे ॥
 दक्षेस्यऽङ्कुशकन्दलेषुडमरून्वज्रं त्रिशूलाभयान्—
 रुद्रस्थं शरवक्त्रमिन्दुधवलं स्वच्छन्दनाथं स्तुमः ॥

"मूलं ।

ॐ बहुरूपाय विदमहे कोटराक्षाय धीमहि । तन्नोऽघोरः प्रचोदयात् ॐ ॥३॥
 अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यश्च ।
 सर्वथा शर्व सर्वेभ्यो नमस्ते रूद्ररूपेभ्यः १०८, ॥

ॐ श्रीभैरवः ॥

ॐ नमः परमाकाशशायिने परमात्मने ।

शिवाय परसंशान्तनिरानन्दपदाय ते ॥१॥

अवाच्यायाऽप्रमेयाय प्रमात्रे विश्वहेतवे ।

महासामान्यरूपाय सत्तामात्रैकरूपिणे ॥२॥

घोषादिदशधाशब्दबीजभूताय शम्भवे ।

नमः शान्तोग्रधोरादिमंत्रसन्दर्भगर्भिणे ॥३॥

रेवतीसंगविस्त्रम्भसमाश्लेषविला सिने ।

नमः समरसास्वादपरानन्दोपभोगिने ॥४॥

भोगपाणे नमस्तुभ्यं योगीशैः पूजितात्मने ।

द्वयनिर्दलनोद्योगसमुल्लासितमूर्तये ॥५॥

सरत्प्रसरविक्षोभविसृष्टाऽखिलजन्तवे ।

नमो मायास्वरूपाय स्थाणवे परमेष्ठिने ॥६॥

घोरसंसारसंभोगदायिने स्थितिकारिणे ॥

कालादिक्षितिपर्यनतपालिने विभवे नमः ॥७॥

रेहनाय महामोहध्वान्तविध्वंसहेतवे ।

हृदयाम्भोजसंकोचभेदिने शिवभानवे ॥८॥

भोगमोक्षफलप्राप्तिहेतुयोंगविधायिने ।

नमः परमनिर्वाणदायिने चन्द्रमौलये ॥९॥

घोष्याय सर्वमन्त्राणां सर्ववाङ्मूर्तये ।

नमः शर्वाय सर्वाय सर्वपाशापहारिणे ॥१०॥

रवणाय रवान्ताय नमस्ते रावराविणे ।

नित्याय सुप्रबुद्धाय सर्वान्तरतमाय ते ॥११॥

धौषाय परनादान्तश्चराय खचराय ते ।

नमो वाक्पतये तुभ्यं भवाय भवभेदिने ॥१२॥

रमणाय रतीशांगदाहिने चित्रकर्मिणे ।

नमः शैलसुताभर्त्रे विश्वकर्त्रे महात्मने ॥१३॥

नमः पारप्रतिष्ठाय सर्वान्तपदगाय ते ।

नमः समस्ततत्त्वाध्वव्यापिने चित्स्वरूपिणे ॥१४॥

रेवद्वराय रूद्राय नमस्ते रूपरूपिणे ।

परापरपरिस्पन्दमन्दिराय नमो नमः ॥१५॥

भरिताखिलविश्वाय योगगम्याय योगिने ।

नमः सर्वेश्वरेशाय महाहंसाय शम्भवे ॥१६॥

चर्च्याय चर्चनीयाय चर्चकाय चराय ते ।

रवीन्दुसन्धिसंस्थाय महाचक्रेश ते नमः ॥१७॥

सर्वानुस्यूतरूपाय सर्वाच्छादकशक्तये ।

सर्वभक्षाय सर्वाय नमस्ते सर्ववेदिने ॥१८॥

रम्याय वल्लभाक्रान्तदेहार्धाय विनोदिने ।

नमः प्रपन्नदुष्प्राप्यसौभाग्यफलदायिने ॥१९॥

तनमहेशाय तत्त्वार्थवेदिने भववेदिने ।

महाभैरवनाथाय भक्तिगम्याय ते नमः ॥२०॥

शक्तिगर्भप्रबोधाय शरण्यायाऽशरीरिणे ।

शान्तिपुष्ट्यादिसाध्यार्थसाधकाय नमोऽस्तु ते ॥२१॥

रवत्कुण्डलिनीगर्भप्रबोधप्राप्तशक्तये ।

उत्स्फोटनापटुप्रौढपरमाक्षर मूर्तये ॥२२॥

समस्तव्यसतसंग्रस्तरश्मिजालोदरात्मने ।

नमस्तुभ्यं महामीनरूपिणे विश्वगर्भिणे ॥२३॥

रेवारणिसमुदभूतवहिन्ज्वालावभासिने ।

धनीभूतविकल्पात्मविश्वबन्धविभेदिने ॥२४॥

भोगिनीस्यन्दनारूढिप्रौढिमालब्धगर्विणे ।

नमस्ते सर्वभक्ष्याय परमामृतलाभिने ॥२५॥

णफकोटिसमावेशभरिताखिलसृष्टये ।

नमः शक्तिशरीराय कोटिद्वितयसंगिने ॥२६॥

महामोहमलाक्रान्तजीववर्गप्रबोधिने ।

महेश्वराय जगतां नमः कारणबन्धवे ॥२७॥

स्तेनोन्मूलनदक्षैकसमृतये विश्वमूर्तये ।

नमस्तेऽस्तु महादेवनाम्ने परस्वधात्मने ॥२८॥

रुग्द्राविणे महावीर्यरुरुवंशविनाशिने ।

रुद्राय द्राविताशेषबन्धनाय नमोनमः ॥२९॥

द्रवत्पररसास्वादचर्वणोद्युक्तशक्तये ।

नमस्त्रिदशपूज्याय सर्वकारणहेतवे ॥३०॥

रूपातीत नमस्तुभ्यं नमस्ते बहुरूपिणे ।

त्र्यम्बकाय त्रिधामान्तश्चारिणे च त्रिचक्षुषे ॥३१॥

पेशलोपायलभ्याय भ्रान्तिभाजां महात्मने ।

दुर्लभाय मलाक्रान्तचेतसां तु नमोनमः ॥३२॥

भवप्रदाय दुष्टानां भवाय भवभेदिने ।

भव्यानां तन्मयानां तु सर्वदाय नमोनमः ॥३३॥

अणूनां मुक्तये घोरघोरसंसारदायिने ।

घोरातिघोरमूढानां तिरस्कर्त्रे नमोनमः ॥३४॥

इत्येवं स्तोत्रराजेशं महाभैरवभाषितम् ।

योगिनीनां परं सारं न दद्याद्यस्य कस्यचित् ॥

अदीक्षिते शठे क्रूरे निःसत्ये शुचिवर्जिते ।

नास्तिके च खले मूर्खे प्रमत्ते विप्लुतेऽलसे ॥

गुरुशास्त्रसदाचारदूषके कलहप्रिये ।

निन्दके चुम्बके क्षुद्रेऽसमयज्ञे च दाम्भिके ॥

दाक्षिण्यरहिते पापे धर्महीन च गर्विते ।

भक्तियुक्ते प्रदातव्यं न देयं परदीक्षिते ॥

पशूनां सन्निधौ देवि नोच्चार्य सर्वथा क्वचित् ।
 अस्यैव स्मृतमात्रस्य विघ्ना नश्यन्ति सर्वशः ॥
 गुह्यका यातुधानाश्च वेताला राक्षसादयः ।
 डाकिन्यश्च पिशाचाश्च क्रुरसत्त्वाश्च पूतनाः ॥
 नश्यन्ति सर्वे पठितस्तोत्रसयास्य प्रभावतः ।
 खेचरी भूचरी चैव डाकिनी शाकिनी तथा ॥
 ये चान्ये बहुधा भूता दुष्टसत्त्वा भयानकाः ।
 व्याधिदौर्भिक्षदौर्भाग्यमारीमोहविषादयः ॥
 गजव्याघ्रादयो भीताः पलायन्ते दिशो दश ।
 सर्वे दुष्टाः प्रणश्यन्ति चेत्याज्ञा पारमेश्वरी ॥

इति श्रीललितस्वच्छन्दे बहुरूपगर्भस्तोत्रराजः सम्पूर्णः ॥

अथ साम्बसदाशिवकवचस्तोत्रम् ॥

अस्य श्री साम्बसदाशिवकवचराजस्य, ऋषभयोगीश्वर ऋषिः,
 अनुष्टुप्छन्दः श्रीसाम्बसदाशिवो देवता, ॐबीजं, नमः शक्तिः, शिवयेति
 कीलकं, श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थं शिवकवचस्तोत्र पाठे विनियोगः ॥

अथ करन्यासः ।

ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः, न तर्जनीभ्यां नमः, मः मध्यमाभ्यां नमः, शि
 अनामिकाभ्यां नमः, वा कनिष्ठाकाभ्यां नमः, य करतलकरपृष्ठाभ्यां
 नमः ॥

अथ षडङ्गन्यासः ।

ॐ हृदयाय नमः, न शिरसे स्वाहा, मः शिखायै वषट्, शि कवचाय हुँ,
 वा नेत्राभ्यां वौषट्, य अस्त्राय फट् ।

प्राणायामः ॥

ध्यानं ॥

ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचन्द्रावतंसं
रत्नाकल्पोज्ज्वलङ्गं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नम् ।
पद्मासीनं समन्तात् स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिं वसानं
विश्वाद्यं विश्ववन्द्यं निखिलभयहंरं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रम् ॥

“तत्पुरुषाय विद्महे, महादेवाय धीमहि, तन्नो रुद्रः प्रचोदयात्” ॥३॥

ऋषभ योगेश्वरो उवाच ॥

नमस्कृत्य महादेवं विश्वव्यापिनमीश्वरम् ।
वक्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥१॥
शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥२॥
हृत्पुण्डरीकान्तरसन्निविष्टं स्वतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् ।
अतीन्द्रियं सूक्ष्ममनन्तमाद्यं ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥३॥
ध्यानावधूताखिलकर्मबन्धश्चिरं त्रिदानन्दनिमग्नचेताः ।
षडक्षरन्याससमाहितात्मा शैवेन कुर्यात्कवचेन रक्षाम् ॥४॥
मां पातु देवोऽखिलदेवतात्मा संसारकूपे पतितं गभीरे ।
यन्नाम दिव्यं वरमन्त्रमूलं धुनोतु मे सर्वमद्यं हृदिस्थम् ॥५॥
सर्वत्र मां रक्षतु विश्वमूर्तिर्ज्योतिर्मयानन्दघनश्चिदात्मा ।
अणोरणीयानुरुशक्तिरेकः स ईश्वरः पातु भयादऽशेषात् ॥६॥
यो भूस्वरूपेण विभर्ति विश्वं पायात्स भूमेर्गिरिशोऽष्टमूर्तिः ।
योऽपां स्वरूपेण नृणां करोति सञ्जीवनं सोऽवतु मां जलेभ्यः ॥७॥
कल्पावसाने भुवनानि दग्ध्वा सर्वाणि यो नृत्यति भूरिलीलः ।
स कालरुद्रोऽवतु मां दवाग्नेर्वात्यादिभीतेर्निखिलाच्च तापत् ॥८॥

यो वायुरुपेण चलत्वमाप प्राणादिभिः सोऽवतु मां दृढाय ।
 सव्योमरूपो निखिलावकाशो ह्याकाशरूपेण करोतु रक्षाम् ॥६॥
 यः कालकृत्कालभयाच्च सोऽव्यात् दिवाकरत्वेन जगन्त्रये माम् ।
 निशाकरत्वेन वनस्पतीशो यो मनः सोऽवतु निश्चलाय ॥१०॥
 योवेद नाम व्यवहारभोक्ता जीवस्वरूपेण हृषीकसाक्षी ।
 स पातु सत्कर्मफलप्रदो मां मखाग्रयविध्वं सकयज्वमूर्तिः ॥११॥
 प्रीदीप्तविद्युत्कनकावभासो विद्यावराभीतिकुठारपाणिः ।
 चतुर्मुखस्तत्पुरुषस्त्रिनेत्रः प्राच्यां स्थितं रक्षतु मामजस्रम् ॥१२॥
 कुठारवेदाङ्कुशपाशशूलकपालढक्काक्षगुणान्ददानः ।
 चतुर्मुखो नीलरुचिस्त्रिनेत्रः पायादऽघोरो दिशि दक्षिणस्याम् ॥१३॥
 कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकावभासो वेदाक्षमालावरदाभयाङ्कः
 त्र्यक्षश्चतुर्वक्त्र उरुप्रभावः सद्योधितजातोऽवतु मां प्रतीच्याम् ॥१४॥
 वराक्षमालाभयढक्कहस्तः सरोजकिञ्जल्कसमानवर्णः ।
 त्रिलोचनश्चारुचतुर्मुखो मां पायादुदीच्यां दिशि वामदेवः ॥१५॥
 वेदाभयेष्ठाङ्कुशपाशटङ्क्कपालढक्काक्षत्रिशूलपाणिः ।
 सितद्युतिः पञ्चमुखोऽवतान्मामीशान ऊर्ध्वं परमप्रकाशः ॥१६॥
 मूर्धानमव्यान्मम चन्द्रमौलिर्भालं ममाव्यादऽथ भालनेत्रः ।
 नेत्रे ममाव्यादभगनेत्रहारी नासां सदा रक्षतु विश्वनाथः ॥१७॥
 पायाच्छ्रुती मे श्रुतिगीतकीर्तिः कपोलमव्यात्सततं कपाली ।
 वक्त्रं सदा रक्षतु पञ्चवक्त्रो जिह्वां सदा रक्षतु वेदजिह्वः ॥१८॥
 कण्ठं गिरीशोऽवतु नीलकण्ठः स्कन्दौ वृषस्कन्दगतः सदाव्यात् ।
 स्तनद्वयं पातु सदा महेशः पार्श्वद्वयं मे भगवान्गिरीशः ॥१९॥
 भुजद्वयं पातु भुजङ्गधारी पाणिद्वयं पातु पिनाकपाणिः ।
 दोर्मूलमव्यान्मम धर्मबाहुर्वक्षःस्थलं दक्षमखान्तकोऽव्यात् ॥२०॥
 ममोदरं पातु गिरीन्द्रधन्वा मध्यं ममाव्यान्मदनान्तकारी ।
 हेरम्बतातो मम पातु नाभिं पायात्कटिं धूर्जटिरीश्वरो मे ॥२१॥

गुह्यं हरो रक्षतु वासुकीशःपृष्टं ममाव्याद्गगनापगेशः ।
 ऊरुद्वयं पातुकुबेरमित्रो जानुद्वये मे जगदीश्वरोऽव्यात् ॥२२॥
 जङ्घाद्वयं पुङ्गवकेतुरव्यात्पादौ ममाव्यात्सुरवन्द्यपादः ।
 पायान्ममान्तःकरणं परात्मा सर्वाङ्गमव्यान्मम सर्वगुप्तः ॥२३॥
 महेश्वरः पातु दिनाद्ययामे मां मध्ययामेऽवतु वामदेवः ।
 त्रिलोचनः पातु तृतीययामे वृषध्वजः पातु दिनान्तयामे ॥२४॥
 पायान्निशादौ शशिशेखरो मां गङ्गाधरो रक्षतु मां निशीथे ।
 गौरीपतिः पातु निशावसाने मृत्युञ्जयो रक्षतु सर्वकालम् ॥२५॥
 अन्तःस्थितं रक्षतु शंकरो मां स्थाणुः सदा पातु बहिःस्थितं माम् ।
 तदन्तरे पातु पतिः पशूनां सदाशिवो रक्षतु मां समन्तात् ॥२६॥
 तिष्ठन्तमव्याद्भुवनैकनाथः पायादब्रजन्तं प्रमथाधिनाथः ।
 वेदान्तवेद्योऽवतु मां निषण्णं मामव्ययः पातु शिवः शयानम् ॥२७॥
 मार्गेषु मां रक्षतु नीलकण्ठः शैलादिदुर्गेषु पुरत्रयारिः ।
 अरण्यवासादिमहाप्रवासे पायान्मृगव्याधउदारशक्तिः ॥२८॥
 कल्पान्तकालोग्रपटुप्रकोपस्फुटाट्टहासोच्चलिताण्डकोशः ।
 घोरारिसेनार्णवदुर्निवारमहाभयाद्रक्षतु वीरभद्रः ॥२९॥
 पत्यश्वमातङ्गरथावरुथवत्सहस्रलक्षायुतकोटिभीषणम् ।
 अक्षौहिणीनां शतमाततायिनां छिन्द्यान्मृडो घोरकुठारधारया ॥३०॥
 निहन्तु दस्युन्प्रलयानलार्चिर्ज्वलत्त्रिशूलं त्रिपुरान्तकस्य ।
 शार्दूलसिंहर्क्षवृकादिहिंस्रान्सन्त्रासयत्वीशधनुः पिनाकः ॥३१॥
 दुःस्वन्पदुःशकुनदुर्गमदौर्मनस्यदुर्भिक्षदुर्व्यसनदुःसहदुर्यशांसि ।
 उत्पातशापविषभीतिमऽसद्ग्रहार्तिं व्याधींश्च नाशयतु मे जगतामधीशः ॥३२॥

ॐ नमो भगवते सदाशिवाय सकलतत्त्ववात्मकाय सर्वयन्त्रा-
 धिष्ठिताय सर्वतन्त्रस्वरूपाय सर्वमन्त्रस्वरूपाय सर्वतत्त्वविदुराय
 ब्रह्मरुद्रावतारिणे नीलकण्ठाय पार्वतीमनोहरप्रियाय सोमसूर्याग्निलो-

चनाय भस्मोद्धूलितविग्रहाय महामुकुटधारिणे माणिक्यभूषणाय सृष्टि-
 स्थितिप्रलयकालाग्निरुद्रावताराय दक्षाध्वरध्वंसकाय महाकालभेदनाय
 मूलाधारैकनिलयाय तत्त्वातीताय गङ्गाधराय सर्वदेवाधिदेवाय
 षडाश्रयाय वेदान्तसाराय त्रिवर्गसाधनाय अनेककोटिब्रह्माण्डजनकाय
 अनन्तवासुकितक्षककार्कोटकषड्खपालकुलिकपद्ममहापद्मेत्यष्टनाग-
 कुलभूषणाय प्रणवस्वरूपाय चिदाकाशाय आकाशदिक्स्वरूपाय
 सकलग्रहनक्षत्रमालिने सकलाय सकलकलङ्करहिताय सकललोकैककर्त्रे
 सकललोकैकभर्त्रे सकललोकैकगुरवे सकललोकैकसाक्षिणे
 सकललोकैकवरप्रदाय सकलनिगमगुह्याय सकलवेदान्तपारगाय
 सकलदुरितार्तिभञ्जनाय सकलजगदभयङ्कराय सकललोकैकशङ्कराय
 शशाङ्कशेखराय शाश्वतनिजावासाय निर्गुणाय नीरूपाय निराभासाय
 निरामयाय निरातंकाय निष्प्रपञ्चाय निष्कलङ्काय निर्द्वन्धाय निःसङ्गाय
 निर्मलाय निर्गमाय निरूपमविभवाय निर्भयाय निर्लोभाय निष्क्रोधाय
 निश्चिन्ताय निरहंकाराय निराकुलाय निराधाराय
 नित्यशुद्धबुद्धपरिपूर्णसच्चिदानन्दाय परमशान्तप्रकाशतेजोरूपाय
 तेजोमयाय जय जय रुद्र महारुद्रवीरभद्रावतार महाभैरव कालभैरव
 कल्पान्तभैरव कपालमालाधर खट्वाङ्गखड्गचर्मपाशंकुशडम-
 रुकशूलचापबाणगदाशक्तिभिण्डिपालतोमरमुसलमुद्गरप्रासपट्टिशपाशपरशु-
 परिघभुसण्डीशतघ्नीचक्राद्यायुधभीषणकर सहस्रमुख दंष्ट्राकराल-
 विकटाट्टहासविस्फारितब्रह्माण्डमण्डल नागेन्द्रकुण्डल नागेन्द्रहारवलय
 नागेन्द्रचर्माम्बरधर मृत्युञ्जय त्र्यम्बकत्रिपुरान्तक विरूपाक्ष विश्वेश्वर
 विश्वरूप वृषभवाहन विषभीषण विश्वतोमुख सर्वतो मां रक्ष रक्ष ज्वल
 ज्वल प्रज्वल २ महामृत्युभयं नाशय २ विषसर्पभयं शमय २
 रोगभयमुत्सादय २ चोरभयं नाशय २ चोरान्मारय २ ममशत्रून् उच्चाटय
 २ त्रिशूलेन विदारय २ कुठारेण भिन्धि २ खड्गेन छिन्धि २ खट्वाङ्गेन
 विपोथय २ मुसुलेन निष्पेषय २ बाणैः सन्ताडय २ तृतीयनेत्रेण सन्तापय

२ रक्षांसि भीषय २ भूतान् विद्रावय २ कूष्माण्डवेतालभूतमारीब्रह्मराक्ष-
सगणान् सन्त्रासय २ मामऽभयं कुरु २ वित्रस्तं मामश्वासय २
नरकमहाभयान्मामुद्धर २ संजीवय २ क्षुत्तृड्भ्यां मामाप्यायय २ दुःखातुरं
मामानन्दय २ शिवकवचेन मामच्छादय २ मृत्युञ्जय त्र्यम्बकसदाशिव
नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥

ऋषभ उवाच ।

इतीदं कवचं शैवं वरदंव्याहृतं मया ।
सर्वबाधाप्रशमनं रहस्यं सर्वदेहिनाम् ॥१॥
यः सदा धारयन्मर्त्यः शैवं कवचमुत्तमम् ।
न तस्य जायते क्वापि भयं शम्भोरनुग्रहात् ॥२॥
क्षीणायुः प्राप्तमृत्युर्वा महारोगहतोऽपि वा ।
सद्यः सुखमवाप्नोति दीर्घमायुश्च विन्दति ॥३॥
सर्वदारिद्र्यशमनं सर्वमङ्गल्यवर्धनम् ।
यो धत्ते कवचं शैवं स देवैरपि पूज्यते ॥४॥
महापातकसंघातैर्मुच्यते चोपजपातकैः ।
देहान्ते मुक्तिमाप्नोति शिववर्मानुभावतः ॥५॥
त्वमपि श्रद्धया वत्स शैवं कवचमुत्तमम् ।
धारयस्व मया घत्तंसद्यः श्रेयो ह्यऽवाप्स्यसि ॥६॥
इति श्रीस्कन्दपुराणे शिवकवचं सम्पूर्णम् ॥

॥ अथ ब्राह्मीविद्या ॥

ॐ ॐ ॐ त्रिगुणपुरुष क्षेत्रचर मोहं भिन्धि रजस्तमसी
 भिन्धि प्राकृतपाशजालं सावरणं परिहर सत्त्वं गृहाण
 पुरुषोत्तमोसि सोमसूर्यानलप्रवरपरमधामन् ब्रह्मविष्णुमहेश्वरस्वरूप
 सृष्टिस्थितिसंहारकारक भ्रूमध्यनिलय तेजोसि धामासि अमृतात्मन्
 ॐ तत्सत् हंसः शुचिषत् वसुरन्त रिंक्षसत्होतावेदिषत् अतिथिर्दुरोणसत् ।
 नृषद्वरसत् ऋतसदव्योमसदअब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं
 परंब्रह्मस्वरूप सर्वगत सर्वशक्ते सर्वेश्वर सर्वेन्द्रियग्रन्थिभेदं कुरु परमं
 पदं परामर्शय परमार्गं ब्रह्मद्वारं सर कुमार्गं जहि षट्कोशिकं शरीरं त्यज
 शुद्धोसि बुद्धोसि विमलोसि क्षमस्व स्वपदमाऽस्वादय स्वाहा ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः तत् सवितुर् वरेण्यं
 भर्गो देवस्य धीमहि धियो
 यो नः प्रचोदयात् ॥

ॐ एशीमीशवीङ्गः
 ॐ तामभिरामां

॥ अथ गौरीस्तुतिः ॥

ॐ लीलारध्रस्थापितलुप्ताखिललोकां ।
 लोकातीतैर्योगिभिरऽन्तर्हृदिमृग्याम् ।
 बालादित्यश्रेणिसमानद्युतिपुञ्जां
 गौरीमऽम्बामऽम्बुरहाक्षीमऽहमीडये अहं इडे ॥१॥
 आशापाशक्लेशविनाशं विदधानां ।
 पादाम्भोजध्यानपराणां पुरुषाणाम् ।
 ईशीमीशां गार्धहरां तां तनुमधयां ईशीं ईशाधरिहरां तां ॥ गौरी० १२ ॥
 प्रत्याहारध्यानसमाधिस्थितिभाजां
 नित्यं चित्ते निर्वृत्तिकाष्ठां कलयन्तीम् ।
 सत्यज्ञानानन्दमयीं तां तडिदाभां — अभिवन्द्याम् ॥ गौरी० १३ ॥
 चन्द्रापीडानन्दितमन्दस्मितवक्त्रां
 चन्द्रापीडालङ्कृतलोलालकभाराम् ।
 इन्द्रोपेन्द्राद्यर्चितपादाम्बुजयुग्मां इतिर ताडय ॥ गौरी० १४ ॥
 नानाकारैः शक्तिकदम्बैर्भुवनानि
 व्याप्य स्वैरं क्रीडति यासौ स्वयमेका ।
 कल्याणीं तां कल्पलतामानतिभाजां
 मूलाधारादुत्थितवन्तीं विधिरन्ध्रं
 सौरं चान्द्रं धाम विहाय ज्वलिताडगीम् ।
 स्थूलां सूक्ष्मां सूक्ष्मतरां तामऽभिवन्द्यां — तडिदाभां ॥ गौरी० १६ ॥
 आदिक्षान्तामक्षरमूर्त्या विलसन्तीं
 भूते भूते भूतकदम्बं प्रसवित्रीम् ।
 शब्दब्रह्मानन्दमयीं तामभिरामां — प्रसवित्रीम् ॥ गौरी० १७ ॥
 यस्याः कुक्षौ लीनमखण्डं जगदण्डं

भूयो भूयः प्रादुरभूदक्षतमेव ।
 भर्त्रा सार्धं तां स्फटिकाद्रौ विहरन्तीं
 यस्यामेतत्प्रोतमशेषं मणिमाला
 सूत्रे यद्वत्क्वापि चरं चाप्यचरं च ।
 तामध्यात्मज्ञानपदव्या गमनीयां
 नित्यः सत्यो निष्कल एको जगदीशः
 साक्षी यस्याः सर्गविधौ संहरणे च ।
 विश्वत्राणक्रीडनशीलां शिवपत्नीं
 प्रातः काले भावविशुद्धिं विदधानो
 भक्तया नित्यं जल्पति गौरीदशकं यः ।
 वाचां सिद्धिसम्पत्तिमुच्चैः शिवभक्तिं
 तस्यावश्यं पर्वतपुत्री विदधाति

॥ गौरी० १८ ॥

॥ गौरी० १६ ॥

॥ गौरी० १९० ॥

॥ गौरी० १९१ ॥

The three worlds "Bhur", "Bhuvar" and "Svar" denoting the three worlds are called vyahrtis.

आयुर्नश्यति पश्यतां प्रतिदिनं याति स्य यावन्
 प्रत्यायान्ति गताः पुनर्दिवसाः कालो जगद
 लक्ष्मीस्तोयतरंग - भङ्ग चपला
 तस्मान्मां शरणागतं विद्युच्चलं जीवितं
 शरणद त्वं रस
 रक्षाधुना

I am getting older every day. The bygone days will not come back. Time devours the whole world. Wealth and life itself are transitory. Therefore Oh Lord, save me, here and now, I have surrendered my self to you.

Pranav

30

11/11/11

